Nansen & Piccard

Cinselliğin On Bin Yılı



KAPLUMBAA



Cinselliğin On Bin Yılı

Orijinal adı: © Zehntausend Jahre Sex
© Nansen & Piccard
© 2016 Ecowin by Benevento Publishing

Türkçe Yayın Hakları: ©KAPLUMBaA, 2021

Kalem Ajans aracılığıyla alınmıştır.

Almanca aslından çeviren: Başak Sözer

KAPLUMBaA Anlatı
Birinci baskı: Kasım 2021
ISBN 978-605-74518-5-9

Yayın Yönetmeni	Alsem Roidi
Editör	Eda Gül
Tasarım	Emin Ak
İllustrator	©Jörg Dommel
Kurumsal Kimlik	Okay Karadayılar

Bu kitabın yayın hakları KAPLUMBaA'ya aittir.

Metin, tanıtım ve kaynak gösterme amacı dışında yayıncının ve yazarın izni olmadan kısaltılamaz, çoğaltılamaz ve paylaşılamaz.

KAPLUMBaA
www.kaplumbaakitap.com
kaplumbaakitap@gmail.com
Tatarköy Küme Evler Roidi Harası No: 6 Tatarköy Köyü/ Lüleburgaz/ Kırklareli
Sertifika No: 20699

Satış ve Dağıtım
Feriköy Mahallesi Kuyulubağ Sokak No:84/7 Şişli / İstanbul

Baskı ve Cilt
Ana Basın Yayın
Mahmutbey Mahallesi Devekaldırımı Caddesi
2622 Sokak Güven İş Merkezi No: 6/13 Bağcılar / İstanbul
Sertifika No: 20619

Nansen & Piccard

Cinselliğin On Bin Yılı

KAPLUMBaA

Yazarlar

Jakob Schrenk
Alman Gazetecilik Okulu mezunu, araştırmacı ve yazar. LMU Münih Üniversitesi Sosyoloji Enstitüsü'nde ders veriyor ve doktora öğrenimine devam ediyor.

Heike Kottmann
Henri Nannen Gazetecilik Okulu mezunu, editör, yazar. Çeşitli kadın dergilerinde erkeklerin tuhaflıkları üzerine yazdı. Nansen&Piccard ekip üyesi olarak deneme yazıları kaleme alıyor.

Pauline Luisa Kraetzig
LMU Münih Üniversitesi İletişim ve Medya Çalışmaları mezunu, gazeteci, yazar, editör. Bavyera'da yaşıyor. Almanca, Fransızca, İngilizce ve İspanyolca biliyor.

Tobias Moorstedt
Alman Gazetecilik Okulu mezunu, gazeteci, deneme yazarı ve stratejist. Kurucu ortağı olduğu Nansen&Piccard ajansın Hamburg ofisini yönetiyor.

Barbara Höfler
Editör ve yazar. Yukarı Bavyera, Starnberg'de yaşıyor. Neue Zürcher Zeitung am Sonntag dergisinde yazmaya devam ediyor.

Paul-Philipp Hanske
Gazeteci ve yazar. Münih'te yaşıyor. Şimdilerde Zeitung, Geo ve Suhrkamp için yazıyor.

Vera Bachmann (Dr)
Modern Alman edebiyatı alanında araştırmacı, akademisyen. Münih'te yaşıyor.

Çeviren

Başak Sözer (Dr)
Deniz biyoloğu, yazar, çevirmen, yayıncı. Deniz kıyısında ya da içinde olmayı tercih ediyor ve Bodrum'da yaşıyor.

İçindekiler

8000	EROTİZMİN İCADI	11
6000	TANRIÇA KUYRUKSALLAYAN	14
2200	ANTİK MISIR'DA GENİTAL BÖLGE TIRAŞI	15
2000	SÜMERLER'DE TAHMİNİ SEKS HAYATI	17
1850	NİL TİMSAHI VE İLK DOĞUM KONTROL YÖNTEMLERİ	18
1500	MEZOPOTAMYA'DAKİ EROTİK KARNAVAL	20
1400	TUNÇ ÇAĞI'NDA SEKSİ GİYİM	21
1350	KADIN KIYAFETLERİ GİYEN FİRAVUN	23
1300	ANTİK MISIR'IN AŞK BİRASI	25
1150	İLK PORNO DERGİ	26
900	ONAN, MASTÜRBASYON YAPMAZ	27
700	ZEUS VE ÇİFTE CİNSİYET DEĞİŞİKLİĞİ	28
591	LESBOS'DAKİ YATILI KIZ OKULU	30
590	ETRUSKLER'DE SADOMAZOŞİZM	31
540	DUK PİNG'İN EROTİK ENERJİSİ	32
430	SPARTALI TATLI BABACIKLAR	34
360	DİYOJEN'İN MASTÜRBASYONU TEŞVİK ETMESİ	35
300	ESKİ AHİT'TEKİ AÇIK SEÇİK SÖZLER	37
100	BARBARLARDA BAĞLANMA	39
4	TEK KOLLU CÜPPE GİYEN ÇİN HÜKÜMDARI	40
2	ROMA'DAKİ FLÖRT DANIŞMANI	42
14	CUNNİLİNGUS İMPARATORU	44
79	POMPEİ'DEKİ EROTİK GRAFİTİLER	46
100	EREKSİYON TANRISI	48
200	ANTİK YUNAN'DA "BAYAN POPO" YARIŞMASI	50
250	İLK SEKS CAMBAZLARI	52

350	ANTIK ROMA'DA BIKINILI KIZLAR	54
380	İKI ANTİK YUNANLI BİR BARA GITMIŞ	55
500	PERU'DAKI PORNOGRAFIK SERAMIKLER	56
800	ROMEO, JULIET VE ŞARLMAN	57
855	SEKS ISTEYEN MELEK	58
922	VIKINGLER DOĞUYU VE BATIYI ŞOK EDIYOR	60
1000	AZGIN PAPAZ	61
1069	ALMAN IMPARATORUN ŞEHVET MUCADELESI	64
1100	KUTUP'TA PARTNER DEĞIŞ TOKUŞU	67
1150	BINGENLI HILDEGARD'IN ORGAZMI KEŞFETMESI	68
1227	CENGIZ HAN'IN SÜRDÜRÜLEBILIRLIK POLITIKASI	69
1265	MARCO POLO VE HAFIFMEŞREPLIK	71
1353	KARA VEBA EROTIZMI	73
1400	AZTEKLER'IN BITMEK BILMEYEN ŞEHVETİ	74
1405	BEKÂRET KEMERININ ICADI	76
1450	RONESANS'TA CINSEL BASKI	77
1519	ŞEYH NEFZAVI'DEN IPUÇLARI	79
1537	HAMAMLAR VE "HAMAMLAR"	80
1537	KASIK KILIFI	81
1574	'MIS KOKULU' KADINLAR	83
1587	EFSUNLU SEKS	83
1630	RUBENS BIR RUBENS KADINIYLA EVLENIYOR	85
1644	HOŞÇA VAKITTEN INFAZA	87
1668	ALMANYA'NIN ANAL DÖNEMI	88
1691	INGILIZLERIN HAYDAR DÜMEN'İ	89
1712	MASTÜRBASYON VE PAZARLAMA	91

1721 TRANSEKSUEL ÖNCÜYE İDAM CEZASI 93

1730 BUYUK FREDERIK'IN FLUT TUTKUSU 94

1732 TATMİN OLMUŞLAR KULUBU 98

1753 CASANOVA VE RAHİBE 100

1754 BUYUK KATERINA'NIN SEVGILILERI 102

1777 GÜNEY DENİZİ'NDE SEKS EĞİTİMİ 103

1801 MARQUIS DE SADE'IN TIMARHANEYE GİDİŞİ 105

1828 ACILARIN KRALIÇESİ 107

1832 İLK KOMUN 108

1849 SEKS TURISTI FLAUBERT'IN MISIR GEZİSİ 110

1855 CHARLES GOODYEAR'IN KONDOMU ICAT ETMESİ 112

1870 ACI ÇEKME ARZUSU 114

1875 AFRIKA USULÜ HAZ 116

1883 BİR JINEKOLOG VIBRATÖRÜ ICAT EDIYOR 117

1890 PRENS EDWARD'IN AŞK KOLTUĞU 119

1910 SEKSİ DENİZCİLER 120

1919 OSKAR KOKOSCHKA'NIN SEKS BEBEĞİ 122

1920 ANITA BERBER VE BERLİN'DEKİ ÇIPLAK DANSLARI 124

1921 BAĞLAMA OYUNU 125

1927 OPERASYONLU ORGAZM 127

1932 EŞCİNSELLER ÇETESİ 129

1936 III. KRALLIK'TA ÖZGÜR BEDEN KÜLTÜRÜ 130

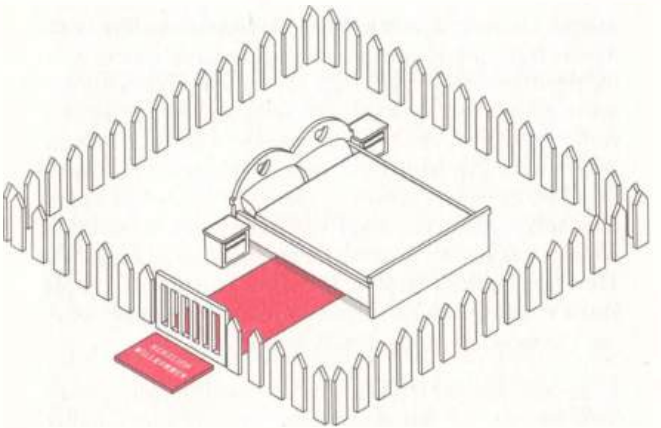
1939 FUHRER'E AŞK MEKTUPLARI 131

1941 WONDER WOMAN VE SM ÖĞRETİLİ ANAOKULLARI 133

1942 AMERİKAN ASKERLERLERİNDEN SWINGER KULUP 135

1948 ALMANLARIN SEVİŞMEYİ KEŞFETMESİ 137

1951	HAPLARIN ANASI	138
1954	EKMEK VE SEKS OYUNLARI	140
1955	JACQUES LACAN'IN SATIN ALDIĞI RESIM	141
1957	BIR UZAYLI ILE BIR ILK	143
1962	FLENSBURG'DA SEKS DEVRIMI	144
1965	RAINER LANGHANS'IN BEKÂRETINI KAYBEDIŞI	148
1969	DOĞU ALMANYA'DA YENI DÜZENLEMELER	149
1970	IKINCI ALMAN TELEVIZYONU'NDA MEME UCU SANSÜRÜ	151
1970	ALMANYA SEKS OKULUNDA	152
1978	BIR ALMAN'DAN "TANTRA MASAJ" BULUŞU	155
1980	SEKS PARTISI SONA ERDI	156
1998	CLINTON SKANDALI	158
2006	BERLINLI DOKTORUN HIV ZAFERI	160
2009	BIYO-VIBRATOR	164
2013	KIM KARDASHIAN'IN SELFIESI	165
2014	TINDER DEVRIMI	167
2015	OTTO KATALOĞU'NDA SADIZM	169
2015	MAVI MUCIZE	171
2015	PORNO KRALIÇESININ OZGURLUK MUCADELESI	173
2016	CINSELLIĞIN ON BIN YILI'NIN ORTAYA ÇIKIŞI	177
	BIBLIYOGRAFYA	180



MÖ 8000

EROTİZMİN İCADI

Bedenleri iç içe geçmişçesine derinden sarılmış iki insan hayal edin. Biri diğerinin kucağında, bacaklarını partnerinin kalçasının etrafına sıkıca sarmış, birbirlerinin omuzlarına tutunuyorlar. İşte bu görüntü meçhul bir sanatçı tarafından, çok uzun zaman önce Yehuda Çölü'nde bir heykel hâline getirilmiş. Üstelik, oldukça iptidai aletlerle çalışılmış olma-lı. Sadece on santimetre büyüklüğünde bir kireçtaşı olan eser, "Ain Sakhri Âşıklar Heykelciği" ismiyle ünlenmiş. Ona baktığınızda, birinin sizi en son ne zaman böyle kucakladı-ğını düşünmeden edemezsiniz. Eser, cinsel birleşmenin en eski görsel anlatımı olarak biliniyor. Natufyan Kültürü'nün temsilcisi sayılan sanatçı yaklaşık on bin yıl önce yaşamış. Bu küçük heykelcik aynı zamanda çok yönlü bir seks objesi gibi göründüğünden sanatçının, heykelciği yapım sürecinde oldukça etraflı düşünmüş olduğu söylenebilir. Şöyle ki; ese-re üst taraftan baktığınızda iki sevgili değil bir çift meme; alttan baktığınızda bir vulva ve yandansa net şekilde erekte olmuş bir penis görürsünüz.

Erotik heykeller, medeniyetin gelişimi için son derece belirleyici bir adım olan Neolitik devrimin ürünleridir. O dönemde farklı bölgelerden insan grupları hayat tarzlarını temelden değiştirmeye başlamıştı. Hayvanları sadece avlamıyor aynı zamanda evcilleştiriyorlardı. Tahılı artık sadece toplamıyorlar, tarlalarına ekiyor; çitler çekiyor, kilerler ve yerleşim yerleri inşa ediyorlardı. Bu dönüşüm, MÖ 8000'ler civarında Ortadoğu'da ve aynı zamanda Güney ve Orta Avrupa'da ilerleyip Asya ve Afrika'nın büyük bölümüne yayılarak son buldu. Binlerce yıla yayılan bu süreç Kültür tarihinin başlangıcıydı. Tabii tüm bunlarla birlikte, kendisine cinsellik dediğimiz, korkunç güzel, kafa karıştırıcı, kaotik şeyin, şimdiki adıyla "seks"in de ortaya çıkışı mümkün oldu.

Aslında, Âşıklar Heykelciği'nden çok daha eski zamanlarda yapılmış, iri memeli, yuvarlak kalçalı, çıplak kadınları tasvir eden taş figürlerin varlığı da biliniyor. Ancak bunlar şehvet unsurundan yoksun; sevişmeyi değil türün devamlılığını, kadının doğurganlığını kutsuyor, hayat veren tanrıçayı, "süper anne"yi temsil ediyor. Neolitik devrimden önce insanlar muhtemelen gelişigüzel ve içgüdüsel olarak ürüyorlardı. Cinsel ilişki ile üremenin birbiriyle ilintili şeyler olduğunu da büyük olasılıkla henüz bilmiyorlardı. Bir kadını hamile bırakanın Güneş, Ay, yanardağlar gibi 'büyük güçler' olduğuna inanılıyordu; fakat yerleşik düzene geçilince Dünya'yı gözlemek ve anlamak için daha fazla zaman kaldı. Böylece çiftliklerde beslenen hayvanların varlığını gözlemleyebilecek kadar zaman kazanmış insanın iki canlı çiftleştiğinde neler olduğunu anlamaya yöneldiği tahmin edilebilir.

Neolitik devrim ayrıca özel mülk fikrini de ortaya çıkardı. Tarihte ilk kez kişi; bir eve, bir toprak parçasına, üzerinde hayvanların otladığı bir araziye sahip oldu. Mal sahibi öldüğünde mirasın çocuklarına kalacağı da artık âşikardı. Bu sebeple herkesin kimin kendi çocuğu olduğunu bilmesi gerekiyordu. Bu da tek eşli ilişkiyi, yani monogamiyi tercih edilir hâle getirmişti. İnsan ilişkilerindeki bu değişimler sanatçıların eserlerine de yansıyordu. Doğurganlığın simgesi olan yaşlı

anne tanrıçaların yerini; eşlerini, çocuklarını ve mülklerini şüpheyle izleyen baba tanrılar almaya başlamıştı.

Böylece, seks yepyeni bir anlam kazandı: Artık bir güç göstergesiydi. Yaşamın devamlılığı ve ölüme karşı bir çeşit zafer olarak algılanıyordu. Soyunu devam ettiren herkes ölümsüz sayılıyor gibiydi. Ancak bu durum, aynı zamanda tehlikeliydi de. Gayrimeşru bir çocuk soy ağacı için bir tehdit, aldatma ise bir utanç kaynağıydı. Cinselliğin hep daha farklı boyutlarıyla incelenmesinin mantığı da temelini aslında o dönemlerden alıyor. Tıpkı özel mülklere çekilen çitlerle yapıldığı gibi, cinsel hayata da sınırlar getiriliyor, yeni kurallar geliştiriliyordu.

Tüm bunlar, cinsel dürtüyü yatıştırmaktan ziyade onu teşvik etti. Atalarımız cinsellik konusunda gittikçe daha çılgın fikirler üretiyordu. Seks tanrıçalarına tapanlar (Mezopotamya'daki Erotik Karnaval, s. 20), en iyi seks pozisyonları arşivlerini oluşturanlar (İlk Seks Cambazları, s. 52), spermisitleri icat edenler (Nil Timsahı ve İlk Doğum Kontrol Yöntemleri, s.17), güzellik yarışmaları düzenleyenler (Antik Yunan'da "Bayan Popo" Yarışması, s.53), kırbaçlı fantezileriyle ünlü genelevler işletenler (Acıların Kraliçesi, s. 107) ortaya çıkıyordu. Seks hem kutsanan hem de lanetlenen bir olgu hâline gelmişti. Sanat eserlerine ilham kaynağı oldu, savaşların başlamasına sebebiyet verdi. Böylece, insanlığın tasavvur edebileceği en ilginç şey olarak güncelliğini hep korudu. Ve bu yüzden, Ain Sakhri Âşıklar Heykelciği'ne baktığınızda sanatçının çalışırken içinde coşan duyguları siz de içinizde hissedebilirsiniz. Tam on bin yıl önce yapılmış olsa bile...

MÖ 6000

TANRIÇA KUYRUKSALLAYAN

Çok eski zamanlarda kadınların kuyruk sallayan, içgüdüsel, dürtüsel, aşk düşkünü ve doyumsuz olduğuna inanılan bir kültür var mıydı dersiniz? Yunanistan'ın kuzeyindeki Nea Nikomedeia kenti yakınlarında keşfedilen kil figürlerin yaklaşık 8000 yaşında olduğu tahmin ediliyor ve bunlar küçük memeli, güçlü kadınları temsil ediyor. En dikkat çekici özellikleriyse bazı figürlerin omuzlarında, sünnetli ve idrar deliğinin açıkça görüldüğü dik penisler taşıyor olması.

Peki ama neden?

O dönemde bu yerleşim merkezinde yaşayan yaklaşık beş yüz kişinin hangi halktan olduğu, dış görünüş özellikleri ve hangi dili konuştukları bilinmiyor. Ancak bu topluluğun yerleşim düzeninden kutsal addettikleri yerin neresi olduğu anlaşılabiliyor; zira kare şeklinde, son derece basit mimariye sahip ahşap kulübeleri, kiler olarak da kullanılabilen 12'ye 12 metrelik bir tapınak etrafında gruplanıyor. Bu merkez binada bıçak, balta ve iğ gibi aletlerin yanı sıra yukarıda belirtilen kil figürler (ve aynı malzemeden yapılmış küçük, renkli kurbağalar) de bulunuyor.

MÖ 6. binyıla ait olduğu düşünülen yarı kadın yarı penis görünümlü benzer figürler Güneydoğu Avrupa ve Anadolu'nun hemen hemen her yerinde ortaya çıkarılmıştı. Arkeolojik araştırmalarsa vücudun ve fallik başın ayrı ayrı yapıldığını ve belki de sadece bir ritüel sırasında bir araya getirildiğini gösteriyor.

İnsan her zaman cinsel organların doğal temsillerini yapmıştır. Taş Devri ve Antik Roma zamanında taş ve kilden yapıldığı bilinen dik penislerden günümüze kadar korunmuş olanlarının da var olduğu biliniyor (Ereksiyon Tanrısı, s. 48). İnanışa göre bunlar, insanın gücünü ve potansiyelini yücelten objelerdi. Bazı arkeolaglarsa bunların seks oyuncakları olarak

kullanıldıklarını düşünüyor. Boyutları açıkça abartılmış bu heykeller hem bir idol hem de birer dildo muydu dersiniz?

Bazı arkaik efsaneler, iki cinsiyetin nasıl ortaya çıktığını ve birbirlerinin çekim kuvvetine karşı koyamamalarına rağmen neden ayrıştıklarını ya da neden tek bir bedende kalmadıklarını anlatmaya çalışır. Mesela, Nea Nikomedeialı sanatçılarından binlerce yıl sonra Yunanistan'da yaşayan Platon, dört kolu, dört bacağı, yuvarlak bir gövdesi ve hem kadınsı hem de erkeksi özellikleri olan Antik Çağ varlıklarının efsanesini ortaya atmıştı. Bu yaratıklar, o zamanki tanrılara saldırmak ve onları devirmeye çalışmaktan hiç çekinmezdi. Efsaneye göre Zeus da çift cinsiyetli bu varlıkları erkeğe ve kadına bölerek darbeyi engelledi. Platon'a göre erotik sevginin kaynağı da bu bütüncül orijinal duruma duyulan özlemdi.

Belki de Nea Nikomedeia halkı kendi efsanevi varlıklarını yaratmak amacıyla iki cinsi su ve kille bir araya getirmeye çalışmıştı. Yine de bunun pek de eşitlikçi bir birleşim olduğu söylenemez, çünkü kadının tüm bedeni temsil ettiği figürlerde erkek sadece cinsel organ olarak tasvir edilmişti. Peki neden baş yerine fallus yerleştirilmiş diye soracak olursak, bunun sebebi, sanatçının muhtemelen bir erkek olmasıdır.

MÖ 2200

ANTİK MISIR'DA GENİTAL BÖLGE TIRAŞI

Mısırlı doktor Ankhmahor çok şüpheci ve titiz bir insan olmalıydı; zira ölümü bile aşırı kontrolcülüğünü durduramamıştı. Ankhmahor nasıl gömüleceğine dair kesin talimatları, kimsenin unutmaması için Sakkara nekropolündeki mezar odasının duvarlarına oydurmuştu. Muhtemelen MÖ 23. yüzyılda yaşamış olan doktor, rahipleri kendi cenazesini bir ritüel olarak yıkamaları konusunda kesin şekilde bilgilendiren mesajlar bırakmıştı. Hatta bu konuda ortaya çıkabilecek herhangi bir itaatsizliği affetmeyeceğini de özellikle belirtmişti:

"Bunları yapmazsanız boynunuzu bir kuşunki gibi sıkarım." Anchorman çocukluğundan beri genital bölge tıraşıyla son derece ilgiliydi ve bunun tam olarak nasıl yapılması gerektiğini iki piktograma kaydetmişti: İki berber üçüncü bir adamla ilgileniyor. Biri müşteriyi arkadan, omuzlarından tutarken diğer meslektaşı müşterinin kasıklarının önünde çömeliyor ve testis üzerindeki deriyi düzleştirerek bıçağı üzerine doğru tutuyor.

Ömrü boyunca hastalıklarla savaşmış ve pek çok yarayı tedavi etmiş bir tıp profesyoneli olan Ankhmahor, berberleri bu işi yaparken çok dikkatli olmaları konusunda uyaran özel bir not da hazırlamıştı: "Müşterinizi tutun ve testisini dürtmekten kaçının!" Göğüste, koltuk altlarında veya kasık bölgesinde çıkan kılların, vücut içindeki zararlı maddelerin dışarı atılması olarak kabul edildiği zamanlardı ve bu sebeple insanlar bu kıllardan hoşlanmıyordu. Özellikle rahipler düzenli olarak vücutlarının tamamını tıraş etmeye özen göstermek zorundaydı. Yani kasık kılı tıraşı, esasen dini sebeplerle yapılıyordu. Bununla birlikte, o zamanlar cinselliğin ve maneviyatın alanları şimdiki gibi kesin sınırlarla ayrılmamıştı. Efsaneye göre, Osiris veya Isis gibi tanrılar açıkça tanımlanmış bir cinsiyete sahip olmayan seks tanrılarıydılar (Kadın Kıyafetleri Giyen Firavun, s. 23). Ayrıca, tapınaklarda yalnızca rahipler değil fahişeler de çalışırdı (Mezopotamya'daki Erotik Karnaval, s. 20).

İnsanların vücut kıllarını yalnızca bu tip ahlaki nedenlerle değil, göğüs ve karın bölgesindeki temiz, tıraşlı cildi güzel ve baştan çıkarıcı bulmaları sebebiyle de alıyor olmaları oldukça muhtemeldi. Ve belki de tıraş ritüeli rahatın ve lüksün simgesi olarak kabul ediliyordu. O dönemden kalma birçok mezar odasında olduğu gibi Ankhmahor'unkinin duvarlarında da başarılı bir genital bölge tıraşının ayrıntıları resmedilmişti: Berber, bir rahibin penisini kavrayıp çekerek kasık bölgesindeki deriyi sıkılaştırıyor. Daha yakından bakmak istiyormuş gibi başını öne eğiyor. Bu tuhaf, ancak bir o kadar şefkat dolu sahnede, tıraş olan adam rahatça oturuyor ve yüzündeki ifade pek anlaşılmıyor.

MÖ 2000

SÜMERLER'DE TAHMİNİ SEKS HAYATI

Sümer İmparatorluğu'ndaki görüşe göre, kadınlar çıplakken o kadar güzeldi ki insan bakmaya doyamazdı. Mezopotamya'da bulunan yaklaşık 4000 yıllık kil tablette şöyle yazar: "Bir adam karısının vajinasına ne kadar uzun süre bakarsa o kadar afiyette kalır ve daha çok mal sahibi olur." Buna benzer yüzden fazla erotik kehanet de günümüze kadar gelmiştir denebilir. Sümerler, MÖ 3300 civarında yazıyı bulmuşlardı ve bu keşiflerini yalnızca mahsul verimini, devlet bütçesindeki çeşitli kalemleri ve borç verme oranlarını düzgün bir şekilde kaydetmek için değil, bu tip efsaneleri kaydetmek için de kullanıyorlardı.

Batıl inançlı insanlar tuhaf alametlere inanırdı. Örneğin, baca temizleyicilerinin, ısıtma sistemlerinin kusursuz çalışabilmesi için onlara şans getirdiğini ya da dört yapraklı kırmızı yonca ararken kara kediden uzak durulması gerektiğini düşünürlerdi (en azından kedi soldan geliyorsa). Sümerler'de seks, insanların duygusal olarak kaderini belirleyen bir kudret olarak görülürdü. Onlara göre mevzu sadece, partnerin kollarında günlük endişelerden kurtulmak ve tamamen anı yaşamak değildi. Aksine, seksin insanın tüm hayatına hükmettiğine inanırlardı. Mesela, bir vulva gözlemcisi, her şeyi doğru yapıyor sayılırdı. Erkek egemen düşünce yapısına göre erkeğin sahiplenici özellikleri olduğundan kendisine ait olmayan şeylere de elini uzatmak ve mal varlığını artırmak için daha çok şansı olduğu varsayılırdı. Sümerler bunların yanı sıra, yatak odasında talihsizliğe yol açabilecek birçok tehlike ve tuzak olduğuna da dikkat çekmişlerdi. Örneğin, bir adam karısının penisini sürekli tutmasına izin verirse kirlenmiş sayılırdı ve tanrılar artık onun dualarını duymazdı.

Sümerlerin seks hayatlarına dair tahminleri içeren analizler, bazı 'uğursuz' kanunları ortaya çıkarmakla kalmaz; aynı zamanda Mezopotamya'da seks hayatının nasıl olduğuna dair kanıtlar da sunar. Örneğin cinsellikte nelerin ya-

saklandığını ve nelere izin verildiğini anlatan bir kil tablette şöyle yazar: "Eğer bir erkek, bir oğlanla cinsel münasebete girmek gibi bir hata yaparsa yüce güç onunla bağını koparacaktır." Bu da, yazının sahibinin eşcinsellikle ve fuhuşla ilgili temel sorunları olduğunu gösterir. Bir başka kehanete göreyse erkek, hemcinsiyle anal seks yapacak olursa var olan tüm hakları diğer kardeşlerine veya hanedan üyelerine geçer.

Bulgulara göre Sümerler'de anal seks, elle tatminden daha çok rağbet görüyordu. Ancak kil tabletler, yaratıcılarının bu görüşü neden benimsediklerini maalesef açıklamıyor. Aslında galiba açıkladıkları tek şey, bu tip yazıların sahiplerinin özellikle erkeğin boşalmasıyla ilgilendiği olabilir. O zamanlarda açıkça tartışılan yegâne şeyin erkeğin orgazmı olduğu söylenebilir. Örneğin, isimsiz bir "peygamberin" inanışına göre, bir erkek bir kadınla yatakta konuştuktan sonra kalkıp mastürbasyon yaparsa o erkek kendine şans ve neşe getirmiş sayılacak; gittiği her yerde herkes destekçisi olacak ve her amacına ulaşacaktı.

MÖ 1850

NİL TİMSAHI VE İLK DOĞUM KONTROL YÖNTEMLERİ

İlk doğum kontrol ilaçlarının prospektüsleri kuşkusuz biraz karmaşıktı. Bunlardan biri olan Ebers papirüsü, adını kendisini keşfeden Alman Mısırolog Georg Mortitz Ebers'ten alır. MÖ 1850 civarından kalma olduğu tahmin edilen bu tıbbi tavsiyede şöyle yazar: "Kadının rahmi, gernik tohumu buharıyla tütsülensin ki penis onu hamile bırakmasın. Ardından kadın, yağ, kereviz ve tatlı bira ile pişirilmiş sperm çözücü ilacı dört sabah boyunca içsin." Rahmin tütsülenmesi, ilk seferde kulağa çok sert bir prosedür gibi gelse de aslında muhtemelen olan kadının sadece bir kâse kavrulmuş gerniğin

üzerine çömelmesinden ibaretti. Papirüste bu işlemin amacı' "Bir kadının bir ilâ üç sene boyunca hamile kalmasının önlenmesi" şeklinde ayrıca not edilmişti.

Mısır, Antik Çağ'da tıp araştırmaları merkezi sayılırdı. Hipokrat, Mısır ders kitaplarını özenle yazmıştı. Tıp, uzmanlık dallarına ayrılmıştı; örneğin iç hastalıkları uzmanları vardı ve Firavun'un dahiliyecisine "kraliyet anüsünün koruyucusu" ünvanı verilmişti. Kırık kemikleri alçıya bile alıyorlardı. Günümüze kadar gelmeyi başarmış onüç tıbbi papirüsle, soğuk algınlığına iyi gelen ve tanrıların kendilerini zayıf hissettiklerinde başvurdukları iki binden fazla ayrıntılı tarif ve uygulamanın varlığı ortaya kondu. İşte bu tariflerin büyük bir bölümü de doğum kontrolü kapsıyordu.

Mısırlılar, çok sayıda çocuğu olan ailelerin karşılaşabileceği yoksulluk riskini tetikleyen hamilelik olasılığının farkındaydı. Üstelik doğum kontrol yöntemlerine sadece hamileliği önlemek için değil, aynı zamanda hamilelik riski olmadan seks oyunları oynamak için de büyük ilgi vardı. Öte yandan, oral seksin en eski tanımı da (Cunnilingus İmparatoru, s. 44) Mısır mitolojisinden gelir. Efsaneye göre, tanrı Osiris, kardeşi Seth tarafından öldürülür ve parçalanır. Osiris'in hem kız kardeşi hem de karısı olan İsis, kocasının parçalarını toplar ve tekrar bir araya getirir. Penisi bulamadığı için kilden bir protezini yapar ve vücuda bağlar. Sonra da Osiris canlanıncaya kadar onu emer. Ebers papirüsünde anlatılan tütsü ve bira ile korunma yöntemi, mevcut bilgilere göre pek de başarılı değildi; zira başka bir papirüste şöyle bir ipucuna rastlanmıştı: "Timsah dışkısı, fermente edilmiş bitki mukusuyla havanda dövülsün." İşte bu tarif muhtemelen gerçekten etkiliydi, çünkü bu dışkı ve mukus karışımı ile, vajinanın pH'sını düşüren ve böylece spermi öldüren bir fitil yapılmıştı.

MÖ 1500

MEZOPOTAMYA'DAKİ EROTİK KARNAVAL

Cüce rahipler kalabalığın önüne adım atarken tapınak odasındaki heyecan doruk noktasındaydı. Parlak renkli cübbeler giymiş kısa boylu adamlar ellerinde fenerler sallıyorlardı. Ardından gelen başlangıç vuruşuyla da travestiler ortaya çıkmıştı. Tapınağın sol tarafında sıraya girmiş erkekler saçlarını tokalar ve taraklarla, boyunlarını istiridye kolyelerle süslemişlerdi. Bazı erkekler, daha çok kadınların kullanmasıyla ünlenmiş çalgılar taşıyorken bazılarınınsa elinde kalıp sabunlar vardı. Kadınlar, erkek kıyafetleri giyiyor ve ellerinde asalar, taşlar, sapanlar tutuyorlardı. Travesti alayı haykırışlarla tapınağı terk edip şehre giriş yapıyordu.

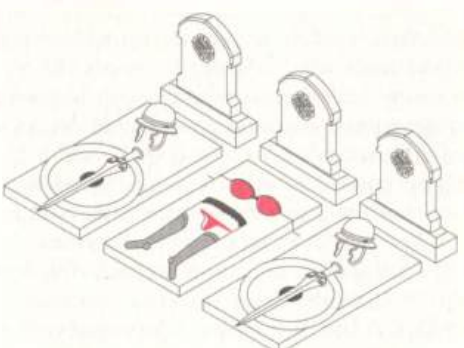
Dünyanın en büyük şehri olan Uruk'un vatandaşları, cinsiyetlerin rol değiştirdiği bu karnavalı yılda bir kez kutluyordu. Ritüelin tam akışı, MÖ tahminen 2. bin yılın ortasında bir kil tablete kaydedilmişti. Bu festival ve kıyafet takası, hem kadın hem de erkek özelliklere sahip olan cinsellik ve savaş tanrıçası İnanna'yı onurlandırmayı amaçlıyordu. Bilgelik tanrısı Enki, büyük bir bardak biranın üzerinde onu "gök tanrıların en büyüğü" olarak tasvir etmişti. Bardakta şöyle yazıyordu: "Onun oyunu kavgadır; kahramanların yerden yere vurulmasıdır." Inanna'nın kucağındaysa evcil hayvan olarak oturan arslanlar resmedilmişti.

Inanna ile sevişmek istemeyen bir adam ölümü göze almış sayılıyordu. Onunla birlikte olmak isteyen adamınsa tanrıçayla harika vakit geçireceği ve cömertliğine minnettar kalacağı kesindi. Inanna bir efsanede sevgilisini şöyle övüyordu: "Göbeğimin vahşi okşayıcısı/ Baldırlarımın okşayıcısı/ Çoban Dumuzi kucağımı kaymak ve sütle doldurdu/ Kasık kıllarımı okşadı/ Kucağımı suladı /Ellerini kutsal vulvama koydu"

Medeniyete dair ilk izlerin bulunduğu Fırat ve Dicle arasında kalan Mezopotamya'da yönetimden sorumlu kişiler rahiplerdi. Vergi topluyorlar, Inanna'ya adanmış tapınaklarda genelev işletiyorlardı ve bu ahlaki olarak hiç de kınanmıyordu. Seks, yüce tanrıçaya bir hizmet sayılıyordu; zira tanrıçanın de ara sıra fahişelik yaptığı biliniyordu. İnanna şerefine her sene düzenlenen bu karnaval, söylenenlere göre, katılımcıların birbirlerinin kıyafetlerini vücutlarından yırtarak çıkardıkları vahşi bir toplu seks ritüeliyle son buluyordu.

MÖ 1400

TUNÇ ÇAĞI'NDA SEKSİ GİYİM



Egtvedli kızın boyu yaklaşık 1,60 metre idi; alnının iki yanından boynunun biraz altına kadar uzanan kısa, kahverengi saçları vardı. Genç kadının mücevherlere ve insanların başını döndürmeye bayıldığı belliydi. En sevdiği kıyafeti, bir kemerle kullandığı, ince iplerden oluşmuş ve dizlerinin hemen üzerinde biten bir etekti. Etek sadece kısa değil, aynı zamanda saydamdı; çünkü koşarken iplerin bacaklarının etrafında çılgınca dönmüyor olması neredeyse imkânsızdı ve

iç çamaşırı o zamanlar kullanılan bir şey değildi. Bu kışkırtıcı eteğin yanı sıra kızın üzerinde olanlarsa, kısa kollu bir bluz, astoronomik sembollerle süslenmiş bir kemer tokası, iki adet bilezik ve asilzâdelere ait olduğu tahmin edilen şık küpelerdi.

Egtvedli kız hakkında bunca bilgi nasıl mı var? Çünkü kendisi yaklaşık 3400 yıl önce, şu anki Kuzey Danimarka'da bulunan bir kasabada, içi boş bir ağacın gövdesine gömülmüştü (Egtved: mezarın bulunduğu yere yakın olan yerleşim biriminin adı). Bu organik tabuttaki mikroiklim öyle işe yaramıştı ki, sadece iskeleti ve eşyaları değil, üzerine civanperçemi polenlerinin yapıştığı, egzotik ve zamanı için son derece nadir addedilen modern kıyafetleri de günümüze kadar korumuştu. Genç kadının yazın öldüğü ve o zamanlar Yutland'ın (Danimarka'da bir ada) oldukça sıcak olduğu tahmin ediliyor.

Aslında erken Tunç Çağı'nda yaşamış insanlar, kalın kumaşlar ve dokuma tezgâhları kullanarak üzerlerini tamamen örten fonksiyonel giysiler üretiyordu. Bu açıdan bakıldığında Egtvedli kızın kıyafeti daha da benzersiz sayılıyor. Güneş şeklindeki tunç kemer tokası ve kısa eteğiyle bu gösterişli kıyafet ele alındığında kendisini giyen kişinin, İskandinav tarikatlardan birinde ruhsal ve seksüel açıdan seçkin bir konuma sahip bir güneş rahibesi olabileceği düşünülüyor. Tabii genç kadın tamamen çıplaklıktan ziyade, bir kısmın örtülerek geri kalanın küçük bir sır gibi gösterilmesinin daha baştan çıkarıcı olduğunu fark etmiş ve bu seksi eteği icat etmiş de olabilir. Belki de sadece soyunmak için giyinmiştir. Kıyafetlerin kalıpları, insanların bakış açılarını yönlendirebilir.

Her hâlükarda, yoksulluktan muzdarip olduğu için bu şekilde giyinmiş olmadığı kesindi. Birlikte gömüldüğü gösterişli nesneler onun, zengin ve güçlü bir adamın karısı olduğuna dair işaretler olarak görülüyor. Tüm bunların yanında, mezarı elbette tüm sırlarını açığa çıkarmıyor. Egtved kızı, erken Avrupa tarihinde gizemli bir figür olmaya devam ediyor ve tabii bu da biraz seksi bir durum.

Bugün bize egzotik ve sıradışı gibi görünen bu kadın, o zamanlarda yaşamış diğer kadınları da etkilemiş olabilir. Saçları, tırnakları ve dişleri kullanılarak yapılan analizlere göre Yutland'dan değil, Almanya'daki Kara Orman'dan geldiği kabul ediliyor. O zamanların iki güçlü klanı arasında bir ittifak kurmak üzere bu genç kadının Yutlandlı bir adamla evlendirilmiş olduğu da düşünülüyor. Hatta kemiklerindeki moleküler izler, genç kadının memleketine geri dönüp orada birkaç ay geçirdiğini ve ardından Egtved'e döndüğünü bile ortaya koyuyor. Geri dönüşünden sadece birkaç hafta sonra öldüğündeyse henüz 18 yaşına bile girmemiş olduğu tahmin ediliyor.

MÖ 1350

KADIN KIYAFETLERİ GİYEN FİRAVUN

Akhenaton, aynı çağda yaşamış herkese bir şekilde büyülü geliyordu. MÖ 1350'den itibaren Nil'e hükmetmiş bu firavunun yıldızlardan geldiğine, bulutlara fısıldadığına inanılıyordu. Tanrılar kendilerinden birini gökyüzünden yeryüzüne yollamıştı âdeta. Büyük gözleri, yüzyıllar boyunca izleyicileri büyüleyen dar ve uzun kafatasıyla Akhenaton'un günümüze kadar korunmuş büstleri, onun çarpıcı fizyonomisini de gözler önüne serer. Thomas Mann'ın, Akhenaton hakkında yazdığı *Yusuf ve Kardeşleri* adlı tarihi romandan bir alıntı şöyledir: "O suratta, çocuksu ve haşarı bir ifadeyle, acı dolu bir maneviyat ve kösnüllüğün karışımı vardı. Kesinlikle yakışıklı değil, ancak rahatsız edici derecede çekiciydi."

Büste bakanın rahatsızlığı, Akhenaton'un kafa karıştırıcı biçimde cinsiyetsiz görüntüsünden kaynaklanıyor olabilirdi. Güzel yüz hatları, dolgun dudakları ve nazikçe kavislenmiş gözleri vardı. Diğer hükümdarlar kendilerini güçlü kasları olan büyük savaşçılar olarak tasvir ettirmişken bu firavunun heykelleri ve portreleri onu, yeni gebelerinki gibi hafifçe şişkin göbeğiyle, ince, uzun bir adam olarak gösteriyordu.

Ancak Akhenaton aslında bir uzaylı değil, çift cinsiyetliliğin atası, glamin kurucusuydu.

Cinsiyette sınırlandırmaların ortadan kaldırılmasının dini ve dolayısıyla iktidari-politik bir arka planı da vardı. Akhenaton onaltı yıllık saltanatının başında, güneş tanrısı Aton'u en yüce ve tapınılacak tek ilahi varlık olarak seçmişti. O zamana kadarsa Mısır'daki inanışa göre, farklı görevleri olan her iki cinsiyetten de pek çok tanrı ve efsanevi yaratık vardı. Ancak Akhenaton iktidara gelince diğer tüm tapınakları kapatmış, rahipleri kovmuş, hazineleri ve zenginliklerine el koymuştu. İlk tek tanrılı din olarak bilinen Aton inanışına göre, ışığı ve sıcaklığıyla Dünya'ya hayat veren Güneş'in kendisine tapılmalıydı. Aton ne erkek ne de kadındı. Işınları insan eli şeklinde süzülen bir güneş parçası olarak tasvir ediliyordu. Bu cinsiyetsiz tanrı, zamanının modasını da etkiliyordu. Örneğin, soylular firavunun bu çift cinsiyetli görünümünü taklit ediyordu. Erkekler ve kadınlar gitgide birbirlerine benziyordu. Her iki cinsiyet de makyaj yapıyor, parfüm sıkıyor, aksesuar ve peruklar takıyordu. Özellikle son derece ustalıkla ortaya çıkarılmış yapay peruklar, aşk oyunlarında büyük rol oynuyordu (Tunç Çağı'nda Seksi Giyim, s. 21).



MÖ 1300

ANTİK MISIR'IN AŞK BİRASI

Doğanbaşlı tanrı Re çok kızmıştı; çünkü Mısır halkı yine onun tasvip etmediği şeyler yapmıştı. Re de bu ölümlü solucanları cezalandırmak için binlerce kişiyi öldürecek olan kızı Hathor'u yeryüzüne gönderdi. Aynı zamanda kendisine olan aşkından müzik tanrısı Ihi'yi dünyaya getiren bu kana susamış kız akşam eve dönerken Re'yi büyük bir suçluluk duygusu ve gelecek korkusu sarmıştı. Çünkü biliyordu ki onu durdurmazsa kendisine tapacak insan da kalmayacaktı. Hizmetçilerine derhal, içine adamotu kökü ekleyecekleri kan kırmızısı özel bir bira yapmalarını emretti.

Bu efsanenin kaynağı, MÖ 1279'da ölen Kral I. Sethos'un mezarında bulunan *Göklerin İneği* (Hathor'un takma isimlerinden biri) adlı kitaptır. Yüce tanrıların bile adamotu ile karışımlar denemiş olması, bu sihirli bitkinin ne kadar önemli olduğunu gösterir. En bilinen adamotu türü *Mandragora officinarium*, Akdeniz kıyıları ve Orta Avrupa civarında yetişir. Çiçekleri menekşe, aromatik meyveleriyse minik domatesler gibi görünür. Aslında patlıcangillerdendir ve skopolamin veya atropin gibi sarhoş edici alkaloidler içerir. Bu maddeler yüksek miktarda alındığında şiddetli halüsinasyonlar tetiklenir. Daha düşük dozlardaysa uyarıcı etki göstererek çekingenliğin azalmasını sağlar. Adamotu kökü binlerce yıldır en yaygın afrodizyak olarak kullanılır. Eski Ahit'te bu bitkinin meyvelerinden "aşk elmaları" olarak bahsedilir; Yunan doktorlar onların üzerine yeminler etmiş, Mısırlılar bitkiyi kutsal saymışlardır. Memphis'te bulunan ve MÖ 14. yüzyıldan kalma olduğu tahmin edilen bir rölyefte, eşi Meritaton'un bir demet adamotu meyvesi sunduğu genç firavun Smenkhkare tasvir edilir ve bu da cinselliğe davetin bir sembolü olarak yorumlanır.

Ve adamotu kökü, etkisini kana susamış Hathor'da bile gösterir. Efsanede anlatıldığına göre, ertesi gün de öldürmeye devam etmek üzere yola çıkan tanrıça, çölde büyük,

kıpkırmızı bir göle rastlar. "Kan!" diye düşünür ve doyasıya içer. Aslında içtiğiyse Re'nin hizmetkârlarının hazırladığı adamotu kökü birasıdır. Hathor derin bir uykuya dalar. Tekrar uyandığında şiddet ve intikama dair hiçbir arzusu kalmamıştır. Babasının yanına döner ve hayatına aşk ve şehvet tanrıçası olarak devam eder.

MÖ 1150

İLK PORNO DERGİ



Genç bir kadın yeşil bir yastığa yaslanıyor. Âşığı onu arkasından tutarken rahat olmak istiyor. Adam kadının peruğunun örgüsüne dokunuyor; kadın arkasını dönüp adamın gözlerinin derinliklerine bakıyor ve gülümsüyor. Adını, sergilendiği müzenin (Museo Egizio) bulunduğu Kuzey İtalya kenti Torino'dan alan bu papirüste ayrıca, ayakta ve sandal-

yelerde kadınlarla birleşen veya vajinalarına amforalar sokan büyük, dik penisli, kısa ve kel erkekler de tasvir edilir. Resimlerden birinde bir kadın şöyle fısıldar: "Hadi, arkama geç. Fallusun benimle olduğu sürece sana zevk vereceğim." MÖ 1150 civarında Teb'de, bilinmeyen biri tarafından çizilen Torino Papirüsü incelendiğinde rol yapma oyunlarının, seks araçlarının ve genelevlerin IV. Ramses döneminde de var olduğu görülür. Tarihteki ilk seks kitapçığının pornografik bir hiciv mi yoksa bir seks eğitimi aracı mı olduğu bilinmiyor. Örneğin bir resimde bir kadın, iki kızın çektiği bir arabanın üzerinde duruyor. Sonra bir adam arkasına geçip onunla birleşirken öne doğru eğiliyor. Adamın sağ kolundaysa, Mısır'da bir baştan çıkarma aracı ve şehvet tanrıçası Hathor'un (Antik Mısır'ın Aşk Birası, s.25) sembolü olarak kabul edilen el şeklinde bir çıngırak sallanıyor. Modern porno, olan biteni tüm açıklığıyla göstermesi sebebiyle etkileyiciyken Torino Papirüsü'nde olanların anlaşılması için detaylı inceleme gerekiyor. Arabadaki kadının önünde, görevi sadece figüranlık olmayan ve sahnenin erotik anlamını vurgulayan bir maymun oturuyor. Çünkü maymunlar Mısır'da dişil cinselliği temsil ediyor, ancak maymunlara neden böyle bir anlam yüklendiği bilinmiyor. Bir şey, gizemli bir yanı olmadan seksi olabilir mi ki zaten?

MÖ 900

ONAN, MASTÜRBASYON YAPMAZ

Şüphesiz, seks üzerine bir baba-oğul konuşmasından daha ilgi çekici şeyler vardır. Ancak MÖ 900 civarında yazılmış ilk Tevrat'ta işte bu konuşmalardan birine yer verilir. Yakup'un soyundan gelen Yehuda, küçük oğlu Onan'ı çağırır ve şöyle buyurur: "Ağabeyinin karısıyla evlen ve onun soyunu devam ettir." Onan'ın ağabeyi Er, Tamar'la evlendikten sonra öldüğü için geleneğe göre ikinci doğan erkek, soyun devamını sağlamak zorundaydı.

Onan ise babasının bu emrini yerine getirmeye pek hevesli değildi. Ancak o zamanlar ebeveynlerin isteklerine karşı çıkmak alışılmadık bir durumdu. Böylece Tamar ile ilişkiye girdi; ancak soyu devam etmesin diye spermlerini yere saçtı. Bu şekilde gebeliğin önlenmesi İncil'de de eleştirilmeye devam edilen bir yöntemdi. Tamar buna karşılık Onan'ın yüzüne tükürme hakkına sahipti. Tanrılarınsa ona daha büyük cezalar verme yetkisi vardı. "Yaptığı Rab'i rahatsız etti ve O da onu ölümle cezalandırdı." 18. yüzyılda yaşamış şarlatan John Marten, mastürbasyonun zararlarını anlattığı Onania adlı kitabında Onan'ı pisliklerin koruyucu azizi ilan etmiştir (Mastürbasyon ve Pazarlama, s.103). Belki de Marten, İncil'i yeterince iyi okumamıştı.

Ölüm cezasının yanı sıra Onan'ın itibarı da zedelenmiştir. İkinci kocasını da kaybeden ve henüz çocuk sahibi olamamış Tamar içinse işler yolunda gidecektir. Bir peçe takıp kayınpederini ziyarete gider. Yüzünün örtülü olması sebebiyle Yehuda onu ilk gördüğünde bir fahişe zanneder. Tamar, ona kim olduğu hakkındaki gerçeği söylemez ve bedel olarak bir teke almak için anlaşıp kendisiyle ilişkiye girer. Hemen hamile kalır ve Kral Davut'un soyundan gelen ikizleri dünyaya getirir.

MÖ 700

ZEUS VE ÇİFTE CİNSİYET DEĞİŞİKLİĞİ

Zamanın başlangıcından beri, sadece insanları değil tanrıları da düşündüren sorular vardı. Örneğin, seksten kim daha çok zevk alır? Kadınlar mı erkekler mi? 2700 yıl önce Antik Yunan'ın Beotia bölgesinde yaşamış olan şair Hesiod, tanrıların babası Zeus ile kız kardeşi ve eşi Hera'nın da bu gizemi ele aldığından bahseder. Hera, Zeus'un ve diğer erkeklerin seksten daha çok zevk aldığını düşünürken kocası kadın orgazmının erkeklerden çok daha yoğun olduğunu düşünmektedir (belki de bunun altında yatan neden aşırı cinsel

özgüvendi; zira Zeus, ölümlüleri baştan çıkarmak için gerekirse bir boğaya veya bir kuğuya bile dönüşürdü). Evlilikleri Olimpos'ta bir kavgayla sona ermeden önce her ikisi de, bu tartışmalı soruya cevap verebilecek tek kişinin yeryüzünde olduğunu hatırlar.

Hesiod'un anlattığına göre Tiresias, bir çobanın ve peri Chariklo'nun oğludur ve bir Zeus rahibi olarak hizmet etmektedir. Bu genç adam bir gün Kyllini Dağı'nda çiftleşen iki yılan görür ve dişi olanı sopayla vurarak öldürür. Bunun üzerine tanrılar tarafından kadın olmakla cezalandırılır. Bir Hera tapınağına taşınır ve birkaç çocuk doğurur; bazı kaynaklara göreyse bir yandan başarılı bir fahişedir de. yedi yıl sonra aynı yerde yine çiftleşen iki yılan görür ve bu sefer erkek olanı öldürerek kendisi de tekrar erkek olur.

Tiresias'ın tanrıların sorduğu soruya verdiği yanıtsa, kadınların sekste erkeklerden tam dokuz kat daha çok zevk aldığıdır. Hera bu cevaba çok sinirlenir ve kadınlık sırlarını açığa çıkardığı için rahibi kör eder. Zeus bile, Hera'nın rahibin gözlerine verdiği zararı iyileştiremez; ancak tazminat olarak ömrünü yedi katına uzatır. Tiresias, hemen hemen her Yunan mitinde ve tiyatro oyununda eli sıkan ve geleceğe dair uyarılar veren bir peygamber olarak ortaya çıkar. Örneğin Oidipus babasının katilini ararken Tiresias ona, aslında katili gerçekten bulmak istemediğine dair bir kehanette bulunur; zira bundan epey bir zaman sonra Oidipus katilin kendisi olduğunu anlar ve aklını kaybeder.

Tiresias, bulmaca gibi cevapları sevmesiyle ünlüdür. Zaten kendisi de en büyük bulmacadır. Neden tam dokuz kat daha fazla zevk aldığı seks ile yaşamaya devam edip ikinci yılanı öldürmeden kadın kalmayı seçmemiştir ki?

MÖ 591

LESBOS'DAKİ YATILI KIZ OKULU

Mavi bir gökyüzü, mavi bir deniz ve olağanüstü güzellikte bir Ege adası hayal edin. Sapfo, günün ilk ışıklarında genç öğrencilerini etrafında toplamış. Anlatılanlara göre çok güzel bir kadın olan Antik Çağ'ın en büyük şairinin uzun, kıvırcık saçları omuzlarından aşağı dökülüyor. MÖ 591'de, Lesbos'da [Midilli] sadece kızların kabul edildiği okulunda Sapfo, onlara müziği, dansı, şarkı söylemeyi ve şiir yazmayı öğretiyordu. Sapho, öğrencilerine aşk tanrıçası Afrodit'in kültleri ve Hera hanedanının koruyucusu hakkında bilgiler de veriyordu.

Bazı erkek fantezilerine göre okul, kadınların mükemmel birer partnere dönüşmeleri için açılmıştı. Muhtemelen gerçekte olansa, Sapfo'nun bu Akdeniz adasında kendi fantezilerini yaşamasıydı. Sapfo, şiirlerinde erkeklerden nadiren bahseder; bahsi geçen erkeklerse genelde güzel kız arkadaşlarını rahatsız eden kendini beğenmiş baş belalarıdır. Sapfo'nun öğrencileriyle yalnızca dans derslerinde yakınlaşmakla kalmamış ve onlarla ilişkiler yaşamış olması da muhtemeldi: "Arzu uyandırıcı gülümseyişin / Hoplatır yüreğimi / Görür görmez yüzünü, çıkmaz olur sesim soluğum / Dilim tutulur, birden her yanımı / Bir alevdir sarar inceden ince / Kulaklarım uğuldar /Hiçbir şeyi görmez gözlerim"

İşte bugün kadınlar arasındaki aşk, adını Lesbos [Midilli] Adası'ndaki bu "arzu uyandıran gülümseyiş"ten alır.

Sapfo, şiirlerindeki net uslübuyla övülürken ahlaki açıdan sorgulanan yaşam tarzıyla eleştirilere maruz kalmıştı. Örneğin bir eleştirmen, kendisinden iğrenç zevkleri hakkında şarkılar söyleyen "seks takıntılı bir fahişe" olarak bahseder. Yüzyıllar sonra yönetime gelen Bizanslı din adamları Sapfo'nun metinlerinin çoğunu yok ettiğinden dokuz ciltten oluşan erotik kokular, ilahiler ve ağıtlarla dolu eserin sadece bazı parçaları günümüze kadar gelebilmiştir. Ancak bunun sebebi muhtemelen Sapfo'nun kadınlardan hoşlanması de-

ğildi; zira Yunanlılar'ın aslında eşcinsellikle hiçbir alıp veremediği yoktu (Spartalı Tatlı Babacıklar, s.36). Bir erkek için evli olduğu kadının yanısıra bir de erkek sevgilisinin olması normaldi. Yani Sapfo'nun kadınlarla ilişki kurması kimseyi rahatsız ediyor olamazdı. Esas skandal, şairin şiirlerinde arzuları ve fantezilerini o zamanlar kadınların dile getiremeyeceği açıklıkta ortaya koyuyor olmasıydı. Sapfo bu iş için şiirlerinde kendine has bir formül bile geliştirmişti. "Sapfik kıta" olarak bilinen bu formül, şiirlerin önceki mısraların yalnızca yarısı kadar heceye sahip kısaltılmış bir mısrayla son bulması şeklinde karakterize edilir. Şair, devrim niteliğindeki bu icadıyla devrim niteliğinde mesajını da iletiyordu: "Kadınların da şehvet hakkı var."

MÖ 590

ETRÜSKLER'DE SADOMAZOŞİZM

Ölen birinin ardından kalanı teselli edecek tek şey, merhumun ne kadar güzel bir hayat yaşamış olduğunu düşünmesidir.

Kim olduğu bilinmeyen bir Etrüsk asilzâdesinin gömülü olduğu mezar odası, üç boyutlu bir ölüm ilânı gibidir. Anonim bir sanatçının, bu mezar odasına hayatı güzel kılan bazı aktiviteleri resimlediği görülür. 16 metrekarelik mezarın bir duvarında iki boksör diğerindeyse bir dansçı ve kadehini başının üstünde tutan bir sarhoş görülür. Ve girişin sağında da vahşi bir aşk sahnesi vardır: Çıplak bir kadın, önünde duran adamı az sonra oral yolla tatmin etmek istiyormuş gibi kendinden geçmiş bir şekilde öne doğru eğiliyor. Kadın bu duruşuyla çıplak poposunu elinde kamçı olan ikinci bir adama sunuyor. Kadının ağzıyla tatmin edeceği adamın saçında püsküller ve dudaklarında bir gülümseme var. Adamın sol eli kadının kalçasının üzerinde duruyor, sağ eliyse kalçasına tokat atıyor gibi görünüyor. Adam aynı zamanda izleyiciye göz kırpıyormuş gibi bakıyor.

İsmi "Tomba della Fustigazione" (Ceza Mezarı) olarak geçen bu mezar yeri MÖ 590'dan kalmadır ve sadomazoşist seksin ilk temsili olarak kabul edilir. Ancak, mezara gömülen insan, muhtemelen başkalarının acılarından zevk alan bir barbar değildi. Sonuçta Etrüskler, iyi bir hayatın nasıl olması gerektiği konusunda çok şeyin farkına varmış bir topluluktu (Bu da, şimdiki adı Toskana olan Kuzey-Orta İtalya bölgesine yerleşmiş olduklarından anlaşılabilir). Günde iki kez bol öğünlü yemekler yer, gümüş kaplardan içkilerini içer ve çiçeklerle bezenmiş yataklarda dinlenirlerdi. Duvar resimlerinde de ölümlülerin geçici mutluluklarını, sportif aktivitelerini, coşkulu birlikteliklerini ve cinselliklerini betimlemişlerdi.

Bu sadomazo fresk, oldukça vahşi ve kaba gözükmekle beraber, aynı zamanda nazik ve herkes için âşinadır da. Şaraplarını süt ve şekerle tatlandırarak tüketen Etrüskler, aşk oyunlarının da zaman zaman özel malzemelerle tatlandırılması gerektiğini biliyorlardı. Ayrıca, sadomazo seks oyununun en önemli kurallarından birinin in karşılıklı saygı olması gerektiğinin farkındaydılar. Sakız Adası'nda MÖ 330 civarında yaşamış Yunanlı tarihçi Theopompos'un yazdıklarına bakılırsa, Etrüsk kadınları kendilerini hiçbir şekilde kocalarının malı olarak tanımlamazlardı; hem çok sert mizaçlı hem de yabancılara karşı gayet açıklardı. Şimdilerde güya daha zayıf olduğu iddia edilen kadın cinsiyeti, o zamanlar kendine güvenli bir şekilde halka açık, çıplak spor aktivitelerine katılmalarıyla bile resmedilmişti. Ayrıca mezar, parlak renklerle dekore edilmiş olduğundan mezarın hiçbir yerinde Grinin Tonlarına (Otto Kataloğunda Sadizm, s.188) rastlanmaz.

MÖ 540

DÜK PİNG'İN EROTİK ENERJİSİ

MÖ 540, kronolojistlerin deyimiyle metal maymun yılının sonu, metal horozunsa başlangıcıydı. Çin'in kuzeydoğusundaki Jin eyaletinin hükümdarı Dük Ping'in şahsi doktoru ona

yürek burkan bir teşhis koymuştu. Dük, büyük bir hastalıkla boğuşuyordu. Doktora göre sebebi yetersiz beslenme veya uykusuzluk değil, çok fazla seksti! Kadınlar, Dük Ping'in en büyük tutkusuydu; kendisi istediği her an onunla birlikte olmaya hazır dört kadın vardı. "Artık kadınlara yaklaşamayacak mıyım?" diye sordu Ping dehşetle.

Doktor şöyle açıkladı: "Kadınlar eril gücü, yani Yang'ı güçlendirebilir; bu sebeple onlarla gece birlikte olunmalıdır. Ancak ilişki sırasında aşırıya kaçarsanız, zihne de saldıran bir iç ateş gelişir. Ve siz hükümdarım, cinsel ilişkide ölçülü davranmıyor, gün ışığında bile aşk yapıyorsunuz. Nasıl hastalanmayasınız?" Doktor belli ki o dönemde Çin'de gelişen Taocu öğretilerin takipçisiydi. Taocular, Yin-Yang'ın, dişilik-erkekliğin ve pasiflik-aktifliğin karşıtı görüşe sahipti. Kompleks bir seksüel öğreti geliştirmişlerdi. Çi denen yaşam enerjisi hem vajinal sekresyonda (Yin) hem de spermde (Yang) bulunuyordu. Yin enerjisi sınırsız iken Yang enerjisi sınırlı bir kaynaktı. Taocular için seks bir tür anlaşmaydı: Erkek, dişil Yin'i emiyor; kadınsa özellikle orgazm sırasında Yin'ini cinselliğe karıştırıp hem kendine hem karşı tarafa yarar sağlıyordu. Böylece iki taraf da enerji yüklenmiş oluyordu. Bununla birlikte, erkekler her boşalmada geri dönüşü olmayan bir şekilde küçük miktarda Yang da kaybediyorlardı.

Taocular için iyi sekste kadın mümkün olduğunca fazla orgazm olurken erkek sadece bir kez boşalır; hatta ideal olarak hiç boşalmaz. Bu mantıkla, erkeğin mastürbasyon yapması da günahtır, (Onan, Mastürbasyon Yapmaz, s.27) çünkü hiç Yin emmeden Yang'ını boşa harcamış olur. Bir öğretide, nihayet kazanan taraf olan kadınlar ise istedikleri kadar çok mastürbasyon yapabilir (Öğretiye göre anal seks ve cunnilingus da Yin üretimini teşvik eder.).

İşte bu nedenlerle Taocular, erkeklerin boşalmayı tamamen geciktirebilecekleri veya engelleyebilecekleri çeşitli teknikler geliştirmişlerdi. Penis başı veya apış arasına sert bir parmak baskısının boşalmayı önlediğini düşünüyorlardı.

Bu tip bir otojenik eğitimle erkekler uyarılmalarını bilinçli olarak kontrol etmeyi öğreniyorlardı (Yalnızca çocuk sahibi olmak isteyenler Yang'larını veriyordu). Gündelik (gecelik) boşalmaları önlemek için özel ilaçlar geliştirilmişti. Bunlardan birinin reçetesi şöyleydi: erkeğin dörder gram öğütülmüş geyik boynuzu eğreltisi, sedir tohumu, kurt üzümü, sinirli ot, süt otu, şizandra üzümü ve canavar otunu bir miktar suyla karıştırıp içmesi.

Dük Ping'in hangi tedaviyi denediği bilinmiyor. Ancak tanısı konduktan sonra hayatını değiştirdiği varsayılabilir; zira bu olaydan sekiz yıl sonra, ileri yaşta öldüğü biliniyor. Aslında Ping'in ölümü, çok da sıkı bir Taocu olmadığı anlamına da gelmekteydi; çünkü gerçek Taocular'ın mükemmel seks yoluyla sözde ölümsüzlüğe ulaştığı düşünülüyordu.

MÖ 430

SPARTALI TATLI BABACIKLAR

Yunan şehir devleti Sparta'da bir çocuğa verilebilecek en güzel hediye, onu kaçırmaktı. Agesilaus henüz 12 yaşındaydı; saçları kısacıktı ve bıyıkları henüz çıkmamıştı. Komutan Lysander'se bu yakışıklı ve narin oğlana göz koymuştu. Bir gecenin karanlığında ailesinin evine girip Agesilaus'u alıp kaçırdı. Çocuğun ailesi generali yakalamak istiyormuş gibi gönülsüzce takip edip geleneğe uygun şekilde, kızmış ve üzülmüş gibi yaptı. Aslında aile için esas sorun, Agesilaus'u düşük rütbeli birinin kaçırmış olması ya da daha kötüsü kimsenin onu kaçırmaya tenezzül etmemesi olurdu. Lysander çok donanımlı bir savaşçıydı. Ve Sparta kraliyet ailelerinden biri olan Eurypontidler hanedanına mensup Agesilaus da kendisi için mükemmel bir adaydı; her şey olması gerektiği gibiydi.

Bununla birlikte, yetişkin bir adamın (Erastes) genç bir sevgilisinin (Eromenos) olması Yunanistan genelinde yay-

gın bir durumdu. Sparta'da bu ilişki türünün özel bir anlamı vardı. Savaşçı devletlerde genç erkeklerin eğitimi merkezi bir öneme sahipti ve çok sıkı şekilde düzenleniyordu. 12 yaşına gelen erkek çocukları, savaş makinelerine dönüştürüldükleri, çok disiplinli bir askeri düzenle yönetilen Agoge'ye alınıyordu. İşte bu çocuklar, deneyimli savaşçılar tarafından seçilip kaçırılıyordu. Bu, aynı zamanda cinsel bir ilişkiydi. Hakim fikir, bir insanın tohumunun aynı zamanda savaşan ruhu, gücü ve cesareti de aktarabilmesi yönündeydi. Eğitimdeki bir çocuk uygunsuz davrandığında eğitmeni de cezalandırılırdı. İlişkileri, genç adamın eğitimini bitirmesine, saçını-sakalını uzatmasına ve bir kadınla evlenip kendisine bir Ermenos kaçırabilecek olgunluğa gelmesine dek sürerdi.

Kaçıran ve kaçırılan arasındaki ilişki hep yakın kalmaya devam ederdi. Sparta toplumunda mücadele ve rekabet çok önemli unsurlardı. Tüm erkekler birbirleriyle siyasi güç, kadınlar, para ve hayatta kalmak için kıyasıya savaşırken yalnızca Erastes ve Eromenos'lar birbirine güvenebilirdi. Agesilaus, Lysander ile ilişkisinden büyük bir fayda daha sağlamıştı. MÖ 399'da kral öldüğünde taht için birkaç aday olduğundan, kralın ardından kimin hükmedeceği belirsizdi. Bundan sadece birkaç yıl önce Atina ordusunu yenmiş ve gücünün zirvesinde bir komutan olan Lysander ise Agesilaus'un tahta çıkması için oyunu ondan yana kullanıp eski sevgilisi ve öğrencisinin hükümdar olmasını sağlamıştı.

MÖ 360

DİYOJEN'İN MASTÜRBASYONU TEŞVİK ETMESİ

Diyojen, Atina Pazar meydanının ortasında mastürbasyon yaparken sadece kendisi için değil, aynı zamanda hemşehrileri için de faydalı bir atılım niyetindeydi. Kendisini insanları kışkırtıcı eylemlerle düşündüren bir filozof ve performans sanatçısı olarak görürdü. Gün ışığında, etraftakilerin yüzleri-

ne fenerler tutarak dürüst bir insan aradığını söylerdi. Halka açık yerlerde bir tabak mercimek yerdi; bu da iki nedenden dolayı skandal sayılırdı: Antik Yunan'da herkes yemeğini kendi evinde yerdi ve mercimek, fakirlere göre bir yemekti. Diyojen'in bunlara karşılık cevabı şu olurdu: "Bu kadar çok düşünmeyi bırakıp tadını çıkarın!" Sosyal kısıtlamalara ve geleneklere karşı bıkıp usanmadan savaştı. Evini terk edip bir fıçıda yaşamaya başladı. Matematikli ilgili, bitmek bilmeyen tartışmaları küçümsedi ve tabii ki hiç evlenmedi. Evliliğin bir kıymeti olmadığını söylüyor, kadınların herkesle birlikte olması gerektiğini savunuyordu. Ayrıca fahişeliği de kınıyordu, çünkü ona göre fahişeler, erkeklerin cebinden paralarını alıp onlara yıkım getirmekten başka bir işe yaramıyorlardı. Diyojen'e göre mastürbasyon, özgür insanın tek seçeneğiydi ve bunu hem sözleri hem de eylemleriyle destekliyordu. Cinsel dürtüyü, kişinin dindirmesi gereken açlık ve susuzluk gibi diğer doğal ihtiyaçlarıyla karşılaştırıyordu. Diyojen MÖ 360 civarında gerçekleştirdiği halka açık mastürbasyon performansında, bu karşılaştırmayla alakalı bir dileğini de bildirmişti: Keşke insan, midesini ovarak açlığını da dindirebilseydi.



MÖ 300

ESKİ AHİT'TEKİ AÇIK SEÇİK SÖZLER

Adem ile Havva zina sebebiyle cennetten kovulurlar ve kadınlar bunun ebedi bir cezası olarak "acı içinde" doğum yapmak zorunda kalırlar. Buna rağmen seksten zevk alan kadınlarsa, Eski Ahit'te "süslü fahişeler, kurnaz, vahşi, âsi" gibi sözlerle lanetlenirlerdi. Çok sayıda çocuğa sahip olmak bir erdem olarak kabul edilse de üremenin ön koşulu olan "utanılacak eylem" görmezden gelinirdi. Daha sonraları Eski Ahit'i ortaya çıkaracak yahudi inancı metni Tanah da pek de eğlenceli bir içeriğe sahip değildi. Mısırlılar, Asurlular ve Yunanlılar gibi komşuları vahşi toplu seks partileri düzenleyip (Mezopotamya'daki Erotik Karnaval, s.19), afrodizyaklarla deneyler yaparken (Antik Mısır'ın Aşk Birası, s.25) Filistin'de seks, ortadan kaldırılması gereken bir hastalık olarak kabul ediliyordu.

Tanah genel olarak Baba Tanrı'nın öfke patlamalarının yazıya döküldüğü bir metinler çölü gibiydi. Bunlar arasında

vaha sayılabilecek tek bir kısım vardı; bu da, son hâlini MÖ 300'lü yıllarda alan *Ezgilerin Ezgisi* [Süleyman'ın Ezgiler Ezgisi] adlı bölümdü. Bir diyalog şeklinde yazılan sözlerinde, insanlık tarihinin ilk metinlerinden biri olarak seksi ve aşkı birleştiriyordu: İki sevgili Süleyman ve Sulamith birbirlerine aşklarını itiraf ederler; yokluklarında ağlar ve tekrar görüştüklerinde aşk sarhoşu olurlar. Süleyman şöyle der: "Sanki bir çift geyik yavrusu memelerin, güllerin yanında otlayan." Bazen de daha düz cümlelerle aşkını ilan eder: "Kucağın, içine asla içki dolmayan yuvarlak bir kadeh gibi." Sulamith de bunlara sessiz kalmaz, hatta tüm açıklığıyla cevaplar verir: "Dudakları gül gibi, sanki mürden damlıyor." Ve şöyle devam eder: "Orman ağaçları arasında bir elma ağacına benzer / Delikanlıların arasında sevgilim / Onun gölgesinde oturmaktan zevk alırım / Tadı damağımda kalır meyvesinin."

Açık seçik sözlerden oluşan bu âyetlerin kaynağı, aslen erotik sayılabilecek bir aşk şarkısıdır. Ancak son derece katı kuralları olan Tanah yazarları metni yeniden yazmamış veya sansürlememiştir. Bunun muhtemel sebebinin de, şarkının Yahudi tarihinin en büyük isimlerinden biri olan efsanevi Kral Süleyman'a atfedilmişliği olduğu düşünülüyor. Bununla beraber, din bilginleri *Ezgilerin Ezgisi*'nde bahsedilen aşkın dünyevi bir duygu olmadığını, anlatılanın Tanrı ile seçtiği insanlar arasındaki duygular olduğunu vurgular. Fakat bu yorum pek de ikna edici değildir; çünkü buna karşılık sayısız insan en azından şu soruları sorabilir: "Öyleyse sözler neden ahlakla veya iç huzurla ilgili değil de, kalçalar ve memelerle ilgili? Veya Sulamith'in övdüğü gül benzeri dudaklar Tanrı'nın dudakları mı ve Tanrı gerçekten iyi mi öpüşüyor?"

MÖ 100

BARBARLARDA BAĞLANMA

Keltler'de hem erkekler hem de kadınlar tüm vücutlarını tıraş ederlerdi (Antik Mısır'da Genital Bölge Tıraşı, s. 15). Yemek yerken minderlerin üzerine uzanmak yerine, alçak masalarda otururlardı. Tunik yerine pantolon giyerlerdi. Kuzeyin karanlık ormanlarına giren Romalı ve Yunan gezginler, burada yaşayan barbarların geleneklerini gördükçe şaşkına dönüyorlardı. MÖ 100 civarında yollara düşen Yunan filozof Poseidonios, Keltler'i kapsamlı şekilde incelemiş ve notlar almıştı: "Çok güzel kadınları olmasına rağmen, onlarla çok az ilişki kuruyorlar; daha ziyade erkek erkeğe kucaklaşmak için vahşi bir tutkuları var. Genellikle yere serdikleri hayvan derilerinin üzerinde, her iki tarafında da birinin uyuduğu şekilde yatıyorlar."

Kelt erkekleri arasındaki sevginin ne kadar yaygın olduğuna dair bilgiler içeren bir kaynak bulunmuyor. Bununla beraber bahsedilen şey, muhtemelen askeri topluluklarda uyumu güçlendirmek için tasarlanmış bir bağ kurma ritüeliydi. Mesela Galya Keltleri'nde her deneyimli savaşçı için yaralandığında onu savaş alanından çıkaracak iki genç asker atanırdı ve bu üçü muhtemelen tek bir yatağı paylaşırlardı. Sparta şehir devleti gibi savaşçı kültürlerde genç erkek sevgiliye sahip olmanın özellikle yaygın olması da dikkat çekiciydi (Spartalı Tatlı Babacıklar, s. 34; Eşcinseller Çetesi, s. 129). Sanki erkekler uzun süreli kuşatmalarda seksüel ihtiyaçlarını karşılamak için kendi başlarının çaresine bakmalı, fiziksel yakınlık kurmanın bir yolunu bulmalıydılar.

Yunan tarihçi Diodoros Siculus, Poseidonius'a atıfta bulunarak şöyle diyordu: "Keltlerle ilgili en hayret verici şey şudur: Namuslarıyla ilgilenmek yerine bedenlerini bile isteye başkalarına gösterirken bundan utanç duymazlar. Utanç duydukları şey, kur yapıldığında buna karşılık verilmemesidir. Akdeniz bölgesinden gelen ziyaretçiler için asıl skandalsa erkeklerin erkeklerden hoşlanması değil, köleler, erkek

çocuklar ve kadınlarla birlikte tecrübeli savaşçıların da zevk unsuru olarak istismar edilmesidir. Yani Keltler'in barbar olarak nitelendirilmelerinin sebebi kendilerinin geleneklerine uymayan bu farklılıklar olmuştur."

MÖ 4

TEK KOLLU CÜPPE GİYEN ÇİN HÜKÜMDARI

Orta Çin'i MÖ 27'den MÖ 1'e kadar yöneten İmparator Han Aidi, en sevdiği seyisi Dong Xian ile yine güzel vakit geçirmişti. Bir mücadele sayılabilecek bu tutkulu aşk aktivitesi öyle yorucuydu ki sevgilisi seksten sonra imparatorun kollarında uyuyakaldı. Aslında koskoca bir hükümdar böyle bir hoşgörüde bulunamazdı; ancak imparator sevgilisini kesinlikle uyandırmak istemedi. Cüppesinin içinden çıkıverip sevgilisini uyandırmadan bu kucaklaşmadan ayrıldı. Sonra, Dong Xian'ın kafasının hâlâ üzerinde durduğu cüppenin kolunu kesti. Böylece, imparator tek kollu cüppesiyle bakanlık gezisine giderken Dong Xian da bu paha biçilmez yastığın üzerinde uyumaya devam etti.

Dong Xian, imparatorla ilişkisinden çok büyük faydalar sağlıyordu. Han Aidi ona para, asil ünvanlar, sarayın yakınında lüks bir mülk ve kendisininkinin çok yakınında bir mezar gibi değerli hediyeler veriyordu; imparator ölünce bile sevgilisinden uzaklaşmak istemiyordu. Dong'un ailesi imparatorun maiyetinin bir parçası olmuş ve 22 yaşındaki Dong da silahlı kuvvetlerin komutanlığına atanmıştı. Saraylılar da bu yeni model cüppe akımına uyup kollarını kısalttılar. Asimetrik kesim böylece bir moda trendi ve büyük bir aşkın simgesi hâline gelmişti.

Öte yandan hikâye mutlu sonla bitmedi. Dong Xian'ın sahip olduğu ayrıcalıklar, kıskanılmasını beraberinde getirdi. İmparator, bu duruma karşı çıkan tüm görevlilere rütbe dü-

şürme, hapis ve ölüm gibi cezalar uyguladıkça kendine güçlü düşmanlar da yaratmış oldu. Han Aidi özenli bir sevgiliydi; ancak güçlü bir imparator olamadı. Ve tahta onun yerine geçecek bir çocuğu olmadığından güç konumu da sallantıdaydı. Ölümünden kısa bir süre sonra, bir zamanlar tüm görkemiyle hükmeden Han hanedanı dağıldı. Dong Xian, Aidi'nin üvey büyükannesinin liderliğindeki saray kuruluşu tarafından görevden alındı ve kısa bir süre sonra da intihar etti.

Bu olaya rağmen, Çin kültüründe eşcinselliğe karşı bir duruş ortaya çıkmamıştı. Orta Krallık'a homofobi; aynı zamanda üstün silahlar, Hristiyanlık ve bira yapımını da beraberinde getiren Avrupalılar tarafından aşılandı (Büyük Frederik'in Flüt Tutkusu, s.107). Günümüzde hâlâ, Çin'de iki erkek arasındaki aşktan söz edilirken "tek kollu cüppe" betimlemesi kullanılır.



MO 2

ROMA'DAKİ FLÖRT DANIŞMANI

Şair Ovidius, *Ars Amatoira* (Aşk Sanatı) adlı eserinde, sabahları banyoda çok vakit geçiren saç, cilt bakımı ve genel görünüşleri konusunda çok titiz olan erkeklere şöyle sesleniyordu: "Saçlarınızı maşayla kıvırcıklaştırmayın veya süngertaşıyla düzleştirmeyin. Erkekler için uygun olan görünüşlerine önem vermemeleridir." Bununla birlikte, sevgilinin karşısına bakımsız çıkılmamasını da salık veriyordu. Ovid'e göre bakımlı erkekler düzenli olarak dişlerini fırçalamalı, tırnaklarına özen göstermeli ve sağlıklı, bronz bir tene sahip olup vücutlarının en azından belli bölgelerini traş etmeliydi. Ayrıca koltuk altları da sürüdeki en kokuşmuş keçi gibi kokmamalıydı.

MS 2'de *Ars Amartoria*, şiir kitabı ve flört rehberi olarak başucu kitabı hâline geldi. Kitap; cesareti, zarafeti, erotizmi ve bahsi geçen bu unsurların hepsini mümkün kılan büyükşehri kutsuyordu; çünkü sadece büyükşehirde yaşayan insanların bazı geleneklere karşı çıkacak kadar yeterli özgürlüğü vardı. Yalnızca başkent Roma'da, insanların birbirleriyle tanışıp birbirlerini baştan çıkarabilecekleri harika ışıklandırmalara sahip sahneler ve her hareketin mübah sayıldığı karanlık köşeler vardı.

Ovid'e göre en önemli değer, nezaketti. İnsanların sevdiklerine iyilik yapmak veya onları zor bir durumdan kurtarmak için ellerinden ne geliyorsa yapmaları gerektiğini söylüyordu. "Bir toz zerresi kızın eteğine konunca hemen elini uzatıp bir fiskeyle tozu defet. Yok, toz konmamışsa, yine de konmuş gibi yap ve eteği temizle." Şair, yardımseverliğin iltifatlarda, hediyelerde, yemek davetlerinde ve kimi zaman da ağlama nöbetlerindeki tesellilerde saklı olduğunu düşünüyordu: "Gözyaşlarının aktığına (çünkü her zaman doğru anlarda akmayabilir) şahit olursanız, yaşlı gözlere dokunun."

Ovid'in, kadın okuyucular için de akıllıca tavsiyeleri vardı. Kadınların kocalarını alkol veya çeşitli ilaçlarla uyuşturup sevgilileriyle buluşabileceklerini ve bunun için en uygun yerin yakın kadın arkadaşlarının evleri olduğunu söylüyordu. Sevgililerini kendilerine bağlamak için onları kıskandırmaları ve onlara soğuk davranmaları gerektiğini de ekliyordu. "Mutlu aşk oyunlarının sırrı zaman zaman reddetmektir. Bırak biraz kapının önünde yatıp acı çeksin." Şaire göre kadınlar, olumlu yönlerini gözler önüne sererken zayıflıklarını gizlemeliydi. Aşk oyununda herkes için kurallar aynı değildi. Örneğin, yaşlı kadınlara, erkekleri yüzlerindeki kırışıklıklarla korkutmamaları için ters oturuşlu pozisyonlar öneriyordu. Ve güzel sırtlı olanlarınsa yüzüstü yatmalarının iyi olacağını söylüyordu.

Ovid, bir maço ya da bir tavlama ustası değildi. İki cinsi rakip olarak değil, büyük şehvet oyununun esrarengiz ortakları olarak görürdü. Ona göre, romantizmin kendinize gelmesini tembelce beklemek yerine instiyatifi elinize almalıydınız. Sadece uyumak istediğiniz anlarda bile kendinizi uyandırıp partnerinizi baştan çıkarmanın aldığınız zevki artıracağını ve beraberlikteki en değerli şeyin birlikte orgazm olduğunu söylerdi: "Kadının dokunulmasından hoşlandığı noktaları bulduğunuzda utanmayıp oralara dokunun. Titreyen ateşte parıldayan gözlerinin içine bakın ve inlemelerinin tadını çıkarın. Sadece kendi zevkiniz için değil, birlikte doruğa ulaşmak için uğraşın!"

Ovid, âşık olmaya âşık olunmasını, insanın kendisine ait bu coşku için heyecanlanması gerektiğini savunuyordu. Ona göre aşk, kimi zaman mutlu olunan kimi zaman ciddiyet gerektiren kimi zamansa diğer oyuncuları hatta bazen insanın kendisini mağlup etmesiyle alakalı bir yetişkin oyunuydu. Şairin makyaj hakkındaki yazısı ise aynı zamanda kendi hayat felsefesini yansıtıyordu: "Sadece kusurların nasıl saklanacağını bilen bir sanatın, güzelliğe faydası olur."



MS 14

CUNNİLİNGUS İMPARATORU

Tiberius Iulius Caesar Augustus MS 14'ten itibaren Roma'ya hükmeden imparatorluğun ikinci hükümdarıydı. Tiberius yalnızca pahalı ve görkemli binalara düşkünlüğüyle değil, ciddi kemer sıkma politikalarıyla da tanınıyordu. Ayrıca bir seks bağımlısı olduğu da biliniyordu. Tarihçi Suetonius'a göre, yatak odasında pornografik bir köşe, zevk bahçesindeyse periler ve satirlerin tasvir edildiği erotik heykeller vardı. Devlet başkanı hakkındaki bu söylentiler o zamanlar için bir skandal sayılmazdı, aksine bunlar Roma gibi güçlü bir imparatorluğu yöneten kişinin kudretinin bir parçası olarak görülüyordu. Ancak sorun teşkil eden tek unsur hükümdarın çok özel bir tutkusuydu. Tiberius, Romalı aristokrat kadınların özel bölgelerini yalamayı çok seviyordu.

Roma harabelerindeki fresklere bakıldığında (Pompei'deki Erotik Grafitiler, s.48), batı dünyasının başkentinde her şeyin mübah olduğu düşünülebilir, ama durum pek de öyle değildi. İnsanlar seks yapmak için termallerde buluşuyor, reşit olmayanlarla cinsel ilişki meşru görülüyor ve siyasetçiler cinsel tercihleri hakkında Senato'ya bilgi vermek zorunda kalıyordu (Clinton Skandalı, s.177). Oldukça sıkı kurallar ve tabular işliyordu. Zamanın ahlaki kuralları cinselliği, erkekler ile kadınlar, özgür vatandaşlar ile köleler ve yöneticiler ile teba arasında yaşama zorunluluğu gibi katı bir rol dağılımına dayandırıyordu. Her sevişmede kimin aktif rol almasına izin verildiği kesin sınırlarla belirlenmeye çalışılıyordu.

Hane sahipleri (dominus) aktif role sahipti, ancak istedikleri rolde kalma hakları da vardı. Eşleriyle, fahişelerle ve kölelerle (futuere) vajinal illişkiye girmelerinin yanında oğlanlar ve kölelerle (paedicare) anal seks de yapabiliyorlardı. Ancak konu oral sekse gelince işler değişiyordu. Fellatio (erkeğe yapılan oral seks) erkek işi olarak görülmüyordu, çünkü kendisine fellatio uygulanan adam nispeten pasifti. Ağzın aktif penetrasyonu olan irrumare ise daha makbuldü. Kendisinin istenilen şekilde kullanılmasına izin vermek, bir kölenin kaderi ve göreviydi; ancak özgür biri için böyle bir durum söz konusu bile olamazdı.

Tüm bu nedenlerden dolayı Romalılar, bir asilzâdenin bir kadını oral yolla tatmin etmesinden daha çirkin bir şey hayal edemiyordu. "Am yalayıcı" zamanın en kötü küfürlerinden biriydi. Kadınlara yapılan oral seks sadece cinsiyet hiyerarşisini alt üst etmekle kalmamıştı. Romalılar vücut sıvılarından da korkar olmuşlardı. Erkeğin oral seks yoluyla kadının vajinasından âdet kanı içmeye çalıştığından şüpheleniyorlardı. Fahişeler bile, kadınları oral yolla tatmin eden adamları dudaklarından öpmeyi reddediyordu. Dönemin şairlerinden Martial'in, zamanının tanınan isimlerinden biriyle dalga geçtiği şiiri, konuyla ilgili tiksintinin ne kadar derin olduğuna dair bir örnekti: "Kadının karnındaki çocukların sesini duyabilmek için lânet dilini şişmiş vajinaya daldırdı." Bu utanç verici şiirin sonundaysa, uğursuz bir hastalık, şiiri atfettiği adamın "açgözlü kısmını", ağzını ve dilini felç ediyordu. Ve mutlu sonla da asayiş yeniden sağlanmış oluyordu.

Büyük imparator Tiberius dışında neredeyse hiçbir özgür adam, kafasını sevgilisinin kucağına gömmeye cesaret edemiyordu. Ve elbette halk da hükümdarın bu tercihinden hoşlanmıyordu. Panayır alanlarında sık sık duyulan alaylı bir şarkıyla âdeta ona sesleniyorlardı: "Yaşlı teke, keçilerin vulvalarını yalıyor!" Peki sizce tüm bunlar, hükümdarın ağzını kapalı tutması için yeterli oluyor muydu?

MS 79

POMPEİ'DEKİ EROTİK GRAFİTİLER

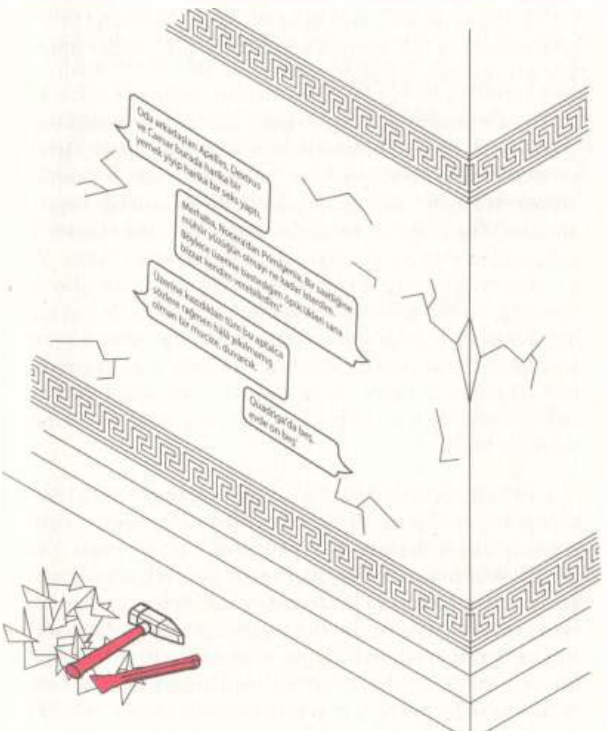
Yıkık Pompei kentinin bir cephesinde bulunan yazılardan biri şöyleydi: "Bunu yazan âşıktır; okuyan, arkadan becerilmiş; dinleyen azmıştır ve o da arkadan alır. Ayılar beni yiyip bitirmek ister ve ben, bunu okuyan ben, koca bir sikimdir." Görünüşe göre şehrin sakinleri, kamu binalarının duvarlarını bir çeşit ilan panosu gibi kullanıyor, arkadaşlarına mesajlar bakıyorlardı.

MS 79'da, 24 Ağustos'ta Vezüv yanardağı patlamıştı. Şehrin üzerine dev kül çığları düştü, yaklaşık 2000 kişi ölürken 18000 kişi de sığınağını kaybetti. Sadece duvarlar ve evler felaketten kurtulmuştu. Ve soğumuş kül, Pompei'de yaşayanların bu duvarlara yazdıklarını günümüze kadar getirmiş oldu. Şehri 18. yüzyılda kazımaya başlayan arkeologlar, gördükleri karşısında şaşkına dönmüşlerdi. Duvarlarda okudukları bu kaba sözler, okul kitaplarında anlatılan asil Antik Çağ imajıyla hiç ama hiç örtüşmüyordu.

Bunların yanı sıra, elbette daha az müstehcen yazılar da vardı. Bu yazılar, iyi insanları (Cethegus) övüyor veya sevdiği kişiye aşkını itiraf ediyordu: "Merhaba, Nocera'dan Primigenia. Bir saatliğine mühür yüzüğün olmayı ne kadar isterdim. Böylece üzerine bastırdığım öpücükleri sana bizzat kendim verebilirdim." Sadece duvarın hâliyle ilgilenen yazılar bile vardı: "Üzerine kazıdıkları tüm bu aptalca sözlere rağmen hâlâ yıkılmamış olman bir mucize, duvarcık."

Grup seks sahnelerini tasvir eden ve günümüze kadar iyi korunmuş mozaik ve heykellerden de anlaşılacağı üzere Pompei, eğlenceye düşkün ve özgür bir şehirdi. Hayatı bu kadar dolu dolu yaşamayı seven insanlar olmalarının sebebi, belki de bir gün volkanik bir patlamanın hepsini yok edebileceği olasılığını bilmeleriydi. Belki de bu yüzden arzularını direkt dile getirmekten kaçınmıyorlardı: "Restituta, tuniğini çıkar ve kıllı vulvanı göster." Yaptıklarının onlara neler his-

settirdiğini bile duvara yazanlar vardı: "Geceyi ev sahibemle geçirdim, ama bunu biraz utanarak yazdığımı da itiraf etmeliyim." Bazı nazik itiraflar da vardı: "Oda arkadaşları Apelles, Dextrus ve Caesar burada harika bir yemek yiyip harika bir seks yaptı. "Tüm bu grafitilerin açıkça gösterdiği bir şey varsa o da Pompei sakinlerinin cinsel konularda özgüvenlerinin olduğuydu. Yazarlardan biri, Gaius Julius Caesar'ın ünlü "Veni, vidi, vici" ifadesinin bir varyasyonunu bile duvara kazımıştı: "Geldim, becerdim ve sonra eve gittim."



MS 100

EREKSİYON TANRISI

Otlak hayvanların, meyve ağaçlarının ve bahçelerin koruyucusu olarak kabul edilen tanrı Priapos'un tapınakları, Romalılar'ın iktidarsızlık sorununu tedavi ettikleri üroloji klinikleri olarak da kullanılıyordu. Bu uygulama o zamanlar Yunan toprağı olan Çanakkale Boğazı'nda ortaya çıkmış ve daha sonra Roma'ya ithal edilmişti. Priapos, her daim şiş ve kırmızı bir fallusla tasvir edildiğinden, patolojik ve ağrılı kronik ereksiyon durumu olan priapizm, adını kendisinden alır (Mavi Mucize, s.190). Priapos'un o vakitler çok popüler olması pek de şaşılacak bir durum değildi.

Romalı senatör ve yazar Petron, 1. yüzyılda yazdığı *Satyricon* adlı metinde iktidarsızlığın tedavisini ayrıntılı olarak vermişti. Kahraman Encolpius, o zamanlar şehrin güzellik abidelerinden biri sayılan sevgilisi Circe ile yaşadığı başarısız cinsel ilişki sonrası, kendisini çürük bir domuz kafasıyla tedavi eden eski bir Priapus rahibesini ziyaret etmişti. Ve bu, tedavinin yalnızca başlangıcıydı. "Deri bir fallus çıkardı. Onu yağ, ezilmiş biber ve öğütülmüş ısırgan otu ile hazırladığı karışımla ovdu ve sonra yavaşça anüsüme soktu. Bu yaşlı kadın, aynı karışımı uyluklarıma da sürdü. Aynı zamanda, tere tohumlarını pelin otu ile karıştırıp penisimin üzerine döktü. Sonra da bir demet ısırgan otu alıp mideme onunla vurmaya başladı."

Rahibenin, Encolpius'un penisinin boynuz gibi sertleştireceğine dair verdiği sözün gerçekleşip gerçekleşmediği bilgisi *Satyricon*'da yer almıyor. Ancak kesin olan bir şey varsa o da Romalı iktidarsız erkekler için hayatın pek de kolay olmadığıydı. Kendini yatakta kanıtlayamayanlar, sadece partnerleri veya özgüvenleriyle ilgili sorun yaşamakla kalmıyor, statülerini kaybetme korkusuyla da yüz yüze geliyorlardı. Generaller zafer turlarında devasa erekte penisler taşıyorlardı. Kötü ruhları uzaklaştırmak ve evin efendisinin gücünü sembolize etmek için birçok evin cephesine fallus figürleri oyuluyor-

du. İktidarsızlık korkusu şehre büyük bir hızla yayılıyordu. Haklarında söylentiler çıkan Romalılar, eski sevgililerini ve rahipleri suçluyorlardı. Tehlike her yerdeydi. Yolda yürürken bir dışkıya veya olasılığı düşük olsa da bir cesede basanların bile erekliklerini kaybedebileceği konuşuluyordu.

Dünya edebiyatının çok önemli bir bölümünü Roma'nın iktidarsız penis korkusuna borçluyuz. Yataktaki başarısızlık, Ovid'in *3. Aşk Sanatı*'nda yazdığı gibi, nadiren o kadar dokunaklı bir dürüstlükle anlatılırdı: "Utanç verici yükümle, yatakta, hareketsiz yatıyordum. Sithon'daki kar kadar bembeyaz kollarını boynuma sarıp dilini boğazımın derinliklerine kadar soktu ve bana kendisinin efendisi olduğumu fısıldadı. Ancak erekliğim sanki ölmüştü. Bir önceki gün topladığım güllerin yapraklarından da gevşek bir şekilde, orada, perişan hâlde yatıyordu. Yataktan dışarı atlayıverdi ve menimin ona dokunmadığı fark edilmesin diye utancımı örtmek istermişçesine gidip yıkandı." Priapos'a yardım edecek tek şey yalnızca bir dua olabilirdi...



MS 200

ANTİK YUNAN'DA "BAYAN POPO" YARIŞMASI

Antik Yunan'da her yıl mart ve nisan aylarında düzenlenen Dionysos Festivali'nde çeşitli tiyatro gösterileri ve güzellik yarışmaları sahnelenirdi. İşte şair Alkiphron da muhtemelen tarihin bilinen ilk güzellik yarışmasını 2. yüzyılda, bu festival sırasında belgelemişti: "Hepimiz oradaydık. Yeni evlenen ve kıskançlığıyla nam salmış kocasını uyutan Philomene bile geç de olsa gelmişti." İnsanlara bol yemek ve içkinin eşlik ettiği akşamın eğlencesi doruk noktasına ulaşmak üzereydi. Alkiphron'un yazısı şöyle devam ediyordu: "Thryallis ile Myrrhine arasında, kimin daha güzel ve çekici kalçaları olduğunda dair bir tartışma çıktı. Önce Myrrhine kemerini gevşetti. İpek tuniğinin içinden salladığı kalçaları kalın bir bal köpüğü gibi titriyordu. Kendi kıvrımlarının hareketine bakıp sanki

sevişiyormuş gibi gizlice iç çekti." Rakibinin meydan okuma hamlesine karşılık Thryallis ise üstündekileri tamamen çıkarmıştı; çünkü bir bedeni tümüyle değerlendirmenin tek yolu buydu. "Kalçalarını biraz gerdi ve şöyle dedi: 'Buraya bak Myrrhine! Ne çok dolgun ne de az... Üzerinde gamzelerin parladığı kalçalarıma bak."

Yarışmanın Antik Yunan'da ortaya çıkmış olduğuna pek şaşmamalı. O vakitler o topraklarda güzellik ve fiziksel güç, aynı zamanda iyi bir karakterin temsilcisi olarak görülüyordu. Olimpiyat yarışlarında sporcular, müsabakalara çıplak çıkıyorlardı. Tapınaklardaki tanrı heykellerinin hepsinin karın kasları vardı. Sokrates gibi bir adam bile koşuya katılıyordu. Platon'un da güreş dalında birden fazla olimpiyat şampiyonluğu olduğu söyleniyordu. Güzellik normları tüm cinsiyetler için baskı oluşturuyordu. Örneğin erkeklerin dar belli ve geniş omuzlu olması neredeyse bir zorunluluk hâlindeydi. "Callipedics" olarak adlandırılan ve hamile kadınların güzel bebekler dünyaya getirebilmeleri için nasıl beslenmeleri gerektiğine dair sorularla ilgilenen bir bilim dalı bile ortaya çıkmıştı.

Peki en güzel popo yarışmasının galibi kimdi? Alkiphron şöyle yazmıştı: "İkinci aday poposunu sallayıp beline doğru fırlatır gibi yaptı ve herkes onu coşkuyla alkışladı. Böylece Thryallis birinci oldu." Sadece popo değil, en güzel meme müsabakaları da yapılıyordu.

MS 250

İLK SEKS CAMBAZLARI

Hintlilerin meşhur aşk rehberi *Kama Sutra*'ya göre erotizm ve bilgelik birbirinden farklı olgular değildi. Eserin yazarı Vatsyayana Mallanaga'nın seks hayatı hakkında maalesef pek fazla bilgi mevcut değil; ancak kendisinin tam bir inek ve matematik ustası olduğu biliniyor. Çünkü ancak bu vasıflarda biri, efsaneye göre yaratıcı tanrı Prajapati'den kalan on bin bölümlük *Aşk Sanatı*'nı, bu kadar detaylı ve düzenli şekilde, otuz altı bölümde özetleyebilirdi.

Hayatını tabii ki dört Hindu öğretisine adamıştı. Refah (Artha), doğruluk (Dharma) ve kurtuluşa (Moksha) ek olarak, şehvetli arzuyu tanımlayan Kama'ya çok düşkündü. Ve Kama, pratikte uygulanabilir bir öğretiydi. Vatsyayana, 16 yaşını doldurmuş herkesin Kama eğitimine başlamasını, özellikle de şehirli ve daha kültürlü gençlere bu eğitimin muhakkak aşılanmasını öğütlüyordu.

Hindistan'da halk, kati sınırları olan farklı kast sistemlerine göre sınıflara ayrılıyordu. Bu tip sosyal kategoriler, kimin kiminle seks yapabileceğini de söylüyordu. Usta, kitabında, olası cinsel partnerleri çok ciddi bir matematiksel hassasiyetle, genital organlarının boyutlarına göre listelemişti. Erkekler tavşan, boğa veya aygır; kadınlarsa ceylan, kısrak veya dişi fildi. Örneğin, küçük penisli bir tavşanla oldukça geniş vajinalı bir fil, seks yapmasa daha iyi olurdu. Güçlü bir boğa ile minyon bir ceylansa iyi bir eşleşmeydi. Vatsyayana'ya göre, sadece fizyolojik uyumu ölçmek değil, aynı zamanda cinsel mizacın (düşük, orta, ateşli) ve orgazma kadar geçen ortalama sürenin (yavaş, orta, hızlı) harmonisini tartmak da önemliydi.

Fizyolojik olarak tam uyum olmasa da, yarı uyumlu şekilde de seks yapılabilirdi. Örneğin, bir tavşan ve bir kısrak birlikte mutlu sona varabilirdi. Sonuç olarak *Kama Sutra*'da tam 64 farklı çiftleşme pozisyonu listelenmişti. Eski Hint toplumu ataerkil olmasına rağmen, Kama Sutra'da kadınların cinsel ihtiyaçları çok düzgün bir şekilde dikkate alınmıştı. Her cin-

siyet, Vatsyayana'nın yerlerini de gösterdiği tam 729 farklı bölgeden zevk alabilmeliydi. Tavşan zıplamasından tavus kuşu ayağına kadar sekiz farklı tırnak izi ile sekiz acı ve aşk sesi ("ham", "sut", "phut" veya "dut" gibi) tanımlamıştı. Eserin sonlarına doğruysa insanların ustalaşması gereken 64 bilgi ve beceri alanı tarif etmişti. Ayrıca Kama Sutra sadece üçüncü seviye bir Kundalini yoga dersinden sonra bile yeterince esnek olunamayacak akrobatik seks hareketlerinden değil aynı zamanda şarkı söylemek, dans etmek, çizim yapmak, müzik dinlemek, sihir numaraları yapmak, yemek pişirmek, bulmaca çözmek, kamp yapmak, pirinç ve çiçeklerden desenler ortaya çıkarmak gibi aktivitelerin de öneminden bahsediyordu.

"Gizli Çözümler" bölümünde, Vatsyayana aşk yapmak için süper güçleri tetiklediği varsayılan merhemleri, çayları ve özel yemekleri de vermişti (Mavi Mucize, s.190). Bu bölümde yazılanlara göre, güzellik, gençlik, erdem ve cömertlikten yoksun olanların Tagara (Hint kedi otu), Kustha (kuth) ve Talisa yapraklarından yapılmış bir merhemi kafalarına sürmeleri, onları çekici kılabilirdi. Küçük penisinden muzdarip olan bir tavşan, nadir bulunan bir ağaç böceğinin dikenli kıllarını birkaç hafta penisine sürtebilirdi. *Kama Sutra*'ya göre bu penis büyütme işlemi tüm yaşam boyunca yetecek bir tedaviyken Asteracantha longifolia meyvesinden yapılan bir merhem, dişi filin vajinasını sadece bir geceliğine daraltabiliyordu. Beyaz dudaklar isteyen herkes, verniği, bir boz aygırın testis teriyle yedi kez karıştırıp dudaklarını bununla kaplamalıydı. Cinsel dayanıklılıklarını arttırmak isteyen erkeklere şeker kamışı kökü, tatlı süt ve eritilmiş tereyağından yapılan kekler yemeleri tavsiye ediliyordu. Ve sayısız kadını baştan çıkarmak isteyenlerse türlü türlü baharatla kaplanmış bir kamış flütüyle şarkılar çalmalıydı.

Vatsyayana Mallanaga, mega orgazmlara veya çok fazla seks yapmaya prim vermiyordu. Öğretilerini takip edenlere mutlu bir evlilik, birçok çocuk ve sağlıklı bir yaşlanma vaat ediyordu.

MS 350

ANTİK ROMA'DA BİKİNİLİ KIZLAR

Bir spor tesisi düşünün. İki kız birbirine top atıyor. Genç bir kadın elinde iki küçük halter tutuyor. Arka planda diğer sporcular jimnastik egzersizleri yapıyor. Bazıları ellerinde birer disk tutuyor ve yeni hareketler deniyor. Tüm kadınlar askısız sütyenler ve dar külotlar giyiyorlardı. MS 4. yüzyılda yaşıyorlar.

Bikinili Kızlar mozaiği, Sicilya'nın bir dağ kasabası olan Villa Romana del Casale'deki Armerina Meydanı'nda görülebilir. Zemine döşenmiş eser neredeyse sahte algısı yaratabiliyor, zira sporcular son derece modern bir spor salonu videosundan çıkmış gibi görünüyor.

O vakitler birçok Romalı kadın, memelerini tutan ve biraz da küçülten bandajlar olan büstiyerler (strophium) kullanıyordu; çünkü zamanın ideal güzellik kriteri düz bir göğüs ve geniş kalçalardı. MS 1. yüzyılda yaşamış şair Martial, bir şiirinde bu büstiyerlerden şöyle bahsediyordu: "Sevgilimin dolgun memelerini, ellerimle avuçlayabileceğim şekilde sıkıştırırlar."

Mozaikteki dar şortsa bir gizem taşıyordu. O zamanlar kadınlar gündelik yaşamda uzun elbiseler giyerdi ve iç çamaşırı da yaygın değildi. Bununla birlikte, bazı arkeolojik kazılarda, yanlarında ayarlanabilir askıları olan ve renkli kumaşlarla süslenmiş, deriden yapılmış kadın külotları da bulunmuştu. Böylece, antik bikinilerin ("bikini" ismi 1946'da Fransız tasarımcı Louis Réard tarafından konuldu) işlevi hakkında iki teori ortaya çıkmış oldu. İlkine göre, büstiyerler ve külotlar büyük bir hareket özgürlüğü sağladığı için sportif aktivitelerde kullanılıyordu. Yani mozaik, ev kadınlarını düzenli spor yapmaya teşvik edip belli başlı hareketleri göstermeyi amaçlayan bir rehber olabilirdi. Diğer teoriye göreyse Bikinili Kızlar, bir revünün erotik gösterilerinin reklamını yapıyordu. Bu senaryoya göre spor aletleri sadece birer aksesuardı ve bu

giysilerin de kısa ve kışkırtıcı olmalarından başka herhangi bir işlevi yoktu.

MS 380

İKİ ANTİK YUNANLI BİR BARA GİTMİŞ

Yunanlılar'a sadece maraton koşusunu, Pi sayısını ve güzellik yarışmalarını (Antik Yunan'da "Bayan Popo" Yarışması, s.53) değil, aynı zamanda "*zote*"yi de borçluyuz. Günümüze kadar gelmiş, bu en eski yazılı espriler koleksiyonunun muhtemelen 4. yüzyıla ait olduğu düşünülüyor. İsmi *Philogelos* (Gülme Arkadaşı) olan kitap, iki yüz altmış beş espriden oluşuyor. Bunlardan biri şöyle: "Geveze bir berber müşterisine sorar: 'Seni nasıl keseyim?' Müşteri cevaplar: 'Sessizce!'

Şakaların çoğu ayyaşlar, pintiler ve tabii ki seks hakkında yazılmıştı: "Hem toy hem de ev kuşu bir genç adam babasına sorar: 'Beş litrelik bir şişe ne kadar büyüktür?'" O zamanlar bu espriye çok gülündüğü biliniyordu. Bunun sebebiyse, bu tip genç adamların o zamanlar için alay konusu olmaları ve şişe kelimesinin de aynı zamanda "erkeklik organı" anlamını taşımasıydı. Kitapta büyük ve çok büyük şarap şişeleri hakkında çok fazla espri bulunuyor ve esprilerin pek çoğu bir erkeğin perspektifinden çıkmış gibi. Ancak buna rağmen kadınlar, esprilerin içinde sadece pasif bir seks objesi olarak kullanılmamıştı: "Adamın biri bir akşam evine geldiğinde, 'Hanım, ne yapalım?' diye sorar. 'Yemek mi yiyelim, aşk mı yapalım?' Kadın cevap verir: 'Sen bilirsin, ama ekmek yok." Esprilerin iktidarsızlık, sadakatsizlik ve doyumsuz bir partnerin avantajları ile dezavantajları gibi konuları vardı. Seks ve aşk üzerine gülebilen insanların, *Gülme Arkadaşı*'nın yazarlarını anlamış olduğu kabul ediliyordu. Çünkü bu insanlar, seks ve aşkla birlikte gelen duygusal kaosa dayanabilecek ve cinselliğin tadını çıkarabilecek düzeyde sayılıyorlardı.

MS 500

PERU'DAKİ PORNOGRAFİK SERAMİKLER

Hükümdar, başında tacı ve dudaklarında bir gülümsemeyle koltuğunda rahatça oturmuştu, yarı açık gözleriyle bakışları uzaklara dalmış gibiydi. Bu kadar mesut görünmesinin sebebiyse muhtemelen, hemen önünde diz çökmüş, ellerini nazikçe kalçalarına koyarak ona oral seks yapan bir kadının varlığıydı.

Moche Uygarlığı, şimdiki Peru'nun kuzey kıyılarında, 400 ile 600 yılları arasında hüküm sürmüş bir medeniyetti. Geride bıraktıkları en etkileyici eserlerse seksüel motifler hâlinde işlenen seramiklerdi. Arkeologların seks çömlekleri olarak adlandırdığı eserlerde; erkekler, kadınlar, hayvanlar ve mitolojik yaratıkların cinsel birleşmeleri, mastürbasyon ve oral seks yapmaları tasvir edilmişti. Trujillo Üniversitesi Arkeoloji Müzesi'nde sergilenen bir figürde, yukarıda anlatıldığı gibi, bir kadın bir hükümdarı ağız yoluyla tatmin ediyordu. Hatta heykeldeki seramik cariyenin başı bile hareket ettirilebiliyordu. Bu figür 1998'de ortaya çıkarıldığından, adı da El Clinton (Clinton Skandalı, s.177) kondu.

Bir başka figür ise arkası dönük çıplak bir kadındı. Başını ve göğsünü yere yaslamış, kalçasını havaya kaldırıp elleriyle ikiye ayırmış, labeasının derinliklerini göstermek istiyor gibiydi. Heykelin en çapıcı özelliğiyse, klitorisin son derece ayrıntılı şekilde çalışılmış olmasıydı (Operasyonlu Orgazm, s. 127).

Bu pornografik porselenlerin doğurganlık seremonisinde bir rolü olup olmadığı veya gençlere (klitorisin yerini tarif etmek gibi amaçlarla) cinsellik eğitimi verilirken kullanılıp kullanılmadığı bilinmiyor. Peki anal seksin sıklıkla tasvir edilmiş olmasının sebebi, Moche halkının bunu bir doğum kontrol yöntemi olarak kullanması olabilir miydi? Ve bir ka-

dınla bir iskeletin seks yaptığını gösteren heykeller de fazla sekse karşı bir uyarı niteliğinde miydi?

Moche kültüründe seks, kesinlikle iç karartıcı şekilde resmedilmemişti. Hatta zanaatkârların bir espri anlayışına sahip olduğu bile söylenebilir. Örneğin, içecek kabı olarak tasarlanmış birçok seramiğin ağza alınan bölgesine kocaman bir labea veya bir penis şekli verilmişti. Yani, dudaklarını nemlendirip susuzluğunu gidermek için bir yudum *chicha* (fermente mısır birası) içmek isteyen herkes, oral seks simülasyonu yapmak durumunda kalıyordu.

MS 800

ROMEO, JULİET VE ŞARLMAN

Einhard, Aachen'deki Şarlman sarayında önemli bir adamdı. Bilgilendirici yazılar yazıyor, saray çocuklarının okuduğu okulu yönetiyor, imparator için köprüler, kaleler ve kiliseler inşa ediyordu; onun en önemli danışmanıydı. Frank halkı ve özellikle de hükümdarın güzel kızı Imma onu çok seviyordu. Einhard da ona karşı boş değildi; ancak ne yazık ki soylu bir aileden gelmiyordu ve zaten Bizans tahtının varisi ile nişanlı olan prenses için uygun bir eş olmaya aday değildi. Mevcut durum, âşıklar için pek de iç açıcı gözükmüyordu. Fakat hep söylenildiği gibi, yasaklar duyguları bastıramıyor, aksine körüklüyordu.

Bir bahar gecesi Einhard, Imma'ya aşkını ilân etti. Tarla kuşlarının ötmesiyle evine dönme vaktinin geldiğini fark eden adam, avluya çıktığında yerin bembeyaz karla kaplandığını gördü. Dönerken karda bırakacağı ayak izleri hem onu hem de Imma ile yasak ilişkisini ele verebilirdi. "Ama aşkıyla cesaretlenen genç kadın ne yapacağını biliyordu. Einhard'ını güçlü omuzlarına kaldırdı ve gün henüz doğmadan onu avlu boyunca taşıyarak dairesine götürdü."

Romeo ve Juliet'in dokunaklı hikâyesi, 12. yüzyılda Orta Ren Nehri üzerindeki Lorsch şehrinde yaşayan keşişler tarafından yazılan tarihi bir kayıt olan Lorsch Kodeksi'nden okunabilir. Eserin pek çok versiyonu 19. yüzyıla kadar da anlatılagelmiştir; ancak efsanenin gerçekliği kesin değildir. Frank sarayında bu isimde insanlar gerçekten vardı, hatta evliydiler. Fakat Imma, imparatorun biyolojik kızı değil, sadece yakın bir akrabasıydı. Lorsch Kodeksi'nde yazılan şey, sonraları bir aşk hikâyesi olmaktan çıkıp politik bir propogandaya dönüştürülmüştü. Keşişler, bir zamanlar manastırlarını açgözlü soylulardan korumuş olan Şarlman'ın yüceliği ve nezaketini vurgulamak için Einhard ve Imma'nın hikâyesinden bahseder olmuştu.

Anlattıklarına göre, Imma'nın sevgilisini omuzladığı gece, imparator uyuyamadığı için yataktan kalkıp camdan dışarıyı seyre dalmıştı. Böylece avludaki tuhaf sahneyi de görmüştü. Sonra Einhard'ı karşısına alıp, ona Imma'ya aşkını itiraf ettirdi. İmparator, en değer verdiği adamını idam etmek yerine düşündü; onu kutsadı ve Imma'nın Bizans tahtının varisiyle olan nişanını bozdu. Efsaneye göre; prensesin yüzü, mutluluğunun önünde artık hiçbir engel kalmadığını anlayınca mutluluktan pespembe olmuştu.

MS 855

SEKS İSTEYEN MELEK

Géraud, Seigneur d'Aurillac, bir adamın hayal edebileceği her şeye sahipti. Auvergne'de bir kalede yaşıyor, binlerce kişiye hükmediyordu. Üzüm bağları, elma bahçeleri ve koyun sürüleri vardı. Adaltrude, Comtesse d'Aurillac isimli asil, güzel bir kadınla evliydi. Problem de tam olarak buydu; çünkü asilzâdeler, soy ağaçlarını korumak ve soylarının devamını sağlamakla yükümlüydü. Géraud'un bunun için Adaltrude ile sevişmesi gerekiyordu; ancak o bunu hayal etmek dahi istemiyordu.

Orta Çağ'ın başlarında seks o kadar kötü bir imaja sahipti ki, üreme amaçlı cinsel ilişkilerden bile bahsedilemez olmuştu. Bu aşırı gergin hava, o zamanlar tüm Avrupa'nın, manastırların kontrolü altında olmasından kaynaklanıyordu. Rahipler sadece eğitim ve kültürde söz sahibi olmakla kalmıyor, ormanları temizliyor, yollar ve şehirler inşa ediyor hatta tarımcılık sektörünü bile düzenliyordu. Din adamları toplumda merkezi bir konuma sahip olduğundan, iffetli, münzevi bir yaşam ideali de insanlar için bir model hâline gelmişti. Öte yandan kıtadaki misyonerlik işi daha yeni tamamlanmıştı ve bu sebeple pagan kültürlerin etkileri hâlâ görülmekteydi. İbadette ve günlük yaşamda seks, yer yer hâlâ önemli bir role sahipti. Ve bu nedenle seks, arzu ve coşku, arkaik ve vahşi bir büyünün bir parçası olarak kabul ediliyor ve tehlikeli bulunuyordu.

Zamanın en çok anlatılan ve rağbet gören mitleri, dindar insanların hikâyeleriyle ilgiliydi. Mesela, 6. yüzyıldan beri anlatılagelen popüler bir tanesi, şeytan tarafından kötü bir şekilde taciz edilen dindar bir papazdan bahsediyordu. Şeytan ilk önce zavallı adamın evini birkaç kez yok etmişti. Papazı münzevi inancından şiddet kullanarak vazgeçiremeyeceğini anlayınca da şehveti kullanmayı denedi. İki çıplak genç kız kılığında adamı yatağa atmaya çalıştı. Ancak adam buna da direnince şeytan çok öfkelendi ve bu iyi, iffetli adamı fena hâlde patakladıktan sonra ortadan kayboldu. Böylece erdem ve iyiliğin güçleri için büyük bir zafer kazanmıştı.

Öte yandan Géraud d'Aurillac münzevi bir hayat yaşamıyordu, belli görevleri olan bir asilzâdeydi. Efsaneye göre, bir gece bir melek onu görmeye geldi ve ona sert bir dille artık Adaltrude'u hamile bırakması gerektiğini söyledi. Meleğin dediklerine göre doğacak çocuk çok ünlü bir kilise kurup başına geçecekti. Ve böylece Géraud kaderine boyun eğdi. Benedikt başrahibi Odo von Cluny'nin bıraktığı tarihçeye göre 855'te, Géraud d'Aurillac Junior doğdu. Ve meleğin yalan söylemediği de ortaya çıkmış oldu: Adaltrudes ve Géraud'un oğlu, Auvergne'de "Abbaye Saint-Géraud d'Aurillac" adlı ünlü

manastırı kurdu. Ayrıca babasının hayalini gerçekleştirdi ve keşiş olmasa da hayatı boyunca iffetli yaşadı. İkinci Géraud, ölümünden altı yıl önce kör oldu. Kendisi günümüzde hâlâ bekârların ve fiziksel engellilerin azizi olarak biliniyor.

MS 922

VİKİNGLER DOĞUYU VE BATIYI ŞOK EDİYOR

Orta Çağ'ın ilk yıllarında, Vikingler'in pek de iyi bir şöhrete sahip olduğu söylenemezdi. Sekizinci yüzyılın sonundan itibaren tüm Avrupa'yı korkutur olmuşlardı. Speyer, Paris ve Bizans'ı kuşatmış, pek çok yeri yağmalamış, soymuş ve birçok bölgede büyük kıyımlar gerçekleştirmişlerdi. Ancak o çağda yaşayan diğer insanlar için esas şok edici olan şey, Kuzeyliler'in askeri gücü ve vahşiliğinden ziyade, cinsellikteki serbestlikleriydi. Bağdat halifesinin diplomatı İbn Fadlan, 922'de, Volga'da, liderlerini daha yeni gömmüş bir Viking birliğine rastladı. Savaşçıların kederlerini hiç göstermedikleri yas ayini, on gün boyunca devam etmişti. Bu süre zarfında alkol, bol yemek, müzik ve ulu orta yapılan seksler göze çarpıyordu. İbn Fadlan notlarına şöyle yazmıştı: "Her birinin oturduğu bir bank ve kendilerine verilmiş genç, güzel köle kızlar vardı. Ve kızlarla birlikte olurken birbirlerini izliyorlardı."

150 yıl sonra, din adamı ve tarihçi Adam von Bremen de benzer bir yazı yazmıştı: "Söz konusu kadınlar olunca Danimarkalılar pek de nazik değiller. Sıradan insanlar iki-üç kadına sahipken zengin ve üst rütbelilerin eşleri sayısızdı." Frank Krallığı'nda da var olan çok eşliliğe "Danimarka evliliği" ismi bile takılmıştı.

Sadece sefere çıktıklarında değil, kendi hayatlarında da İskandinav savaşçılar için tek eşlilik, pek de tercih edilen bir yaşam tarzı değildi. Viking Çağı efsanelerinde, huzuru bozan

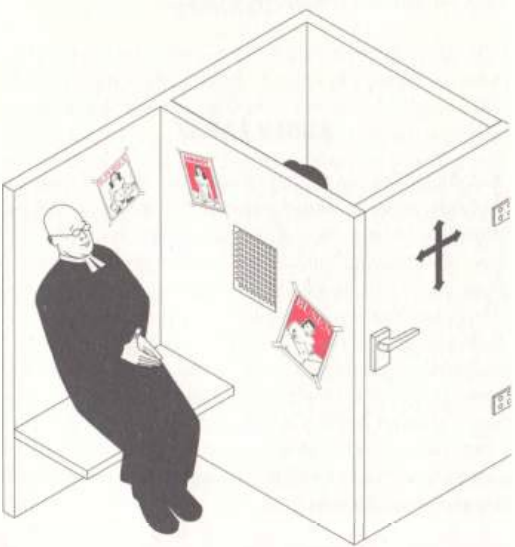
"Yasak Aşk Ziyareti" den sıklıkla bahsedilir. Bekâr erkekler aile klanlarını kızdırırdı, çünkü düzenli olarak "ziyaret ettikleri" kızlarıyla evlenmek için hiçbir adım atmazlardı. Ve bir noktada evlilik limanında dursalar bile çoğu, köleler ve hizmetkârlarla sevişmeye devam ederdi. Örneğin İzlanda yasaları, erkeğe fiziksel zevkleri için köle edinmesi için resmen izin veriyordu. Viking kadınlarınınsa bu tip hakları yoktu; erkeklerini memnun etmek için büyük çaba sarf etmek zorundaydılar. Her gün saçlarını tarıyor, her cumartesi banyo yapıyorlardı. Wallingford'lu tarihçi John, Danimarkalıların gülünç derecede titiz olmasından bile şikayet ediyordu.

MS 1000

AZGIN PAPAZ

Katolik kilisesinin şöhreti için pek de uygun olmayan şeylerden biri, kemere takılan yapay penis şeklindeki ilk dildo tanıtımının tarihte önemli bir yere sahip olan bir rahibin yazıları arasından çıkmış olmasıydı. Piskopos Burchard von Worms, 1000 yılında günah çıkarmanın kutsallığını ve bu ayinlerin nasıl olması gerektiğini anlatan bir kılavuz yazmıştı. Psikopos, günah çıkarma esnasında oluşan rahatsız edici sessizlikten kaçınmak için, rahiplerin zavallı günahkârlara sorması gerekenleri listelemişti: "Kadınlarla birlikte olurken penise benzeyen başka aletleri belinize kayışla takıp birleşme esnasında onları kullandınız mı? Karınızdan başka kadınlarla cima ettiniz mi? Veya zina yaptığınız kadınlar size bu tip aletler kullandı mı?

Orta Çağ'ın başlarında kilisenin en önemli görevi sekse karşı savaşmaktı. Bu arzu insanlığı günahkâr olma yoluna itiyordu ve buna en iyi örnek de Adem ile Havva'ydı. Thomas Aquinas'ın liberal yorumlamasında bile, cinsellik yalnızca doğrudan üreme içinse iyiydi. Oral seks, anal seks, regl bir kadınla seks yapmak veya şimdiki adıyla köpek pozisyonu (coitus a tergo) gibi "hayvani" olarak kabul edilen belirli çift-



leşme pozisyonlarını denemek yasaktı. Rahipler şehvetten arınmış bir hayat için vaazlar verirken günah çıkarma işlemiyle de mücadelelerini destekliyorlardı. Günümüze kadar gelen belgelerden anlaşılansa şuydu: O zamanlar günah çıkarma görüşmelerinde konuşulan konular cinayeti küfür ve On Emir'e itaatsizlikten çok, seks hakkındaydı.

Burchard von Worms, kefaret katalogunda, cinsel içerikli günahları yarı pornografik bir şekilde anlatıyordu. Piskopos, beş yıl boyunca "belirli günlerde oruç tutmak" ile telafisi sağlanacak kemerli dildoya ek olarak lezbiyenlerin aşk yapma yöntemiyle de ilgileniyordu: "Bazı kadınların kendilerini rahatlatmak için kendilerine yapılmasını arzuladıkları şeyi onlara yaptın mı? Bu kadınlar, sanki birbirleriyle seks yapmaları caizmiş gibi pozisyon alıp cinsel organlarını birbirine sürterek zevk almaya çalışırlar. Eğer böyle bir şey yaptıysan üç gün oruç tutmalı ve tövbe etmelisin." Piskopos ayrıca şunu da bilmek istiyordu: "Bazı kadınların yapmaya alışkın olduğu şekilde, seks yaparken araya bir hayvan koydun mu? Böyle bir şey yaptınsa Büyük Perhiz boyunca ekmek ve su orucu tutmalı ve sonrasındaki 7 yıl boyunca tövbe etmelisin, ki bu bile yaptığının kefareti olarak yetmeyebilir."

Burchard von Worms'un kadın cinselliği hakkında sahip olduğu bu kadar ayrıntılı bilgiyi nereden aldığı belirsizliğini hâlâ koruyor. Cehennemden korkan çaresiz günahkâr kadınlar yaptıklarını itiraf mı etmişlerdi? Yoksa bu şehvet dolu sert sahneler kendi hayal gücünden mi kaynaklanıyordu? Kilisenin sekse ve günahkâr şehvete karşı çırpınan mücadelesi, toplumda muhtemelen ters etki yaratıyordu. Zira, Burchard von Worms'un kitabı daha çok bir seks rehberi gibi görünüyor ve insanlara yol göstermek üzere bir araya getirilmiş bu yazılar, insanın hiç aklında olmayan şeyleri bile düşünmesine sebep olabilecek nitelikte...

MS 1069

ALMAN İMPARATORUN ŞEHVET MÜCADELESİ

IV. Henry, Papa ile destansı bir güç savaşına girdi. Ancak 1077'de Canossa Kalesi'nde, Papa'dan merhamet dilemek zorunda kaldı. O sıralarda karısı Savoylu Bertha ile de ciddi sorunlar yaşıyordu. Tarihçi Bruno von Magdeburg'a göre, IV. Henry karısına bakmaya bile dayanamıyordu: "Güzel ve asil karısı Bertha'dan o kadar nefret ediyordu ki düğünlerinde bir kutlama dâhi yapmamış ve nikahtan sonra Bertha'yı bir daha görmemişti."

O vakitler krallar ve kraliçeler elbette şaşaalı kalelerde yaşıyor, tahtırevanlarla taşınıyorlardı. Fakat öte yandan gelenekler, güç politikaları ve saray protokollerinin kısıtlamalarına da sert şekilde maruz kalıyorlardı. IV. Henry'e, ihtiyaçlarını duygularına göre belirlememesi gerektiği daha çocukken öğretilmişti. Babası 1056'da öldüğünde Henry henüz 6 yaşındaydı ve tahta geçmişti. Annesi Agnes bir süre onun vekili olarak hareket etti. Ancak sarayın ileri gelenleri, devletin başında bir kadın olmasını güvenilir bulmuyordu. Bu sebeple, Henry onbir yaşındayken Köln Başpiskoposu kendisinin yetiştirilme sürecini devralıp hayatı üzerindeki tüm detaylarda söz sahibi oldu. Genç Henry'nin kendi eşini seçmesine bile izin verilmemişti. 1066'da Würzburg'ta Bertha ile evlendirildi. Bu genç adamın bir noktada hayatına müdahale eden güçlere isyan etmeye başlamasına pek de şaşmamalı.

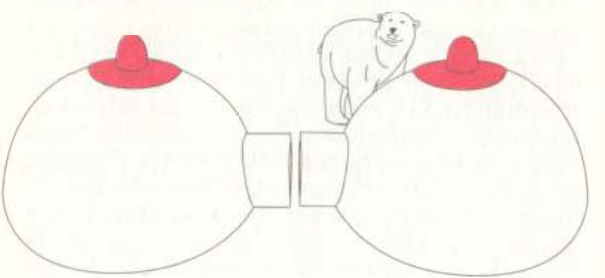
IV. Henry, düğünden üç yıl sonra kayda değer bir gerekçeyle boşanma talebinde bulunmuştu. Bruno von Magdeburg bu durum hakkında şunları yazmıştı: "Kral, sarayın ileri gelenlerinin önünde karısıyla arasının iyi olmadığını açıkladı. Boşanma isteğinin karısının herhangi bir kusuru sebepli olmadığını da belirtiyor, kendi rızasıyla evlilik birliğini tamamlayamadığını duyuruyordu. "Henry'nin ayrıca boşanma süreci ve sonrası için de eklemeleri olmuştu: "Karısının ayrılığa kendiliğinden razı olması durumunda ileride daha

mutlu bir evlilik yapabileceğini söylüyordu. Kimsenin, onu iffeti bozulmuş bir kadın olarak göremeyeceğini açıklıyor; karısının hâlâ el değmemiş bir bakire olduğuna dair yemin ediyordu."

11. yüzyılda, kısırlık ve soy tükenmesi tehdidi gibi makul nedenler sunulduğu sürece boşanma mümkündü. Ancak IV. Henry düpedüz, karısını seksi bulmadığını söylüyordu. Evlilik yeminini bozacak kişi olan Papa ise bu başvuruyu reddetmişti.

Öte yandan kralın seks hayatı skandallara neden olmaya devam ediyordu. Bruno von Magdeburg'un yazdıklarına göre, aynı anda iki üç cariyesi olmasına rağmen hayatından memnun değildi. Kraliyet çapında yaşanan kaçamaklar ve toplu sekslerle ilgili söylentilerin gerçeği ne kadar yansıttığı bilinmiyor. Bunların kralın saygınlığını azaltmak üzere kasıtlı iftiralar olabilmeleri de mümkün. Ancak bilinen bir şey varsa, o da IV. Henry'nin pek de iffetli bir adam olmadığı, hatta defalarca tehlikeli cinsel güçlendiriciler kullandığıydı. Bunlardan biri de İspanyol Sineği'ydi. Bu ilkel Viagra (Mavi Mucize, s.190) öncüsü, yırtıcı hayvanlardan korunmak için *cantharidin* denen bir nörotoksin üreten bir böcek türünden elde ediliyordu. Kurutulmuş böcekler öğütülüyor ve tozları tüketiliyordu. Erkeğin üretrası o kadar tahriş oluyordu ki, bu sebeple de ereksiyon meydana geliyordu. Ancak İspanyol Sineği'nin yüksek dozda tüketilmesinin ağrılı kalıcı ereksiyonlar, karaciğer hasarları ve böbrek yetmezlikleri gibi yan etkileri vardı.

Henry'nin cinsel güçlendiricileri evlilik hayatında da kullanıp kullanmadığına dair bir bilgi yok. Fakat yıllar geçtikçe kral ve karısı Bertha'nın evliliklerinin yoluna girdiği biliniyor. Çiftin beş çocuğu olmuş ve Bertha, "Canossa'ya Giden Yol" da kocasının yanından hiç ayrılmamıştı.



MS 1100

KUTUP'TA PARTNER DEĞİŞ TOKUŞU

Kuzey Kutbu'nun sonsuz buz çölünde hayatta kalabilmek için sadece soğuğa değil yalnızlığa da tahammül etmek gerekir. MS 1100 civarında İnuitler, Alaska'dan Grönland'a göçmüş ve orada Thule kültürünü ortaya çıkarmışlardı. Yerli halk genelde en fazla üç düzine insandan oluşan küçük, izole topluluklar hâlinde yaşıyordu. Alabildiğine buz ve kar dışında etrafta görülebileceklerse ayılar, balinalar ve foklardan ibaretti.

Bu denli izole bir yaşantı, İnuit kabilelerinin soyunun devam etmesi konusunda bir tehdit de oluşturuyordu. Yerleşim merkezlerinin küçüklüğü ve nüfuslarının azlığından ötürü, yaşayan herkes bir noktada kaçınılmaz olarak birbiriyle akraba oluyordu. Anlaşılan, kutup yerlileri de ensest tehlikesinin farkındaydı, çünkü *Areodjarekput* ismini verdikleri ilginç bir strateji geliştirmişlerdi. Areodjarekput, İnnuit evliliklerinde kadınların birkaç günlüğüne değiştirilmesi anlamına geliyordu.

Köy halkları yılda bir kez av gezisine çıkıyor ve köpekli kızaklarıyla bir sonraki yerleşim birimine seyahat ediyordu. Yol birkaç hafta sürüyordu, ama buna değiyordu; çünkü kabileler sadece balina kemiklerinden yapılmış aletleri ve fok derilerini değil, aynı zamanda eşlerini de değiş tokuş ediyordu. Bu ayin, her İnuit grubuna başkanlık eden ve adına Angakkoq denen köy şamanları tarafından yönetiliyordu. Konukların, ev sahiplerinin kulübelerine dağıtıldığı ve böylece yeni çiftlerin oluşturulduğu bir tür eş değiştirme oyunu düzenleniyordu. Herkes kutup ayısı derisinin üzerine uzandığındaysa Angakkoq dolaşıp kandilleri söndürüyordu.

İnnutilerde ne mülkiyetçilik ne de sınıf farklılığı vardı ve İnnutiler genellikle oldukça cömert insanlardı. Lamba söndürme oyunundan dokuz ay sonra doğan çocuklara, Areodjarekput sırasında partnerini veren ev sahibinin adı verilirdi.

MS 1150

BİNGENLİ HİLDEGARD'IN ORGAZMI KEŞFETMESİ

"Ben tam kırk iki yıl yedi aylıkken, parıldayan ateşli bir ışık gökyüzünden çıkageldi. Şimdi, Kutsal Yazılar, Zebur, İncil ve tüm katolik kitaplar bana daha çok şey ifade ediyor." Bingenli Hildegard, Yüce Tanrı ile doğrudan diyaloğa girmenin ve O'nun gücünü hissetmenin nasıl bir deneyim olduğunu, bu coşkulu sözlerle anlatıyordu. Bir yandan da hastalığından ve hastalığı sebebiyle gördüğü illüzyonlardan muzdaripti. "Bu bela beni yataklara düşürdü. Sonra nihayet üstesinden gelerek yazmaya başladım."

Ünlü azize, takip eden yıllarda Rupertsberg Benedictine manastırında pek çok yazı kaleme aldı. Bunlardan bazıları Tanrı, şeytan ve insanlık arasındaki ilişki üçgenini analiz ettiği meşhur metinlerdi. 1150 ile 1160 yılları arasında doğa bilimleri ve kişisel gelişim kitapları olarak bilinen *Causae et curae* (Holistik İyileşme) ve *Physica*'yı yazdı. Bu kitaplarda, lifin insan bağırsağına yararları ve kürek kemiklerinin arasına konacak ölü bir farenin, boyun ağrısına iyi gelebileceği gibi konulardan bahsediliyordu. Ancak tüm bunların yanında esas çarpıcı olanı, Hristiyanlar için büyük bir günah olarak addedilebilecek (Azgın Papaz, s.68) "kadının zevk alması" konusunda son derece net yazılar yazmış olmasıydı. Hildegard, kızların 12 yaşında başlayan "kaygan fantaziler"le vücutlarındaki şehvet köpüğünü atabileceklerini, ancak erkek boşalmasıyla karşılaştırıldığında köpük miktarının çok daha az olduğunu anlatıyordu. Kadınlarda cinsel dürtünün ancak 70 yaş itibarıyla azaldığını ve o yaşa kadarsa yatakta çok eğlenebileceklerini söylüyordu: "Bir kadın, bir erkekle ilişkiye girdiğinde içinde zevk duygusunu barındıran o sıcaklık, o harika his, birleşmeden bile önce beyne ulaşır. Ve bununla hemen hemen eşzamanlı olarak kadının rahmi kasılır. Âdet kanaması sırasında dökülmeye hazır olan tüm parçalar, sanki güçlü bir adam bir nesneyi elinde tutuyormuşçasına sıkışır."

Böylece Bingenli Hildegard, kadın orgazmının ilk ayrıntılı tanımlarından birini ortaya çıkarmış oldu. Cinsel uyarılma hakkındaki bu bilgileri nereden edindiğiyse açıklığa kavuşmuş durumda değil. İsa ile evlilik yemini etmiş rahibe, acaba iffetli bir hayat sürmüyor muydu? Yoksa diğer kadınların deneyimlerini mi dinliyordu? Sonuç olarak Katolik Kilisesi'nin, bunların hiçbirinden rahatsız olmadığı ortada; zira Papa 16. Benedikt, Bingenli Hildegard'ın kutsal bir azize olduğunu 2012'de bir kez daha yinelemişti.

MS 1227

CENGİZ HAN'IN SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK POLİTİKASI



13. yüzyılın ortalarında kaleme alınan ve halkın yüce oğlunu kutsayan ulusal destan *Moğollar'ın Gizli Tarihi*'nde şöyle yazar: "Cengiz Han'ın atası, Ebedi Cennet tarafından yaratılan bir bozkurttu. Karısıysa beyaz bir geyikti." Kurdun ve beyaz geyiğin soyundan gelenler, çok az kişinin başarabildiği, dünyayı değiştirme yeteneğine sahipti. Temuçin (Tatarcada



"demirci") muhtemelen 1162'de doğmuş, 1206-1227 yılları arasında Moğolların büyük kağanı olarak hüküm sürmüştü.



Askeri stratejisiyle bir devrim yaratmıştı; sayıca kendilerinden üstün süvari birliklerini bile mağlup ediyordu. Cengiz Han, Moğol kabile toplumuna sıkıyönetim uygulayarak devleti askeri aristokrasiye dönüştürdü. Devasa imparatorluğunun sınırları Kore ve Çin'den Macaristan ve Polonya'ya, Pasifik'ten Tuna'ya kadar genişlemişti. Tüm bunların yanında bir de dünyanın gen havuzuna damga vurmak niyetindeydi.

Moğolların Gizli Tarihi'nde yazdığına göre, hükümdarın gözlerinden âdeta ateş çıkardı. Ve anlaşılan, kendisi başka yönlerden de oldukça ateşliydi. Cengiz Han'ın ölümünden kısa bir süre sonra Moğolistan'ı ziyaret eden İranlı tarihçi Cüveynî, henüz yolculuğa çıkmadan önce, büyük kağanın birçok çocuğun babası olduğundan haberdar olmuştu. Ancak gördükleri, duyduklarının da ötesindeydi. Seyahatnamesine aldığı bir notta şöyle yazıyordu: "20.000'den fazla çocuğu var ve hepsi rahat ve bolluk içinde yaşıyor. Dahasından bahsetmeyeceğim bile, ki gelecekte okuyanlar, bir adamın bu kadar kısa bir sürede nasıl bunca çocuk yapabildiğini anlamayıp beni abartmakla suçlamasınlar.



Beş basamaklı sayı biraz abartılmış olabilir; ancak Cengiz Han, muhtemelen birkaç yüz çocuğun babasıydı. Tabii bu çocuklar da üreyerek soylarını devam ettirdi. Genetik testler, günümüzde Moğolistan hatta Çin ve Rusya'da yaşayan yaklaşık 16 milyon erkeğin direkt Cengiz Han'ın soyundan geldiğini gösteriyor.





O zamanlar devlet sürekli savaş hâlinde olduğundan pek çok köle ve kadın mahkûm alıkonulmaktaydı. Dolayısıyla, bu kudretli kağanın birçok



kadınla iradesi dışında da beraber olduğu varsayılabilir. Cengiz Han'ın doyumsuz ve acımasız politikaları kendi sonunu da getirdi. 1227'de Moğolistan'da Tangut halkıyla girdiği mücadeleden dönerken atından düştü ve iç kanamadan öldü. Fakat düşme nedeni tam olarak anlaşılamadı. Ölümünden kısa bir süre sonra, tecavüz etmeye kalktığı bir Tangut prensesi tarafından iğdiş edilmesi sebebiyle kanama geçirdiği söylentisi dolaşmaya başladı. Son derece kanlı ve acımasız hikâyelereden oluşan *Moğollar'ın Gizli Tarihi*'ndeyse hükümdarın ölümü hakkında tek bir cümle yazıyor: "Cengiz Han, domuz yılında cennete yükseldi."



MS 1265

MARCO POLO VE HAFİFMEŞREPLİK

Marco Polo 1265 yılında babası ve amcasıyla Orta Asya üzerinden Çin'e gitmişti. O zamanlar 17 yaşında olan genç Venedikli bu yolculuğunda oldukça tuhaf insanlar olduklarını düşündüğü Mosuo Kabilesi'yle tanıştı. Seyahat günlüğüne şöyle yazmıştı: "Bir yabancının kız kardeşleriyle ve eşleriyle evlerine gitmesini garipsemiyorlar. Aksine, bu durum onlar için bir lütuf ve tanrılara tapınma ayini gibi; tanrıların bunun için onları ödüllendireceğini düşünüyorlar. Ve bu yüzden yabancılar, bu zavallılardan birinin kadınıyla birkaç gün geçirebiliyor."

Dünyadaki sadece birkaç anaerkil topluluktan biri olan Mosular, Çin'deki Lugu Gölü'nün kıyısında yaşıyor. Mosuolu bir kız 13 yaşına gelir gelmez ona iki kapılı bir "çiçek odası" veriliyor. İsmi *babahugo* olan bu yatak odasının kapılarından biri evlerinin iç avlusuna bir diğeri de sokağa açılıyor. Böylece kızlar geceleri odalarında istediklerini ağırlayabiliyor. Misafir sayısı konusunda da kısıtları yok; ancak tek kural, ziyaretçilerin gün doğumuna kadar gitmiş olmaları.

Mosuolar'da evlilik de yok. Karı koca terimleri yerine, içinde bulunulan zaman diliminde en çok ilişkide olduğu kişi anlamına gelen "azhu"yu kullanıyorlar. Partner seçimi sayılabilecek bu duruma "sese" deniyor ve bu kelime "birlikte hareket etmek" anlamına geliyor. Bir Mosuo kadını hamile kaldığında babanın hangi azhu olduğunun bilinmesine de gerek kalmıyor. Anne, çocuğunu kendi aile üyeleriyle; annesi, kız kardeşleri ve erkek kardeşleriyle birlikte büyütüyor. Kural olarak annenin, çocuklarının babasının kim olduğunu bilmesi yeterli sayılıyor.

Orta Çağ ataerkilliğinin şekillendirdiği dünya gezgini Marco Polo, Mosuo kadınlarının bu kadar serbest olmasını o kadar kafa karıştırıcı bulmuştu ki onları sadece batıl inançlara göre yaşayan bir topluluk olarak yaftalamıştı. Yoksa "zavallı Mosuo erkekleri", "o zavallı bufalolar", karılarının cinsel hayatlarını istedikleri gibi yaşamalarına başka türlü nasıl izin verebilirlerdi ki? Bundan daha yanlış bir şey olamazdı. Mosular'da herkes istediği kadar seks yapabiliyordu. Ve kimse kiminle ne yaptığından bahsetmek zorunda değildi. Seks hoş görülüyor, ancak hayat kriterlerini belirleyen bir unsur olarak kabul edilmiyordu. Herkes bu konuda son derece rahattı.

Marco Polo'ya göre kabilenin karanlık ve acımasız dış dünyadan en önemli farkıysa, rekabetin, kızgınlığın, açgözlülüğün ve şiddetin neredeyse hiç gün yüzüne çıkmadığı cennet gibi bir topluluk olmalarıydı. Bu durum dillerine bile yansımıştı. "Soygun", "cinayet" ve "savaş" gibi kelimelerin Mosuo dilinde karşılığı yoktu. Mosuolar bugün hâlâ Lugu Gölü kıyısında yaşamlarını sürdürüyor.

MS 1353

KARA VEBA EROTİZMİ

Masetto genç, yakışıklı, güçlü ve maalesef işsiz bir adamdı. Bir rahibe manastırına bahçıvan olarak iş başvurusunda bulunduğunda sağır ve dilsizmiş gibi davranmıştı. Bu engelin kendisini zararsız ve yardıma muhtaç bir görünüm vereceğini düşünmüş ve başarılı olmuştu; işi almıştı. Manastırdaki sekiz rahibe de nasılsa olanları anlatamayacağını düşünerek bahçıvanla yatakta gününü gün etmeye koyulmuştu. Başrahibe bile onu odasına çağırıyor ve ancak birkaç gün sonra gitmesine izin veriyordu. Masetto bu yorucu tempo sebebiyle çökmüş ve daha fazla dayanamayacağını anlayınca konuşma yetisini mucize eseri geri kazandığını iddia ederek şöyle demişti: "On tavuk için bir horozun yeterli olduğunu duydum; ancak on erkeğin bir kadını tatmin edemediğini de... " Dehşete kapılan rahibeler, onu manastırın idareciliğine terfi etmişlerdi. Masetto hayatının geri kalanını huzur içinde ve rahibelerin uslu aşığı olarak geçirebilecekti.

1351-1352 yılları arasında Giovanni Boccaccio tarafından yazılmış öyküler serisi *Decameron*'dan bir parça olan bu metin, yedi kadın ve üç erkeğin vebadan kaçıp Floransa tepelerinde bir kır evine yerleştiği bölümde geçiyor. Romandaki baş kahramanlar, zaman geçirmek için birbirlerine Masetto'nun hikâyesi de dahil olmak üzere, on gün boyunca on öykü anlatıyorlar. Bunlar içindeki seks sahneleri de apaçık bir dille yazılmış. Konularsa genelde zina, cinsel özgürlük, erotizm ve doyumsuz kadınlarla ilgili. Bunlara ek olarak Decameron, okuyucuya günlük hayatta da kullanılabilecek bazı ipuçları veriyor. Örneğin kadınlara sevgililerini dolapta değil, o zamanlar her evde bulunan fıçılarda saklamaları tavsiye ediliyor. Mesela, kocanın aniden gelmesi durumunda, kadın ona bu eski fıçı için nihayet bir alıcı bulduğunu söylüyor ve âşık fıçıdan çıkarak içinin pisliğinden yakınıyor. Alıcının kaçmaması için tek çaresi fıçıyı temizlemek olan koca işini hallederken kadın dışarıdan talimatlar veriyor ve bir yandan da âşığıyla sevişmeye devam edecek zaman yaratmış oluyor: "Ve

âşık, kadının arkasına geçerek, yanıp tutuşan gençlik ateşini söndürmek için harekete geçti. Tıpkı ateşli atların uçsuz bucaksız bozkırlarda kısraklarına saldırması gibi, ona olan görevini yerine getirdi ve işini kocasının temizliğiyle neredeyse aynı anda tamamladı."

Boccaccio, *Decameron*'da, 1348'de Floransa'da patlayan ve babası da dahil olmak üzere muhtemelen yüz bin vatandaşın yarısından fazlasını öldüren veba ile ilgili deneyimlerini de anlatmıştı. Bu öyküler dizisi, insanlara hayattan keyif almaları gerektiğini hatırlatıyordu. Boccaccio bir keresinde şöyle demişti: "Eğlenmediğiniz için pişman olmaktansa zevk alıp pişman olun."

MS 1400

AZTEKLER'İN BİTMEK BİLMEYEN ŞEHVETİ



"Arkasında bir tutam saç kuyruğu olan biri konuşuyor! Gerçekten konuştun mu sen? Konuşacağına şu kuyruktan nasıl kurtulacağına bak!" Genç Aztekler bu tip sözlerle birbirlerinerine hakaret ederlerdi. Çünkü bu kuyruk, aslında bir

kusurdu ve sadece savaşta hiç esir alamamış erkeklerde olurdu. Keşiş Mönch Fray, Bernardino de Sahagún'un 1569'da bitirdiği, ancak hiç yayımlanmayan eseri *Historia General de las Cosas de la Nueva España* (Yeni İspanya'da Şeylerin Genel Tarihi)'da, Aztek kültürüne dair pek çok temel bilgi yer alıyordu. Aztekler 14. ve 16. yüzyıllar arasında Orta Amerika'da yaşamış bir uygarlıktı. Kadınlar güçlü ve cesur erkekleri çekici buluyor, savaşırken herhangi bir başarı elde etmemişlerse onlarla ilgilenmiyorlardı. "Kokuşmuş kuyruğunla sen de benim gibi bir kadın değil misin?"

Aztekler oldukça sert mizaçlı insanlardı. Tanrılarına kan dökmek zorunda olduklarından Aztek rahipleri, savaş esirlerini çok keskin taş bıçaklarla kurban ederdi. Komşu kültürlerden (Peru'daki Pornografik Seramikler, s.61) farklı olarak hiçbir erotik sanat eseri bırakmamışlardı.

Aslında ilgilendikleri tek şey savaş ve dini kıyımlar değildi. Özgür ve adil bir cinsellik anlayışı geliştirmişlerdi. Aşk evlilikleri hiç nadir sayılmazdı. Kadın ve adam, ilk çocuğun doğumuna kadar birlikte yaşama denemesi yapmakta özgürdü. Her dört yılda bir düzenlenen ve çocukların topluma kabulünün kutlandığı içki festivallerinde de çok şey yaşanırdı. Fray Bernardino de Sahagún, festival günlerinden birini şöyle anlatıyordu: "Herkes sarhoştu. Yüzleri kıpkırmızıydı, sesler çıkarıyor, soluk alıp veriyor ve birbirleriyle çılgınlar gibi sevişiyorlardı."

Aztekler'de kadınlara büyük saygı duyulurdu. Bir bebek dünyaya gelirken ebe, bir savaş çığlığı atardı. Çünkü anne, kanlı ve vahşi bir savaşa girmiş sayılırdı (aynı zamanda çok özel bir esiri de olmuş olurdu). Kadınlar, erkeklerin rızaları dışında onlarla beraber olmayı istemelerine özgüvenle karşı koyabiliyorlardı. İleri yaşta kadınlar bile büyük bir cinsel enerjiye sahipti. Bir hikâyeye göre, bir Aztek hükümdarı, iki yaşlı kadını genç bir rahiple seks yaparken yakalamış ve onlara sormuştu: "Büyükanneler! Dünyevi işler için hâlâ enerjiniz var mı? Ateşiniz henüz küllenmedi mi?" Kadınlar şöyle cevap

vermişti: "Siz erkekler! Tükenenler, arzuları yok olanlar asıl sizsiniz! İyi dinleyin, biz kadınlar şehvet doluyuz! İçimizde mükâfatını bekleyen derin bir mağara, bir uçurum var. Ve siz buna güç yettiremiyor, artık başaramıyorsanız, başka ne yapmakta başarılı olabilirsiniz ki?"

MS 1405

BEKÂRET KEMERİNİN İCADI

Bavyeralı savaş uzmanı Konrad Kyeser, İtalya'dan bir paralı asker ordusuyla yola çıkarak Macar Kralı Sigismund'un Osmanlılar'a karşı yürüttüğü haçlı seferlerine katıldı. Yolculuğu esnasında cephaneliklerde ve savaş alanlarında gördükleriniyse çeşit çeşit resimle süslediği bir el yazmasında özetledi. *Bellifortis* isimli bu kitap, ilk tam resimli askeri teknoloji el kitabı olarak tarihe geçecekti. İçeriğinde, silahların ve işkence aletlerinin yanı sıra çelik bir tanga resmi de yer alıyordu. Kyeser bu resmin altına şöyle bir not düşmüştü: "Bunlar Floransalı kadınların giydiği, önden kapatılabilen demir içliklerdir."

Demir içliklerin, Orta Çağ'da çok moda olduğu düşünülüyordu. O zamanlar pek çok ilahiyatçı tarafından bu "bekâret kemerleri"nin tavsiye edildiği söyleniyordu, çünkü beden dizginlenmezse sonuçlarının ne olacağı âşikardı. Bu buluş, kendileri haçlı seferlerinde Müslümanlarla savaşırken eşlerinin başkalarıyla yatmadığından emin olmak isteyen şövalyeler için belli ki çok önemliydi. Bu hazinenin anahtarını her zaman yanlarında, kalplerine yakın bir yerde taşımalıydılar. Paslanmış bekâret kemerleri, günümüzde hâlâ pek çok müzede sergileniyor. Ancak gerçek şu ki, Orta Çağ'da aslında bekâret kemeri diye bir şey yoktu. Bu yalnızca bir efsaneydi. Anlaşılan bu demir yığınlarının, aylar hatta yıllar süren savaşlar boyunca kadınlar tarafından nasıl giyilmiş olabileceğini kimse merak etmemişti. Halbuki, böyle şeyler kulla-

nılsaydı bacaklar arasındaki incecik deri hemen tahriş olur, iltihaplanırdı. Peki ya bunları giyen kadınlar tuvalete nasıl gidecekti?

Tarihi koleksiyonlardaki bekâret kemerleri artık sahte kabul ediliyor. Bu konuda baştan beri yapılan temel hataysa, Orta Çağ kaynaklarının yanlış anlaşılmasıydı. Bernhard von Clairvaux gibi ilahiyatçılar bekâret kemerinden bahsederken aslında mecazi bir durumdan söz etmekteydiler. Ve Konrad Kyeser'in *Savaş Sanatı* kitabı daha yakından incelenseydi, muhtemelen erkeğin karısının kendisini aldatacağından korkması ve onu kıskanmasıyla dalga geçildiği anlaşılabilirdi. Tüm bunlar, yazarın, Büyük İskender'in sihirli şapkaları ve osuruk balonlarına sahip bir sihirbaz olduğunu iddia etmesi gibi, kendisinin hayal gücü ve mizah anlayışını yansıtıyordu.

MS 1450

RÖNESANS'TA CİNSEL BASKI

Martin Luther yeme içmeyi seven ve sevişmekten yana biriydi. Katolik düşmanlarının aksine, bu tercihlerini gizlemiyordu da. Hatta evli bir çiftin nasıl bir düzenle sevişmesi gerektiğine dair bir görüş bile öne sürmüştü: "Haftada iki ilâ dört defa seks yapmanın kimseye zararı olmaz; yılda toplam yüz dört kez eder." 1517'de, Wittenberg'deki kilisenin kapısına,doksanbeş maddeden oluşan bir dini yorumlama asmıştı. Luther, devrim niteliğindeki bu maddelerle dini görüşe ılımlı bir bakış açısı katmıştı. Bunun yanında erkeklerden beklentiler oldukça yüksekti. O zamanların meşhur bir sözüne göre, bir kız kurusunun her gece bir, bilge bir erkeğin iki, bir asilzâdenin üç ve bir kadının dört kez seks yapması hakkı olandı.

Avrupa, Rönesans sırasında Antik Çağ'ın mirasıyla ilgilenmeye başlamıştı (Pompei'deki Seks Grafitileri, s.48). İnsanlar

sadece Dorlar'a ait sütunlar ve felsefi düşüncelerle değil, aynı zamanda bir şekilde seks ve erotizmle de ilgileniyordu (ki bu durum, Antik Yunan ve Roma'dan kalma metinler ve heykellerle haşır neşir olanlar için hiç de şaşılası değildi.). Tüm bunların yanı sıra, sadece gelin ve damadın statütüsü ve mülkiyeti olarak görülen Orta Çağ evlilik sistemi de sarsılıyordu. Aşk evlilikleri hâlâ oldukça istisnai olmasına rağmen bilinç ufkunda bir olasılık hâlinde belirmeye adım atmış gibiydi. Ayrıca, bir partneri gerçekten neyin çekici kıldığı sorusu da akıllara gelmeye başlamıştı.

Halk şarkıları ve popüler edebiyat, insanların beklentilerinin dile getirildiği ve yeni güzellik kriterlerinin tanımlandığı, sansasyonel bir yaşam tarzı mecrasıydı. Kadınlar genç, kıvrımlı vücut hatlarına ve pembe bir tene sahip olmalıydılar. Erkeklerin ten rengi ve vücut yapılarıysa daha az söz konusuydu; ancak onlar da yeni cinsel baskıdan nasiplerini alıyorlardı. Kadınların "aşk masasından aç kalkmaları" trajik bir kader olarak görülüyordu. Genç kadınların, sevişmekten bıkmış ve çok yakında evlilik görevlerini ihmal edecek kadar yaşlı adamlarla evlenmesi sıkça tartışılıyordu.

İtalyan Antonio Cornazzano, zamanın deyimler kitabında şöyle yazmıştı: "Yeterli saman olmadığında arpadan saman yapılır." Bu yüzden kız anneleri doğru adamı bulmak için zor bir arayışa girerlerdi. Parasız da olsa yakışıklı ve "aşk ekmeğinden bir gecede 10 kezden az yedirmeyecek" damatlar arıyorlardı. Artık yataktaki performans, sınıftan ve zenginlikten daha önemliydi. Mesela, Ausburglu kâtip Clara Hätzlerin'in hem oldukça talepkâr hem de hayalindeki adamı kısaca anlatan sözleri şöyleydi: "Masada bir kartal, tarlada bir ayı, sokaklarda bir tavus kuşu, kilisede bir kuzu, yatakta bir maymun olmalısın!"

MS 1519

ŞEYH NEFZAVİ'DEN İPUÇLARI

"Tanrı'ya yemin ederim ki, bu kitap hakkında bilgi sahibi olmak gereklidir. Sadece utanmaz bir cahil veya bir bilim düşmanı bu kitabı okumaz veya okuyup dalga geçebilir." Şeyh Nefzavi, *Itırlı Bahçe* isimli erotik kitabının önsözünde böyle yazmıştı ve oldukça haklıydı! 1519'da Tunus'ta yazıldığı tahmin edilen kitabın dili oldukça eğlenceli; açıklama ve tavsiyeleri, şiirler ve müstehcen anektodlar takip ediyor.

Şeyh Nefzavi, öncelikle güzel bir adam ve kadını karakterize eden şeyler üzerine yazmıştı. "Bir kadının erkeklere çekici görünmesi için etine dolgun, mükemmel bir vücuda sahip ve şehvetli olması gerekir." Biraz gerdan, küçük bir göbek ve heybetli bir popo, ona göre bir kadını çekici yapan en temel özelliklerdi. Ayrıca, siyah gözler, siyah saçlar, açık bir alın ve narin ayaklar da cabasıydı. Nefzavi şöyle devam ediyordu: "Tüm bu özelliklere sahip bir kadın, bir adamı büyüler. Böyle bir kadını arkadan gören adam zevkten ruhunu teslim eder."

Erkeklerin göz rengi ve alın yapısıysa şeyhi daha az ilgilendiriyordu. Bunlar yerine, erkek cinsel organlarının boyutlarını daha kapsamlı şekilde ele alıyordu. Penis "kalınlık ve uzunluk bakımından etkileyici" olmalı ve "kadının vajinasının sonuna kadar uzanarak her yerini tamamen doldurmalıydı. Şeyhe göre ideal uzunluk, altı parmak/bir buçuk el (yaklaşık 12 cm) veya en fazla on iki parmak (yaklaşık 24 cm) boyunda olmalıydı. Kocasının erkeklik organı çok kısa veya ince olduğunda bir kadın yatakta nasıl zevk alabilirdi ki? Nefzavi, penisi ideal genişlikten az olan okuyuculara mümkün olduğunca çok yumurta yemelerini ve penislerini ara ara, zift kaplı bir deri şeritle sarmalarını tavsiye ediyordu: "Bu yöntemlerin faydası vardır; bizzat kendim denedim." Şeyh Nefzavi tam bir seks tutkunuydu: "Kadınlar ve erkeklerin en büyük zevkleri için cinsel organlarını veren Allah'a şükürler olsun." Onun için daha da önemlisi, insanların Tanrı'nın bu lütfuna iyi bakmasıydı. Sevişmeden önce erkekler, testisle-

rinin şişkin olduğundan ve midelerinin boş olmadığından emin olmalıydı; aksi takdirde güçsüz olabilirlerdi. Nefzavi güzel bir ön sevişmeye de önem veriyordu. Bunun için gerekli olanları şöyle sıralamıştı: "Kadını şakalar, öpücükler, sarılmalar, emişler ve küçük ısırışlarla uyarın." Kadın, ancak birleşmeye hazır hâle geldiğinde erkek, penisini onun vajinasına sokmalıydı. Ve *Itırlı Bahçe*'nin yazarı, sevişme bittikten sonra da uzun uzun sarılmayı öğütlüyordu. Sevişmenin neden yatağın hep sağ tarafında gerçekleşmesi gerektiğiniyse açıklamamıştı.

MS 1537

HAMAMLAR VE "HAMAMLAR"

Hermann von Weinsberg, bitirme sınavlarına girdiğinde 19 yaşındaydı ve Trein Hoestirne ile birlikte olarak bekâretini kaybetmişti. 2500 sayfadan oluşan otobiyografisi *Liber Iuventutis*'te anlattığına göre, o gün arkadaşları tarafından bir geneleve gitmeye ikna edildiğinde çok sarhoştu. Hermann von Weinsberg'in Ren Nehri kıyısındaki Katolik memleketinde bir fahişe bulmasına ve bunu yazılarında rahatlıkla dile getirebilmesine bakılırsa Hıristiyan hükümdarların 16. yüzyılda dünyaya veya insanların seks hayatına hükmetme şekilleri çok da saçma bir boyutta değildi.

İnsanlık, dürtülerini tatmin etmek için her zaman çok fazla enerji harcamıştır. Kişinin, günlük yaşantısının yanı sıra, etrafın daha loş hatta kırmızı renklerle süslendiği başka bir dünyası daha vardır. Günümüzde nasıl masaj salonları ve "masaj salonları" varsa, o zamanlar da hamamlar ve "hamamlar" vardı. Hamam, seksüel fantaziler ve ıslak rüyalar için mükemmel bir ortamdı. Sağlıklı yaşam aktiviteleri, şarap, kadınlar ve zar oyunları, damarlardaki kanın düzgün şekilde pompalanması için yetiyor hatta artıyordu. Fuhuşun bu şekilde kurumsallaşması sosyal bir ilerlemeydi. Daha önceleriyse fahişeler köy köy gezmek zorunda kalıyordu. Bu

yeni, stabil yaşam tarzıyla daha fazla hak ve sosyal kabul de elde etmişlerdi. 16. yüzyılda fahişeler öyle zengin olmuştu ki, isimleri Lübeck'teki vergi listelerinde tüccar ve zanaatkârların yanında yer almaya başlamıştı. Haklarının peşinde koşan fahişeler, Bavyera'nın Nördlingen kasabasında, belediye meclisine sömürüldükleri ve şiddete maruz kaldıklarıyla ilgili şikayette bulunmuşlardı. Hamam işletmecisi mahkûm edilmiş ve para cezası ödemek zorunda kalmıştı.

Hermann von Weinsberg günlüklerinde, dört veya beş kez sarhoş şekilde fahişelere gittiğini, ancak bu işe nihayet tövbe ettiğini yazmıştı. Artık meclis üyeliği ve bira ustalığına terfi etmişti ve saflık yasasına uymalıydı. O dönemde çok yaygın olan Fransız çiçeği (bel soğukluğu) ve İspanyol hastalığından (frengi) kurtulduğu için Tanrı'ya şükrediyor ve hayatının geri kalanında bu tip ilişkilerden uzak duracağına söz veriyordu.

MS 1537

KASIK KILIFI

Alman Rönesans ressamı Hans Holbein'ın (genç), 1536-37 civarında VIII. Henry'i resimlediği tablosu oldukça etkileyiciydi. Bu tesirin tek sebebi tablodaki renklerin ve fırça işlerinin kalitesi değildi. Tudor kralı, resimde kürklü bir şapka takıyordu. Elinde bir hançer vardı ve erekte olmuş büyük penisini izleyiciye doğru uzatmıştı. Saray ressamı, tarihin en büyük övünç kaynaklarından birini, tarihin en övünülen aksesuarlarından biriyle resmetmişti: şişkin bir kasık kılıfı.

16. yüzyılın başlarında Avrupa'daki erkek modası değişime uğradı. O zamanların trend giysisi, diz boyunda bir etek, dize kadar çoraplar ve üniforma olarak da giyilen yelekti. Kasık bölgesi ise, at kılı veya samanla doldurulup şişirilmiş, üçgen şeklinde bir kumaşla kaplanırdı. Bazı erkekler bu kılıfın içine portakal gibi meyveler bile koyuyordu.

Kasık kılıfının icadı, bir moda yarışını da ateşlemişti. Farklı boyutlarda çeşit çeşit rengi üretiliyordu. Bu moda sayesinde şövalyeler, ikinci bir mızrak gibi düşmanlarına karşı uzattıkları uzuvlarını korumuş da oluyorlardı. Bazı uç örneklerdeyse, meşe palamudu gibi materyallerle âdeta bir sanat çalışması hâline getirilenleri vardı (Tanrıça Kuyruksallayan, s.12). Günümüzde geçerliliğini yitirmiş bir yöntem olsa da, cıva merhemi sürülmüş bandaj katmanlarından oluşan kasık kılıflarını, frengi tedavisi için kullananlar da vardı. Aksesuarın esas amacı, kullanıcının daimi ereksiyonunu simule etmesi ve bu sayede erkekliği hakkındaki şüpheleri ortadan kaldırmasıydı. İleri derece bir alkolik olan VIII. Henry, sıtma ve çiçek hastalığının etkileri sebebiyle sıkıntıda olduğu gibi, muhtemelen erektil disfonksiyondan da oldukça muzdaripti. Altı karısından ikincisi Anne Boleyn, kocasının erdem (vertu) ve güç (puissance) eksikliğinden şikayet ediyordu.

VIII. Henry, bir oğlan babası olmayı başaramadığı için de halkın gözünde de erkeklik erdemlerinden yoksundu. İlk eşi Katharina von Aragon'dan sadece bir kızı vardı ve bu sebeple 1533'te kendisinden boşanmıştı. Papayla fikir ayrılığında düşerek sevgilisiyle evlenebilmek için Anglikan Kilise'sini kurmuştu (Alman İmparatorun Şehvet Mücadelesi, s.71). Kendisine bir kız çocuğu veren eski hizmetlisi olan Anne Boleyn'le evlendikten bir süre sonra karısını idam ettirdi. Ve daha sonra, yine eski hizmetlisi olan Jane Seymore ile evlendi. Ressam Holbein, VIII. Henry'nin kasıktaki de dahil olmak üzere üç bacaklı portresini, üçüncü karısıyla bir erkek çocuk sahibi olmaya çalıştığı sıralarda, 1537'de resmetmişti. Jane Seymore, aynı yıl bir oğlan çocuğu doğurup bir süre sonra vefat etti.

Kasık kılıfı modası, 16. yüzyılın sonlarına doğru ortadan kayboldu. Sebepleri arasında en çok bahsi geçense erkeklerin atlarının üstünde savaşırken kılıfların kasık bölgelerinde ciddi ağrılara sebep olmasıydı.

MS 1574

'MİS KOKULU' KADINLAR

Hollandalı doktor Levinus Lemnius, 1574'te yayımlanan ve çeşitli dillere çevrilerek çok satanlar arasına giren tıbbi kitabı *Doğanın Gizli Harikaları ve Sırları*'nda şöyle yazmıştı: "Erkekler 'doğaları gereği yumuşak ve tatlı' kokarken kadınlar kötü ve küflü bir koku yayarlar." Okuyucular da bu cümleye pek şaşırmamışlardı; zira cümle, zamanın dünya görüşüne mükemmel şekilde uyuyordu. Erkeklerin güçlü ve ateşli olduğuna inanılıyordu. Bu güç, saflık ve cennete yakın olmayı temsil ediyordu. Öte yandan kadınlar zayıf yaratıklar olarak görülüyordu. Soğuk, kirli, rutubetli bir dünyaya aitlerdi. Kadınlar, Orta Çağ'da salyangozlarla karşılaştırılıyordu; çünkü ev işleriyle ilgilenenler onlardı.

Lemnius'a göre kadınların "aşırı dışkılaması" ve âdet kanı, temas ettiği her unsuru kirletiyordu ve bu sebeple son derece iticiydi. Bunlara değen çiçekler soluyor, fildişi renkler siyaha dönüyor, bıçaklar köreliyor, arılar uzaklaşıp gidiyor ve atlar ölü taylar doğuruyordu. Levinus Lemnius, regl gününde olmayan kadınların bile kirli kanlarının her zaman etkili olabileceğini söylüyordu. Ona göre bir kadının varlığı, küçük hindistan cevizlerinin kurumasına ve kararmasına neden oluyor, mercanlara rengini kaybettiriyordu.

MS 1587

EFSUNLU SEKS

Otuz bir yıldır dul olan ebe Walpurga Hausmännin'in, kendisiyle geceleri buluşan bir hizmetkârı vardı. Aslında Walpurga'nın itirafına göre bu bir iblisti. Cehennem hiyerarşisinin alt kademelerinde olmasına rağmen bir âşık olarak üstün becerilere sahipti. Walpurga, hizmetkâr kılığına bürünmüş iblisi ilk gece adamın bedeninden kovup göndermişti; fakat seks iblisi ertesi gece yeniden ortaya çıktı. Kadın artık ona

karşı koyamıyordu. Bir gece seviştikten sonra bir dirgen üzerinde Lucifer'in huzuruna vardılar. Büyük şeytan, kadına "Walpurga" adını koydu ve onu bir cadıya dönüştürdü. Tarlaları, sığırları ve insanların tükettiği meyveleri zehirlemesi için ona bir de merhem verdi. Kadın bu yolla toplam kırk çocuğu ve birkaç yetişkini öldürdü.

Walpurga, büyücülük suçundan 1587'de, Dillingen'de tutuklandı. Zalimce gördüğü işkence altında yaptığı sahte itiraf büyük bir sansasyon yarattı; çünkü ilk kez bir cadı cehennemin cinsel aşırılıkları hakkında bilgiler veriyordu. İşkenceciler ve kilise sorgulayıcıları, duymak istediklerini itiraf ettirene kadar kadına işkence yaptılar.

Orta Çağ'da erkekler kara büyüden çok, kadınların kendi kaderlerini tayin etmelerinden ve şehvetlerinden korkuyorlardı. Bu sebeple onları bastırmaya ve şeytani bir varlık gibi göstermeye çalışıyorlardı. Dominik Heinrich Kramer adlı yazar, 1486'da yazdığı *Cadı Çekici* isimli kitabında cadılara yapılan zulmü haklı çıkaracak "teolojik ve bilimsel" gerekçeler bile sunmuştu. Kadınlara karşı tuhaf bir nefrete sürüklenmiş bu rahip, onların zavallı erkekleri tuzaklarına düşürüp şeytanın pençesine sürdüğünü iddia ediyordu. Havva, sözde, Adem'in kaburga kemiğinden oluştuğu için kadınların sadece kusurlu birer hayvan olduklarını ve eşlerini her zaman aldattıklarını söylüyordu.

Kramer'e göre, şeytanla anlaşma yapmış bir kadına, erkeklerin üretkenliğine zarar vererek toplumsal varoluşu tehlikeye atma gibi sihirli güçler bahşediliyordu. Ona göre cadılar güçlü varlıklardı. İlk olarak, insanları olağanüstü severek kalplerinde yer ediyorlar ve sonra, erkeklerin üremeyle ilgili tüm organlarının çalışmasını engelliyorlardı. İnsanları, sihirli güçleriyle hayvanlara dönüştürüyorlardı. Kadınların doğurganlıklarına zarar veriyor, erken doğumlara sebep oluyorlardı. Çocukları şeytana kurban ediyorlardı. Hayvanlara ve ekinlere verdikleri zararsa tüm bunların yanında az kalıyordu. Başka bir deyişle, dünyada ters giden şeylerin sorumluları asla erkekler olmuyordu.

Avrupa'da 60.000'e yakın insan cadı avının kurbanı oldu. *Cadı Çekici*'nin ortaya çıkmasından neredeyse tam bir asır sonra, 20 Eylül 1587'de, ebe Walpurga, Tuna Nehri kıyısındaki Dillingen'de bir kazığa bağlanarak yakıldı. Külleri akıntıya bırakıldı.

MS 1630

RUBENS
BİR RUBENS KADINIYLA EVLENİYOR

Çok az insan, yaşadığı süre boyunca Flaman ressam ve prens Peter Paul Rubens kadar fazla iş yapmıştır. Prens, İspanya Habsburg Hanedanı büyükelçisi olarak tüm Avrupa'yı dolaşıyordu. Kıtanın büyük güçleri, kendisiyle yarım saat de olsa görüşebilmek için birbirleriyle yarışıyordu. Ancak Rubens, sadece mükemmel bir diplomat ve dâhi bir ressam değil, aynı zamanda işlerini dünyaya satan başarılı bir iş insanıydı. Öğrencileriyle birlikte, ortalama dört günde bir, bir yağlı boya tablosu üretiyordu. Buna rağmen tablolara herhangi bir seri üretim gözüyle bakılmıyordu.

Shakespeare'in edebiyattaki rolünü, Rubens resimde üstlenmişti. Rubens, İtalyan ustaların renk paletlerini yaygınlaştırdı. Tuvallere beklenmedik bir dinamizm getirdi; resme yepyeni ve gerçekçi bir tarz katmış oldu. Ölümünden yüzyıllar sonra bile, empresyonistlerin yaptığı gibi, eserlerine atıfta bulunuldu.

İlk karısı Isabella öldüğünde Rubens 49 yaşındaydı. Dört yıl boyunca karısının yasını tuttu. Daha sonraları, küçük bir kızken kendisine modellik yapmış olan Hélène Fourment hayatına girdi. Rubens bir arkadaşına yazdığı mektupta müstakbel eşi için şunları yazmıştı: "Evlenmeye karar verdim, çünkü bekârlık pek de bana göre değil. Ve dürüst olmak gerekirse, çok kıymetli bekârlık günlerime yaşlı bir kadının okşamalarıyla son vermek benim için daha zor olurdu. Hélène

Fourment 1630'da Rubens ile evlendiğinde 16 yaşındaydı. Sarı saçları ve pembe teniyle "Anvers Venüsü" olarak nam salmış genç bir hanımdı. Yeni evli çift, Rubens'in, ön kapısı "Ne öfke ne arzu seni yolundan alıkoyamaz" yazısıyla süslenmiş villasına taşındılar. Gerçi bu, ressamın ilerleyen yıllarda pek de riayet etmediği bir öğüttü. Villa bir aşk yuvası hâline geldi. İnsanlar Rubens'in, sıklıkla karısının ruhuna ve bedenine olan aşkını tasvir ediyor olmasından rahatsız olmaya başlamıştı. Rubens, Hélène'i bir gelin; bir anne, bir aşk tanrıçası, kürkler içinde bir femme fatale olarak ve pek çok farklı şekilde tam on dokuz portrede resmetmişti. Yani genç karısıyla gösteriş yapmayı abarttığı söylenebilirdi. Rubens'in en meşhur resimleri bu dönemde ortaya çıktı. Bütün Anvers, resimlerdeki baştan çıkarıcı çıplak kadının, Rubens'in dört çocuğunun annesi olduğunu biliyor ve bunun bolca dedikodusunu yapıyordu.

Tarih boyunca sanatçıların işlevi yalnızca iyi ya da kötü portreler, heykeller yapmak değil aynı zamanda çalışmalarıyla mevcut güzellik kriterlerini güçlendirip geliştirmek de olmuştur. Paleolitik dönemden günümüze kalan Willendorf Venüsü, kalın bacaklı, büyük, sarkık memeli, belirgin bir göbeğe sahip, geniş kalçaları olan bir kadını temsil eder. MÖ 2. yüzyılda inşa edilen Bergama Zeus Sunağı'ndaki bir kabartmada ise Yunan tanrıçası Artemis, ince belli, sportifbir kadın olarak devlerle savaşırken tasvir edilir. MS 117'den 138'e kadar hüküm sürmüş Roma İmparatoru Hadrian da, çağının evrensel güzellik standardı olarak yaymak amacıyla düz burunlu, ince bedenli sevgilisi Antinous'un kocaman heykellerini imparatorluğun dört bir yanına diktirmişti. Orta Çağ'daysa kadınlar, neredeyse çift cinsiyetli bir görünüme sahip şekilde, ince siluetli, öne doğru sarkan omuzlarıyla göğüs bölgesi neredeyse tamamen gizlenmeye çalışılarak çizilirdi.

İtalyan rönesans sanatçıları, kadınları halihazırda daha hacimli hatlarla resmediyorlardı. Rubens de bu tip hatlar üzerine yoğunlaştı. Daha hatlı ve yuvarlak kalçalar çiziyor, kollara yağ kıvrımları ve çene altlarına seksi gerdanlar ekliyordu.

Tarihe "Rubens kadınları" olarak geçmiş bu küçük memeli, geniş kalçalı kadın resimleri, elbette sadece kültürel ürünlerdi. Rubens'in Hélène'e aşkı, beden imgesi, sanat tarihi ve gelecek nesiller üzerinde kalıcı bir etki yaratmış oldu (Günümüzde zayıflık için delirilirken bile Rubens kadınlarından övgüyle bahsedilir). Bu sebeple Rubens kadınları, büyük ressamın hayatı boyunca ürettiği en önemli sanat eserleri sayıldı.

MS 1644

HOŞÇA VAKİTTEN İNFAZA

21 Mart 1644'de Boston'da adalet yerini bulacak ve insanlar nihayet rahat uyuyabilecekti. Kasaba halkından yüzlerce kişi, Mary Latham ve James Britton'ın darağacından sarkıtıldığını görmek için toplandı. Aslına bakarsanız bu ikili ne bir devrim çağrısında bulunmuş ne de kimseyi öldürmüştü. Esas suçları çok daha büyüktü. Birbirleriyle birlikte olmaya yeltenmişlerdi.

Amerika'ya göç eden insanlar, adaletsizlik ve günahkârlık gibi kavramların olmadığı yepyeni bir dünya kurma umuduyla bu topraklara gelmişti. Ancak Amerikan rüyası, her zaman mufazakâr bir rüyaydı. Doğu kıyısına yerleşen Püritenler, büyük kiliselerin şeytanın baştan çıkarıcı gücüne çoktan teslim olduğunu düşünüyordu. Halk, Avrupa mahkemelerince zinaya karşı verilen komik para ve hapis cezalarından ötürü öfkeleniyordu. 17. yüzyılın başlarında, insanların erdemlerini kurtarmak için tüm New England kolonilerinde zaten oldukça acımasız yasalar çıkarılırken zina, zamanın en büyük suçu olarak kabul ediliyor ve ölümle cezalandırılıyordu.

Aslında Mary Latham ve James Britton arasında nasıl bir ilişki olduğu hiçbir zaman açıklık kazanmadı. Latham, Plymouthlu saygın bir aileden geliyordu ve pek de mutlu olmadığı, yaşlı bir adamla evliydi. Genç kadın mutsuzluktan sık sık meyhaneye gider olmuştu. Orada James Britton ile tanıştı.

Latham ve Britton birlikte içtiler, şakalaştılar, sohbet ettiler, içmeye devam ettiler, yakınlaştılar, izin verilenden daha fazla yakınlaştılar. Ancak bununla beraber, olayı araştıranlar ikilinin seks yapmadıklarını bildirmişti. Belki Latham geri çekilmiş belki de Britton çok sarhoş olmuştu. Akşam sona erdi. Üzerinden zaman geçti.

Birkaç ay sonra James Britton ciddi bir şekilde rahatsızlandı. Adamın ateşlenmesi, Plymouth halkı tarafından Tanrı'nın o akşam için verdiği bir ceza olarak yorumlandı. Britton, kendi kendini zina yapmak suçuyla Boston mahkemesine ihbar etti. Mary Latham o gece tutuklandı ve Boston'a götürüldü. 7 Mart 1655'te ikisi de idam cezasına çarptırıldı. Zina teşebbüsü bile büyük bir suç sayılmıştı. Bir tarihçi, Latham'ın infaz edilmeden önce pişmanlık duyduğunu ve diğer genç kadınları kendi gibi davranmamaları konusunda uyardığını büyük bir memnuniyetle kaydetmişti. Mary Latham öldüğünde 18 yaşındaydı...

MS 1668

ALMANYA'NIN ANAL DÖNEMİ

"Kıçımı yala!" sözü, temelini Almanya'da, Otuz Yıl Savaşları sırasında ortaya çıkmış bir cezadan alıyor. O zamanlar mahkûmlar, aşağılanmayı iyice arttırma maksadıyla halka açık bir şekilde, gardiyanların popo deliklerini öpüp yalamak zorundaydılar. Hans Jakob Christoffel von Grimmelshausen, 1668 tarihli pikaresk romanı *Simplicius Simplicissimus*'un 14. bölümünde, Melchior Sternfels von Fuchshaim (yazarın anagramlarından biri) adlı kahramanın ve birkaç askerin, bir çukurda bulduğu burnu ve kulağı olmayan zavallı adamdan bahsediyordu. Beş köylü, adamı fena şekilde yaralamış ve popolarını yalatmışlardı. Bu vahşeti cezasız bırakmak istemeyen askerlerse suçluları bulup onları aynı şekilde cezalandırmaya karar vermişlerdi. Suçlu köylüler, on askerin

her birinin rozetini yalayıp şöyle diyecekti: "Bir ayı postunun poposunu yaladıktan sonra askerimin rozetini yalayacağım. Böylece, görmek zorunda kaldıkları manzaradan duydukları utancı dindirip suçumu temizleyeceğim."

Alman savaş tarihinde anal dönemin, ülkenin hem soylu hem de alt tabaka kültürü üzerine kalıcı bir etkisi oldu. Mesela, Goethe, Grimmelshausen'den yüz yıl sonra, bir kaptanın tutuklanması esnasında kendini savunurken "Söyle ona, kıçımı yalayabilir!" diyordu. Ve Mozart, "Kıçımı yala" ismini verdiği altı bölümden oluşan bir eser bestelemişti. Almanların bu tuhaf anal saplantısı, tüm dünyada yüzyıllar boyunca önce küfür (Kiss my ass! / Lèche mon cul! / Que te den por el culo! / Vaffanculo!) sonra da bir seksüel pratik olarak yayıldı. Partnerin anüsünü dil ve dudaklarla uyarma işlemi olan anilingus, günümüzde *Sex and the City* gibi televizyon dizilerine konu oldu. Rapçi Nicki Minaj da bir şarkısında şöyle diyor: "Popomu bir kapkek gibi yesinler!" Peki ya Melchior Sternfels von Fuchshaim bunlara şahit olsa acaba ne derdi?

MS 1691

İNGİLİZLERİN HAYDAR DÜMEN'İ

İngiliz yayıncı John Dunton, 1691'de, muazzam bir keşifte bulundu. Kilise, o zamana kadar aşk, seks ve yakınlık hakkındaki hemen tüm sorulara "Hayır," cevabını veriyordu (Azgın Papaz, s.68). Yüzyıllar süren bu ihtiyatlı yönetimden sonra, artık bu konularda bilgi ve oryantasyona ihtiyaç vardı. John Dunton da, bu konularla ilgili soruları daha farklı açılardan sormayı akıl etmişti: "Bazen dans etme dürtüsü hissetmemiz sorun olur mu? Aşk tam olarak nedir? Kadınlar okula gidebilir mi? Sokak fahişelerinin sefaletinden kaçınmak için genelevler kurmaya gerek yok mudur? Kadının eşine, kendisinden önce başka erkeklerle de birlikte olduğunu söylemesi âdil olur mu?"

Dunton, halkın aslında çok merak ettiği bu belirsizliklere son vermek üzere bir soru-cevap dergisi ortaya çıkardı. Londra'da iki haftada bir yayımlanan derginin adı *Atina Merkürü* idi. Okuyucular sorularını anonim olarak gönderebiliyorlardı. Cevaplarsa bir uzman ekip çalışmasıyla veriliyordu. Aslında verilen tavsiyeler, bizzat Dunton'ın kendisine ve kural olarak liberal ve hayırsever bir duruş sergileyen iki kayınbiraderine aitti. Dergi sayesinde okurlar, dans etmenin doğal bir arzu sayıldığını, ayrıca sağlığa iyi geldiğini öğreniyorlardı. Aşkın, arkadaşlığın ruhi bir formu şeklinde algılanması gerektiğini ve kadınların okula gitmesinin harika bir fikir olduğunu yazıyorlardı. *Atina Merkürü*'ne göre bir geneleve gitmek, sokakta ne idüğü belirsiz kişilerle ilişki yaşamaktan daha az korkunçtu. Ve ne olursa olsun, kimse hayatını gereksiz itiraflarla zehir etmemeliydi.

17. yüzyıl sonlarında herkes, kaderinin iplerini kendi eline almaya karar vermiş gibiydi. Orta Çağ düzeni iyiden iyiye yıkılmaya başladı. Aydınlanma hareketi, kilisenin ve iktidarların gücünü sorgular olmuştu. Descartes, rasyonalizmi ortaya çıkardı, Spinoza dini göreceleştirdi ve kiliseyi eleştirdi. Geniş yüzölçümleri ve fazla nüfuslarıyla büyükşehirler kontrolden çıkıyordu. Örneğin Londra'nın Orta Çağ'da nüfusu sadece kırk bin iken 1660'da dört yüz binlere ulaşmıştı. 1600'de İngiltere'de tek bir dergi yokken 1752'de Londra'da, çoğu günlük, yirmiden fazla farklı yayın ortaya çıkmıştı. Her küçük şehirde bile bir matbaa vardı. Okuma yazma bilmeyenler, kahvehane veya birahanelerde dönen konuşmalar sayesinde siyaset ve bilim dünyasından haberdar oluyordu. Artık neredeyse herkes, meseleler hakkında söz sahibi olmuş, sorular sorabilir hâle gelmişti.

Bu medya devrimi, aynı zamanda cinsel bir devrimi de beraberinde getirdi. John Dunton, *Atina Merkürü*'nün ikinci baskısında, okurlara çok müstehcen veya tehlikeli sorular yöneltmemeleri konusunda ricada bulundu. Ancak dergi, seks konusunda yüzlerce soruluk bir mektup seline yakalandı. Sorular özellikle kadınlardan geliyordu. Okuyucu kitlesinin

büyük ölçüde kadın olduğunu fark eden Dunton, 1693'te *Hanımlar için Merkür* adlı bir kadın dergisi çıkarmaya başladı. Dunton'a göre dergiye gelen aşk, evlilik, görgü, moda ve mizahla ilgili ilginç ve harika soruların sahipleri meraklı bakireler, eşler ve dullardı.

Yayıncı bu icadıyla sadece zengin bir adam olmadı aynı zamanda değişime ve yeniliğe meraklı bir toplumun öncülerinden sayıldı. Bir baskıda sorulan sorulardan biri şöyleydi: "Dünyanın çoğu hâlâ keşfedilmeyi mi bekliyor?" Her zaman çok süslü cümlelerle cevap veren Dunton'sa bu kez tek kelimeyle yetindi: "Evet."

MS 1712

MASTÜRBASYON VE PAZARLAMA

İngiltere'nin şarlatan cerrahı John Marten, eserine matbaacılık tarihindeki en uzun ve en tuhaf adı vermişti: *Onania veya Kendini Kirletmenin Korkunç Günahı: Tüm korkunç sonuçlarıyla bu iğrenç alışkanlıktan dolayı borçlanmış herkes için manevi ve fiziksel tavsiyeler.* Kitap, 1712'de yayımlandı (Almancası 1736'da) ve tarihte ilk kez, mastürbasyonun her iki cinsiyet için de son derece zararlı olduğu bilimsel olarak kanıtlanmaya çalışıldı.

16. ve 17. yüzyıllarda mastürbasyon yaygın bir aktiviteydi. Tabii ki Katolik Kilisesi, insanları bu alışkanlığa karşı uyarıyordu. Seks sadece üreme amacıyla meşru sayılabilirdi. Öte yandan, Fransız dadılar çocukları sakinleştirmek için küçük erkek çocukların penislerini gıdıklıyorlardı. Ve bazı tıbbi yazılarda mastürbasyon, fazla spermden kurtulmak veya kadınlarda sıvı tutulmasını önlemek için bir yöntem olarak önerilmekteydi. John Marten bu tür liberal sapmaları ortadan kaldırma niyetindeydi. Bir incil karakteri olan Onan, kendini tatmin etmemiş olsa da (Onan Mastürbasyon Yapmaz, s. 27), Marten, mastürbasyon (onanieren) terimini icat etmiş oldu.

Marten'in gerçeklerle ilgilendiği söylenemezdi. Vakaların ayrıntılı incelemeleriyle kendi kendine sonuçlara varmayı tercih ediyordu. Hikâyesinde anlattığına göre, iki rahibenin klitorisi o kadar büyümüştü ki, kadınlar kendiliğinden cinsiyet değiştirmişlerdi. Marten bu fiziksel değişiklikleri "klitorisin doğal olmayan şekilde kullanımı"na bağlıyor ve şöyle devam ediyordu: "O kadar sık dokunulmuşlardı ki tahriş olmuşlardı. Genişlemekten penis gibi bir çıkıntıya dönüşmüşlerdi."

Marten sadece yetenekli bir erotik sahne yazarı değil aynı zamanda zeki bir iş insanıydı. Kitapla birlikte, kendi ürettiği oldukça pahalı tentürleri ve tozları da tanıtıyordu. Bu sahte tıbbi ilaçların, kitabında belirttiği üzere baş ağrıları, âni körlük ve genel uyuşukluk gibi mastürbasyonun yan etkileri olan rahatsızlıklara iyi geliyor olması hiç de tesadüf değildi. Ahlaki, tıbbi ve ekonomik çıkarların birleşimi, kitabın başarısını körüklemişti. *Onania* en çok satanlar listesine girdi ve bir çok dile çevrildi. Filozof Immanuel Kant da mastürbasyonu doğaya son derece aykırı bir eylem olarak değerlendirip intihardan da kötü olduğunu savundu. Aydınlanma Çağı'nın en önemli doktorlarından biri olan Simon Auguste André David Tissot, 1760'da *Onania* hakkında bir 1760' ta güncelleme yerine yazı yazdı ve meninin boşa harcanmasının kan kaybetmekten daha zararlı olduğunu vurguladı.

İnsanların, 18. ve 19. yüzyıllarda kendilerini bu tehlikeden korumak için tuhaf cihazlar icat etmiş olmasına şaşmamalı. Çocuklar ve gençler, geceleri cinsel organlarını okşamasınlar diye kalın eldivenler giymek zorundaydı. Genç kadınlaraysa bacaklarının açılmasını önlemek amacıyla uyluk kelepçeleri takılıyordu. Daha sonraki zamanlarda, erekte olan erkekleri alarm sistemiyle uyaran hatta bölgeye elektroşok veren cihazlar bile geliştirilmişti.

Bu garip ve aşırı uzun isme sahip kitap *Onania*, iki yüzyılı aşkın bir süre boyunca insanların düşünme, hareket etme ve mastürbasyon yapma şekillerini etkiledi.

MS 1721

TRANSEKSÜEL ÖNCÜYE İDAM CEZASI

Kasım ayının bir pazar günü, Halberstadt Balık Pazarı'nda bir cellat kılıcını salladı. Erkek olmak isteyen bir kadının başı yere yuvarlandı. Bir hayat sona erdi. 1721'de Avrupa'da bir kadın, başka bir kadınla zina yapmaktan idam edilmişti. Suçu sodomiydi. Ama aslında mesele, bir kişinin kendi cinsiyetini özgürce belirleme hakkına sahip olup olamayışıyla ilgiliydi.

Catharina Margaretha Linck henüz küçük yaşlardayken kızlardan hoşlandığını fark etti. Ona ait olmayan bir bedenin içindeymiş gibi hissediyordu. Nasıl davranması gerektiği, kimi sevebileceği ve genel olarak hareket özgürlüğünü belirleyen cinsiyet rolleri gibi baskılardan kurtulma planları yapıyordu. On beş yaşında, memleketi Halle yakınlarındaki Glaucha'dan ayrıldı. Kaçışı esnasında saldırılardan ve tecavüzden korunmak için erkek kıyafetleri giymişti. Uzun, ince bir bedeni ve ortasında ince bir yarığı olan belirgin bir burnu vardı. Göğüs bölgesini keten bir bezle sımsıkı sarıyordu (daha sonra keten bez yerine teneke bir koruma yaptıracaktı).

Transeksüel önderin erkek görünümü o kadar başarılı oldu ki, kısa süre sonra Anastasius Lagarantinus Rosenstengel adıyla tanınır oldu. Takma adını dikkatlice seçmişti. Anastasius "yükselen" anlamına geliyordu. Gül (Rose) ise, dişiliğin sembolü olarak fallik gövdeyle birleşmiş oluyordu. Kendisine karşı olan cinsiyet önyargısı, tüm meslekler arasında en erkeksi olanı seçtiğinde neredeyse tamamen yok olmuştu. 18 yaşında Hannover'de orduya katıldı ve İspanyol Veraset Savaşı'nda görev aldı. Böylece, askerlerle birlikte olan kızlarla kolayca temasa geçebiliyordu. Kadınlığı yıllar içinde birkaç kez ifşa olduysa da o, durumdan kurtulmayı hep başardı. Dört kez adını değiştirdi: Anastasius Caspar, Peter ve sonunda Cornelius oldu. Kıyafetlerini tasarlarken günden güne ustalaşıyordu. Erkek gibi işeyebilmek için ucunda kü-

çük bir delik olan öküz boynuzu kullanıyordu. Bir fahişeyle seks yaparken beline deriden bir penis bağlıyordu (Azgın Papaz, s.68). İki deri testisle süslenmiş yapay penisinin hissi de oldukça gerçekçi olmalıydı. İddiaya göre, penise dokunanlar da dahil olmak üzere kendisiyle seks yapanlardan hiçbiri farkı hissetmiyordu.

Catharina'nın sevişmekten hızını alması uzun zaman almıştı. Halberstadt'tan yola çıktığında 19 yaşındaydı ve ancak 30 yaşına geldiğinde Margaretha Mühlhahn adlı genç bir kadına âşık oldu. Fakat kayınvalidesiyle sorunlar yaşıyordu. Süregelen tartışmalarından birinde aldığı bir darbeyle penisinin yapay olduğu ortaya çıktı.

Catharina tutuklanıp mahkemeye çıkarıldı. Yargıçlar bir süre, onun ahlâka aykırı davranıp davranmadığından emin olamadılar. Kanıtlarda eksiklik vardı. Sonunda bir üst arama emri çıkarıldı. O vakitlerden kalan bir yazıya göre, teneke plakanın Catharina'nın göğsünden çıkarılmasıyla, "kadının kadınlığına dair, çok büyük olmayan ama çok güzel iki kanıt" ortaya çıkmıştı. Sonra pantolonu indirildi. Bir boynuz ve deri bir sosis ortaya çıktı. Catharina ölüm cezasına çarptırıldı. İnfazı sırasında kadın kıyafetleri giydirilmişti.

MS 1730

BÜYÜK FREDERİK'İN FLÜT TUTKUSU

9 Kasım 1730, daha sonraları Büyük Frederik olarak anılacak II. Frederik'in ömrünün şüphesiz en korkunç günüydü. En yakın arkadaşı Hans Hermann von Katte idam edilecekti. Kral I. Frederik Wilhelm, 18 yaşındaki oğlunu infaza katılmaya zorlamıştı. Celladın darbesiyle Katte'nin başı yere düştü ve Frederik bayıldı.

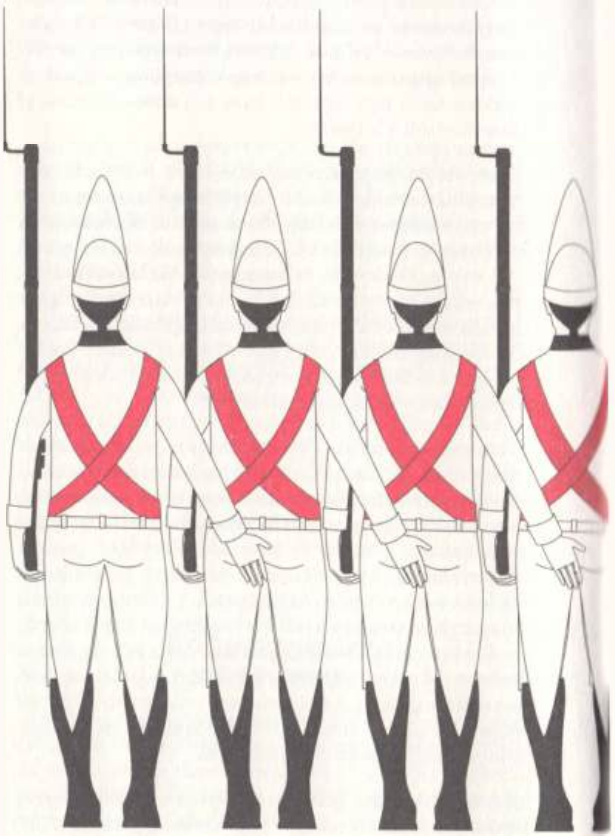
Frederik ve Hans, flüt çalma ve şiir tutkularının yanı sıra muhtemelen aynı yatağı paylaşıyordu. Frederik Wilhelm bu

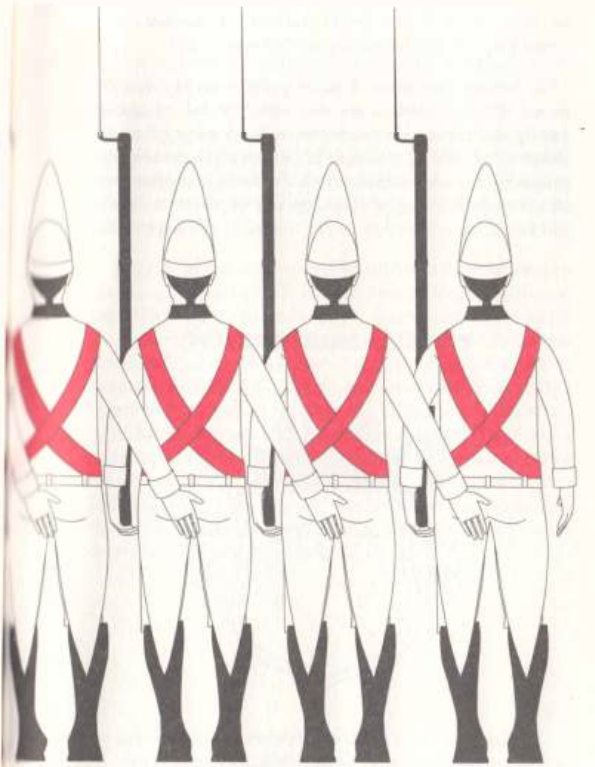
ilişkiden hoşlanmıyordu. Oğlunun "efemine bir oğlancı" değil sert bir Prusya askeri ve kralı olmasını istiyordu. Frederik ve aşığı amatörce planlanmış bir kaçış girişiminde bulunduktan sonra, kral bu fırsatı değerlendirdi. Oğlunun sevgilisini asker kaçağı olarak idam ettirdi. Oğlunun yaşadığı acıyı gördükten sonra onu herkesin ortasında dövdü, hatta ona, intihar etmesini bile önerdi.

Frederik, Berlin yakınlarındaki Küstrin Kale'sinde sürgünde olduğu sırada, başka bir flütçüyle ilişki yaşamaya başladı. Prusya ordusunda silahşör ve düşük rütbeli bir asker de olan obuacı Michael Gabriel Fredersdorf yakışıklı bir adamdı. Bu sırada, Frederik'in yakın arkadaşı Voltaire, Fredersdorf'a, veliaht prensi farklı ilişkiler için cesaretlendirdiğine dair suçlamalarda bulunmuş ve prensin eğilimleri hakkında halka ilk dedikoduları yayan kişi olmuştu. Voltaire Frederik'e, içinde sadece tersten okunduğunda Fransızca "popo" anlamına gelen bir lakap bile takmıştı.

Homoseksüel ilişkiler, Prusya ordusu için hiç de alışılmadık değildi (Barbarlar'da Bağlanma, s.40). Harbiye okullarının hermetik dünyasında aristokrat erkek çocukları bir subay olarak kariyer yapmaya hazırlanırdı. Okulda bir kadın olması nadiren görülen bir durumdu. Sevgililer, geceleri birbirlerinin soğuk yataklarını ısıtırdı. Zaten generaller de askerlerin evlenmesinden hazzetmezdi. Evliliğin savaşçıları yumuşattığı ve savaşma isteklerini azalttığını düşünürlerdi. Birçok asker için eşcinsel ilişki, bir başkasıyla yakınlaşmanın neredeyse tek yoluydu. I. Frederik Wilhelm, askerlerden ilişki yaşayanları yakaladığında acımasızca infaz ettirirdi. Büyük Frederik ise kıdemli subayların ilişki yaşadıklarını öğrendiğinde yalnızca rütbelerini düşürüyordu.

Kendi yönelimini gizlemeye çalıştıysa da pek başarılı olamadı. Eşcinsel arkeolog ve yazar Johann Joachim Winckelmann, Frederik'in sarayını ziyaret ettikten sonra şöyle demişti: "Öyle şehvetli dakikalar yaşadım ki, bir daha asla böyle zevk alamayacağım." Sanssouci Sarayı'nda neredeyse





hiç kadın yoktu. Kralın karısı Elizabeth'in saraya girmesi bile yasaktı. Berlin'de yaşıyordu. Frederik, karısını altı yıldır ziyaret etmemesi hakkında sorulan sorular üzerine, son derece çirkin bir söylemde bulunmuştu: "Çok şişmanladı."

II. Frederik, en önemli ilişkisini uşağı ve sırdaşı olan Fredersdorf'la yaşadı. Adam ağır bir şekilde hastalandığında ona yazdığı mektupta şöyle satırlar vardı: "Seni iyileştirdiğinde o doktoru öpeceğim! (...) Seninle birlikte olmayı hayatta kalmayı istediğim kadar istiyorum." II. Frederik, krallığını kendi meşhur kurallarına göre yönetiyor ve şöyle diyordu: "Benim hükümdarlığımda herkes, hayatını istediği gibi yaşayabilir."

MS 1732

TATMİN OLMUŞLAR KULÜBÜ



Bir Centilmenler Kulübü'nde geleneksel olarak ahşap panelli duvarlar, bir şömine, bir de viski koleksiyonu olurdu. Bu kulüpler, dünya işlerinin tartışılması veya monarşinin yüceltilmesi için harika ortamlardı. Ancak 1732'de, İskoçya'nın Anstruther kasabasında, "Dilenci Bension Kulübü"nü kuran

beylerin aklında, aslında başka şeyler vardı. Daha doğrusu tek şey vardı. O da, erkek erkeğe seksi yücelterek büyük bir tabuyu yıkmaktı.

Yeni üyeler için kabul ritüeli, tıpkı bir Centilmenler Kulübü'nde olması gerektiği gibi kesin sınırlarla çerçevelenmişti. Yeni gelen üye, toplanan grubun önünde penisini çıkarıp ovuşturuyor, erekte olan penisini üzerinde bir penis çiziminin işlenmiş olduğu kalay tabağa koyuyordu. Geriye kalan beyefendiler de kendi penislerine dokunarak erekte olup yeni gelenin cinsel organına değdiriyordu. Bu bir çeşit genital tokalaşmaydı.

Ritüellerin esas amacı penis boyutlarının karşılaştırılması olsa da, kulüp üyeleri tabii ki sıkıcı maçolar değildi. Toplanarak birlikte mastürbasyon yapmak, mastürbasyonun günahkâr ve zararlı kabul edildiği 18. yüzyılda neredeyse devrim niteliğinde bir eylemdi (Mastürbasyon ve Pazarlama, s.103). Ayrıca bu beylerin ilgilendiği tek şey kendi dürtülerini tatmin etmek değildi. Amaç, yeni bir erotik kültür ortaya çıkarmaktı. Birbirlerine pornografik romanlar okuyorlardı. Erkek ve kadın anatomisi üzerine dersler alıyorlardı. Hatta kadınların cinsellikten korkmadan zevk alabilmesi için doğum kontrolü lehine konuşmalar yapıyorlardı. Kulübün üyeleri arasında üst düzey politikacılar, aristokratlar, avukatlar, memurlar ve ayrıca birçok din adamı vardı.

MS 1753

CASANOVA VE RAHİBE

Giacomo Girolamo Casanova buluşmaya yine erken gitmişti: "Saat 7'de heykelin önündeydim. Halbuki 8'den önce orada olmamam gerektiğini söylemişti. Bense beklemenin tadını çıkarmak istiyordum." 1753'te bir sonbahar günüydü. Casanova o zamanlar 28 yaşında, gücünün zirvesinde bir delikanlıydı ve henüz hiçbir kadınla yatmamıştı. Heykelin önünde beklediği kadın, öyle sıradan biri de değildi. Otobiyografik eseri *Hayatımın Hikâyesi*'nde kadından "M. M." diye bahsediyordu: "Saat tam 8'de bir gondol yanaştı. Gondoldaki maskeli adamı görünce korkmuş ve yanıma bir silah almadığıma pişman olmuştum. Maskeli kişi yanıma geldi. Büyük bir nezaketle elini bana uzattı. Meleğim bana, erkek kılığına girerek gelmişti."

Melek M. M. bir rahibeydi. Bu yüzden, Casanova'nın ona gerçek ismiyle hitap etmesini istemiyordu (ama belli ki iffet yeminini pek de önemsemiyordu). Kadın, Casanova'yı kilise girişinde görmüş ve beğenmişti. Genç adama, ayinden sonra buluşmayı teklif etti. Casanova'nın evine gittiklerinde M. M. uzun bir süre, sofradaki istiridyelerin ve adamın gerginliğinin tadını çıkardı. Sonra soyunup, çırılçıplak şekilde yatağa uzandı. Casanova bu kendinden emin tavırdan etkilenmişti: "Kendimi onun sıcacık kollarına bıraktım. Ona, yedi saat boyunca istediğini verdim. Dinlendiğimiz kısacık aralardaysa birbirimize aşk dolu sözler fısıldadık."

Hatıralarını yazdığı metinlerde tam yüz otuz iki ilişkisini anlatan Casanova, tarihin en ünlü çapkını sayılıyor. Ancak o, her sevgilisine gerçekten âşık olduğunu vurguluyordu. Örneğin, yazdıklarına göre, M.M. ile olan ilişkisinde, rahibenin duygularından öyle fazla şüphe duymuştu ki, çok yaralandığı için ilişkisini bitirmek zorunda kalmıştı. Henüz buluşma bile olmadan buluşacağı kişilere duygu dolu aşk mektupları yazıyordu. 18. yüzyılın en arzulanan kadınlarından biri olan

İngiliz Kitty Fisher'ın görüşme talebini geri çevirmişti, çünkü İngilizce konuşamıyordu ve sözsüz seks onun için son derece manasızdı.

Ünlü çapkın için önemli olan âşıklarının gönlünü fethetmek değil, onlarla birlikte güzel vakit geçirebilmekti. Mümkün olduğu kadar çok kişiyle erotik hazzın doruklarına çıkmaya çalışırdı. M. M. ile tanıştığında kadın ona başka bir sevgilisinin daha olduğunu söylemişti. Casanova buna aldırmadı, hatta sevgilisinin onları sevişirken izlemesi de umrunda olmadı.

O zamanlar Venedikliler, yılın çoğunluğunu, yüzlerinin büyük bir bölümünü kaplayan karnaval maskeleriyle geçirirdi. Kimliklerinin belirsizliği, onlara âdeta gizli arzularını yaşama özgürlüğü veriyordu. Herkes istediği role girebiliyordu. Casanova da her zaman bir maço değildi. Örneğin, otobiyografisinin bir bölümünde, bilimsel bir makaleyi okuduğundaki üzüntüsünü dile getirmişti. Bologna Üniversitesi'nden bir profesörün kaleme aldığı makalede, kadınların histerik olduğu iddia ediliyordu (Biyo-Vibratör, s.183). Rahimleri onlara kendi iradeleri dışında eylemlere sevk ettiği için kadınların her zaman maruz görülmeleri gerektiğinden bahsediyordu. Casanova ise buna karşılık şöyle yazmıştı: "Kadının bir rahmi var, erkeğin de spermi ve bütün fark bu. Düşünceler bedenden değil ruhtan geliyorsa bunu yazan kişi neden kadının rahmini sorumlu tutuyor da erkeğin spermini tutmuyor?" Casanova yalnızca bir çapkın değil aynı zamanda bir feministti. İnsanların ancak güçlü kadınlarla gerçekten mutlu olabileceğini bilen modern bir adamdı.

MS 1754

BÜYÜK KATERİNA'NIN SEVGİLİLERİ

Büyük Dük Peter Fyodorovich (III. Petro), çocuk ruhlu ve berbat huyları olan bir adamdı. On yaşındayken içmeye başlayan tahtın Rus varisi, ciddi bir alkol probleminin pençesindeydi. İçki içip hayvanlarına kötü muamele ediyordu. Geceleri yatak odasında kendisini bekleyen karısıyla değil oyuncak bebekleriyle oynuyordu. Çift, ayrı yataklarda uyurdu.

Büyük Çariçe Katerina, 1744'te Prusya'nın Stettin kentinden evlenmek için Rusya'ya geldiğinde 14 yaşındaydı. Anılarını yazdığı defterde kocası Petro'dan, "16 yaşında olmasına rağmen küçük bir çocuk gibi davranıyor," diye bahsediyordu. İkilinin seks yapıp yapmadığı belli değil; ancak Katerina, 1754'te ilk oğlu Paul'ü dünyaya getirdiğinde 25 yaşındaydı. Defterinde kendisinin de itiraf ettiği gibi, oğlunun babası çekici papaz Sergei Vasilyevich Saltykov'du. Daha sonra doğan kızı Anna'nın babasıysa Stanislaus II. August Poniatowski'ydi. Ardından Katerina, diğer üç çocuğun (1762'de doğan Natalia, Elisabeth ve Alexis) babası olan memur Grigory Grigoryevich Orlov ile ilişkiye girdi. Aynı sene, Tsarina Elisabeth öldü ve III. Petro kral olarak tahtı devraldı. Tarihçilerin yazdığına göre, Petro'nun cenaze sırasındaki uygunsuz davranışları, Katerina için bardağı taşıran son damlaydı. Orlov'un yardımıyla arkasına muhafızları alarak, Petro'yu tahtı teslim etmeye zorladı ve kendisini çariçe ilan etti. Petro, bir süre sonra, açıklanamayan nedenlerle öldü.

II. Katerina, hükümdarlığı sırasında Rus İmparatorluğu'nun topraklarını genişletti. İdari sistemi düzenleyerek ülkeyi Avrupa kültürüne açtı. Voltaire ona "kuzeyin parlayan yıldızı" diyordu. Çariçe, ülke yönetiminde olduğu kadar özel hayatı konusunda da son derece yenilikçiydi. Tarihçiler tam on sekiz sevgilisinin olduğu söylüyor. Katerina, birkaç yıl boyunca ilişki yaşadığı sevgililerine para, ünvan ve mülk veriyor ve sonra onlardan ayrılıyordu. Bu sayede, eski sevgililerinin

başına herhangi bir iş açmasından korkması gerekmiyordu. Bunun tek istisnası, 60 yaşındayken ilişkiye girdiği Kont Alexander Matwejewitsch Dmitrijew-Mamonow'du. Mamonow, Katerina'yla birlikteyken on altı yaşında bir kızla da ilişki yaşamıştı. Katerina, Mamonov'un bu sadakatsizliğine karşılık onu getirdiği görevden aldı ve ayrılık rüşveti olarak ona yüz bin ruble ile iki bin iki yüz elli serf verdi.

Katerina'nın büyük aşkı, gizlice evlendiği iddia edilen Prens Grigory Alexandrovich Potemkin'di. İlişkileri adamın gözünü kaybetmesi ve getirildiği görevden ayrılmasıyla son buldu. Sonraki yıllarda Potemkin, eski sevgilisine âşıklarının seçimi konusunda yardım etmeye başladı. Adayları, görgü kuralları ve edebiyat bilgileri açısından test ederek seçimi kolaylaştırıyordu. Katerina'nın, sevişeceği kişileri cinsel yolla bulaşan hastalıklar açısından incelettiği bir doktoru bile vardı. Çariçenin son sevgilisi Platon Alexandrowitsch Subow'du. İlişkileri sırasında Katerina 60, Subow ise 22 yaşındaydı.

MS 1777

GÜNEY DENİZİ'NDE SEKS EĞİTİMİ

Dalgalar, büyük mercan resifinde kırılıyordu. Turkuaz renkli sularda, sadece 52 kilometrekarelik bir ada yükselmişti. Beyaz kumlu sahiller, palmiye ağaçları, mangrovlar, balıkçı tekneleri, küçük kulübeler... Cennet muhtemelen böyle bir yerdi. Kaptan James Cook, 29 Mart 1777'de Güney Pasifik'e yaptığı bir gezide, şu anda Cook Adaları ismiyle bilinen takımadalardan ikinci en büyük olanı, yani Mangaia'yı keşfetmişti. Ancak adanın yerlileri, İngiliz denizciyi pek de sıcak karşılamadı ve Cook'un gemisi *HMS Resolution* yoluna devam etti.

Adalıların Avrupalı kâşiflerden sakınmak istediği şeyler olması çok muhtemeldi. Cook'tan yaklaşık iki asır sonra adayı ziyaret eden ve bir yıldan fazla bir süre orada yaşayan Amerikalı Antropolog Donald S. Marshall'ın yazdığına göre, Man-

gaia dünyadaki en özgürlükçü kültürlerden biriydi. Marshall, ayrıca Güney Denizi halklarının özel seks eğitimi derslerini belgeleyen ilk kişiydi.

Çocuklara sekiz yaş itibarıyla bilgilendirmeler yapılıyordu. Beş yıl sonraysa asıl dersler başlıyordu. Kızların eğitimiyle yetişkin kadınlar ilgileniyordu. Erkekler de, oğlanlara farklı pozisyonlar gösteriyor, cinsel dayanıklılığın nasıl artırılacağı konusunda ipuçları veriyorlardı. Yaklaşık iki haftalık teorik dersten sonra, öğrenciler yeni becerilerini uygulamaya geçiriyorlardı. Önce, kendilerinden yaşça büyük, deneyimli kadınlarla seks yapıyor, daha sonra birbirleriyle ilişkiye giriyorlardı. Sık sık partner değişimi açıkça teşvik ediliyordu. Cinsel olarak en iyi uyumu yakalayacakları kişiyi bulmaları önemliydi. Böylece ideal partnerlerini bularak evleniyorlardı. Bunun yanında, eğitim sırasında birlikte olunan kişilerle ilerleyen zamanlarda seks yapılmasında da bir sakınca görülmüyordu.

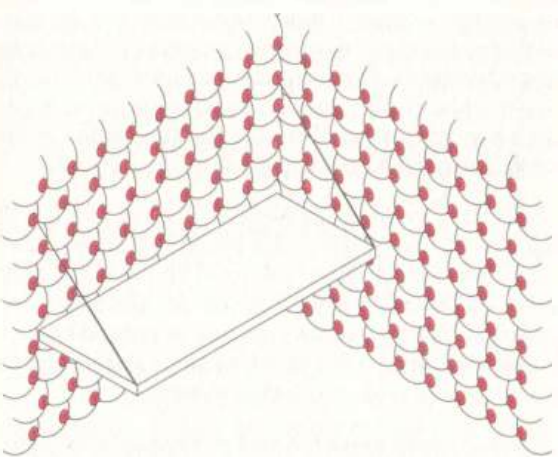
II. Dünya Savaşı sırasında Pasifik'te ABD Ordusu ile savaşan Marshall, Mangaia'nın günlük erotik yaşamını şöyle analiz etmişti: 18 yaşındaki erkekler haftanın her günü, 28 yaşındakiler 5-6 günü, 38 yaşındakiler 3-4 günü ve 48 yaşındakiler de haftanın 2-3 günü seks yapıyordu. Beklentiye göre cinsel ilişki en az 15 dakika, tercihen 30 dakika veya daha uzun sürmeliydi. Cinsel eylem, ancak kadın orgazma ulaşırsa başarılı kabul ediliyordu. Partnerini tatmin edemeyen bir adam, Mangaia'da zayıf bir adam olarak görülüyordu. Bir erkeğin sosyal statüsü, sevgililik kriterlerine bağlıydı (Ereksiyon Tanrısı, s.50).

Güney Denizi adalarının beyaz kumsalları keşfedildiklerinden beri, kuzey yarımkürenin medeniyet dayatmalarından yorulmuş insanları için âdeta bir fantezi bölgesi olmuştu. Filozof Denis Diderot, 18. yüzyılın başlarında asil ve çıplak vahşilerle, sıkı kıyafetlere ve davranış kurallarına hapsolmuş gergin Avrupalıları karşılaştırdı. Bu fikir aynı zamanda batı etnolojisini de şekillendirdi. Donald S. Marshall, çalışma-

sında erotik Güney Denizi kültürünün son derece idealize edilmiş bir resmini ortaya koymuş oldu. Bir daha Mangaia adasında yaşadığı bilinen başka bir etnolog veya gazeteci de olmadı. Adanın neredeyse yedi yüz sakini, oldukça açık cinsel kültürlerine sahip çıkmaya devam ediyor. Bununla birlikte, bu özgürlükçü anlayışa sığınıp kadınları ve genç kızları taciz eden adamların varlığı da biliniyor. Yani dünyanın hiçbir yerinde erotik cennet diye bir yer yok.

MS 1801

MARQUİS DE SADE'NİN TIMARHANEYE GİDİŞİ



Paris polisi, 6 Mart 1801'de yayıncı Nicolas Massé'nin ofisine baskın düzenledi. Yetkililer, 61 yaşındaki Donatien Alphonse François de Sade'yi bürosunda suçüstü yakaladı. Neredeyse diğer tüm eserleri gibi isimsiz olarak ortaya çıkan ve hemen yasaklanan *Justine - Erdemin Felaketleri* romanının

bir el yazmasını düzeltirken yakalanmıştı. De Sade, yazarı olduğundan uzun süredir şüphe duyulan skandal kitapların sahibi olduğunu artık inkâr edemezdi. Yargılama bile olmadan cezaevine gönderildi.

Resmen yasaklanmış olmasına rağmen, De Sade'nin metinleri 19. yüzyılın başlarındaki edebi akımın bir parçasıydı ve Napolyon Savaşları aracılığıyla Avrupa'ya yayıldı. Romanların konuları birbirine çok benziyordu. Kahramanlar çoğunlukla çocuk, genç kız, rahibe veya dullardı. Bu çaresiz insanlar, acımasız ve vicdansız adamların eline düşüyor ve kasvetli kalelerin zindanlarında efendilerinin, hiçbir deliklerini es geçmediği sapkınlıklarına boyun eğmek zorunda kalıyorlardı. De Sade'in *Sodom'un 120 Günü* romanından bir sahnede şöyle yazıyordu: "Ateşi başına vurmuş Dük, Sophie'yi öne çıkardı ve dışkısını ağzına aldı. Ardından Zelamir'e de dışkıyı yemesini emretti. Piskopos da kardeşi gibi, Zelmire'yi dışkılattı ve Celadon'u onu yutmaya zorladı." Anlatımlardaki toplu seks ayinleri, doğanın neden zayıf olanı köleleştirdiğini açıklıyordu. Yazılar, Darwin'den bile on yıllar önce, güçlü olanın hayatta kaldığını ilan ediyordu. Her kitabın sonuda, kurbanların gördüğü zalimce işkenceler anlatılıyordu.

İnsanların, gençken muhtemelen çok yakışıklı bir delikanlı olan Marquis'e hayranlıkla bakakaldığı söylenip duruyordu. Yazar kendi hayatında da toplu seks ve kırbaç düşkünüydü. Kitaplarında anlattığı insanlık dışı aşırılıklar, gerçek hayal gücü deneyleriydi. De Sade, kendisini cinselliğe ve insanın uçurumlarına işaret eden bir öncü ve ahlaki yargılarda bulunmayan bir eğitimci olarak görüyordu.

Yazar, ailesinin baskısıyla 1803'te, hapishaneden Paris'in güneyindeki Charenton'da bir tımarhaneye götürüldü. Oranın müdürüyle arkadaş oldu, tiyatro kumpanyasında ahlaka uygun oyunlar sahneye koydu. Çalışanlardan birinin kızıyla bir ilişki yaşadı. De Sade 1814'te öldü ve Charenton mezarlığına gömüldü. Onca çılgın fikrin alevlendiği kafatasıysa tıbbi bir koleksiyona katıldı.

MS 1828

ACILARIN KRALİÇESİ

Katlanır merdiven ve giyotine benzeyen ahşap bir alet, duvara yaslanmış şekilde duruyordu. Çıplak bir adam bu alete bağlanmıştı. Savunmasız adam, zevkle inledi. Üstsüz bir fahişe adamın önünde diz çökmüş, penisine masaj yapıyordu. Arkasında duran dominatriks de, adam öndeki kadının göğsüne boşalıncaya kadar ona bir huş ağacının dalıyla vuruyordu. Burada başarının sırrı, elle tatmin etme ve ağaç dalıyla vurmanın birleşimindeydi. (Etrüskler'de Sadomazoşim, s. 31). Bu sahne, 19. yüzyılın başlarında, Londra-Marylebone'de, o zamanlar eşi benzeri olmayan bir genelev işleten Theresa Berkley'nin anılarından bir alıntıydı.

O vakitler Londra, sadomazo kültürün başkenti sayılıyordu. İngiliz aristokratlardan bu kadar çok kişinin kendini neden kırbaçla cezalandırmak istediğiyse gizemini hâlâ koruyor. Kimilerine göre, İngilizlerin yıllardır süregelen katı eğitim sistemi, aynı zamanda mazoşist bireyler ortaya çıkarıyordu. Öğretmenlerinin dayaklarına dayanabilmek için öğrenciler bir noktada bastondan zevk alabilecekleri ilişki modelleri ortaya çıkarmıştı. Veya belki de imparatorluğun efendileri, tüm dünyayı yönetmekten bıkmıştı. Kurallar koymak ve herkesi yönetmekten yorulmuşlardı. Yani belki de zaman zaman güçsüz, çaresiz ve boyun eğen taraf olmak istiyorlardı.

Theresa Berkley mesleğinin kraliçesi olarak anılıyordu. Özellikle soylular, kadının en sadık müşterileriydi. Söylentilere göre, IV. George bile kendisine gidiyor ve popo deliğini kırbaçlatıyordu. Berkley her zaman cezalandırıcı olmuyor, misafirinin arzusuna göre kırbacını ona verip itaatkâr konuma da geçiyordu. Ancak müşteri doyumsuz, kaba veya fazlaca çılgınsa "ızdırap tazminatı" ödemek zorunda kalıyordu. Ve bu tip müşterilere, çok daha dayanıklı bir kadın olan "tek gözlü Peggy" sunuluyordu.

Varlıklı müşterileri, Berkley'e yüksek miktarlarda para ödeyerek onu zengin bir kadın yapmıştı. Dominatriks, artan talebi karşılamak üzere 1828'de tarihin ilk kırbaçlama cihazı olan "Berkley Atı"nı ortaya çıkardı (ilk paragrafta bahsi geçen alet). Bu alet sayesinde sadomazotatmine ulaşmak isteyenler için iki taraflı çalışabilecek bir mekanizma geliştirilmiş oldu. Müşteriler bu icada hayran kalmışlardı. Hatta aletin nâmını duyanlardan biri, Berkley'e şöyle bir teklifte bulunmuştu: "İlk kan damlası aktığında bir, kan ayaklarımdan aktığında iki, topuklarım kanla yıkandığında üç, yerleri kan kapladığında dört ve bilincimi kaybettiğimde beş sterlin ödeyeceğim."

MS 1832

İLK KOMÜN

Charles Fourier, Versay'dan ilhamla ismini Phalanstère koyduğu bir saray hayal etmişti. Sonraları fantezi kalesi olarak anılacak bu yapı, 810 erkeğe ve 810 kadına ev sahipliği yapacaktı (Fourier'e göre 810 farklı kişilik tipi vardı). Bu 1620 insan, birlikte çalışacak, birlikte yaşayacak ve birbirlerini sevecekti. Fourier, asırlık bir soruya cevap bulmaya çalışıyordu. Gerçekten daha güzel bir dünya mümkün müydü?

Charles Fourier, 1722'de doğmuş, Fransız bir sosyalist, filozof ve ütopyacıydı. Aynı zamanda da bir aktivistti. 15 Kasım 1832'de ilk Phalanstère'yi inşa etti. Yapı, planlanandan maalesef biraz daha küçük olmuştu, Paris'in 60 km batısında, Condé-sur-Vesgre yakınlarında bulunan iki katlı ve yirmi odalı bu bina, tam olarak bir Versay sayılmazdı, ama iyi bir başlangıçtı. Fourier, kadın-erkek eşitliği gibi, üzerinde on yıllardır düşündüğü fikirleri nihayet hayata geçirebilecekti. Hatta Fourier'in, feminizm terimini kadın hakları hareketiyle bağlantılı olarak kullanan ilk kişi olduğu söylenir (feminizim daha önceleri, erkek vücudunda ortaya çıkan patolojik feminenleşme durumunu anlatan tıbbi bir terimdi).

Fourier, yaşayan herkesin hep birlikte tarımla, sanatla uğraştığı, kendi kişiliğini geliştirmek için yeterli zaman bulduğu ve sosyal kısıtlamalar ve hiyerarşik bir düzenin olmadığı bir toplum yaratmak istiyordu. Tüm bunların yanı sıra, yeni ve özgür aşk ilişkilerinin de peşindeydi. 1829'da *From the New World of Love (Aşkın Yeni Dünyasından)* adlı kitabında şöyle yazmıştı: "Tüm filozoflar, medeniyetin doğuşundan beri bir konuda yanıldılar: Aşka dair düşüncelerini yalnızca çift olmakla sınırladılar." Phalanstère'deki herkes, bu konuda özgür olmalıydı. İnsanlar, ilişki yaşamak istediği kişiyi, başkaları tarafından kınanma korkusu olmadan seçebilmeliydi. Toplum, sadece heteroseksüel ilişkiye izin veren erotizm düşüncesinden sıyrılmalıydı. Çok sayıda evlilik dışı ilişkinin varlığından haberdar olması sebebiyle, Fourier insanların aslında çok eşli olduğuna inanıyordu. O zamana kadarki düzende sapkınlık olarak yaftalanan eşcinsellik, sadomazoşizm (Acı Çekme Arzusu, s.128) gibi olguların, insan zevkinin normal biçimleri olduğunu düşünüyordu. Arzuyu doğal bir ihtiyaç, giderilmesi gereken bir susuzluk olarak görüyordu. Bu yüzden, Phalanstère'de toplu seks aktiviteleri düzenlemek niyetindeydi. Metinlerinden birinde şöyle yazmıştı: "Kesin olan şey, tıpkı yemek yemek gibi, seks partilerini de doğamız gereği sevmeye meyilli olduğumuzdur. Fazla yapılırsa rahatsız edici olur, kararında yapılırsa tadına varılır." Phalanstère'nin ahenkli dünyasında, toplu seksler kaotik bir hâl almamalıydı. Kuralları açıkça belirlenmiş, âdeta koreografisi hazırlanmış, belli durumlara göre uyarlanmış şekilde düzenlenmeliydi. Örneğin, gruba yeni gelenlerin tanıtılacağı ve fiziksel olarak kiminle uyum sağlayabidiğini göreceği "hoş geldin orjisi" Fourier'e göre çok iyi bir fikirdi.

Condé-sur-Vesgre yakınlarındaki komünün (Phalanstère Colonie Société aire) yaklaşık altmış üyesi vardı. Bu insanların birbirleriyle tanışmak için başlangıçta bir toplu seks partisi düzenleyip düzenlemediği bilinmiyor. Ancak bu özgür aşk ve özgür yaşam deneyi pek de başarılı olamıyor. Komüne katılan insanlar, Charles Fourier'in arzu ettiği kadar özgür davranamadığı için Phalanstère'nin 1836'da kapandığı söyle-

niyor. Fourier ise insanın, gerçekten isterse zevkin doruklarında, daha mutlu bir hayat sürebileceğine inanmaya devam ederek 1837'de ölüyor: "Doğanın bize bahşettikleri konusunda gözümüzü açmamamız büyük hata. Oysa o bize, arzu ve ihtiyaçlarımızı karşılamamız için oldukça cömert davranıyor. İpuçlarını bulup onlara ulaşmak elimizde."

MS 1849

SEKS TURİSTİ FLAUBERT'İN MISIR GEZİSİ

Usta yazar Gustave Flaubert, 4 Aralık 1849'da günlüğüne şöyle yazmıştı: "Şişman olsa da sımsıkı etleri, bronz poposu ve tüylerinden arınmış vulvasıyla karşımdaydı... "Yazar Mısır'a henüz gelmiş, ancak Kahire'deki ilk gecesini Hôtel d'Orient'te değil yakınlarındaki bir genelevde geçirmişti.

Flaubert, birkaç ay boyunca Fransız Tarım Bakanlığı adına egzotik Mısır'ı İskenderiye'den Kahire'ye ve güneyde El-Kuseyr'e kadar karış karış seyahat etti. Mahsul verimleri ile ilgili istatistikleri derlemekle görevliydi; ancak Fransa'daki bir arkadaşına yazdığı mektupta, işinden ne derece muzdarip olduğunu şöyle dile getirmişti: "Bakanlık talimatlarını tuvalet kağıdı olarak kullanmak istiyorum." Kendisinin asıl ilgilendiği tarlaların durumu değil, Mısır'ın erotik hayatıydı. Ona göre Avrupa, iffetli bir hapishaneydi. Doğu'nun egzotik duygusallığını ve erotizmini deneyimlemek istiyordu. Batı'nın frijit, doğu diyarlarınınsa son derece cazibeli olduğu kanaatindeydi.

Yazar gerçekten de doğu diyarları hakkında hayal kırıklığına uğramadı. Kendi macerası peşinde koşmadığı sıralarda, sokaklarda olan biteni gözlüyordu. Kahire'de bir genç, ona kendi annesini bile sunmuştu: "Bana beş lira verirsen, annemle birlikte olabilirsin." Flaubert, halk arasında anlatılan müstehcen fıkraları da seviyordu. Hatta bunlardan biri,

bir doktorun bir eşekle münasebete girmesiyle ilgiliydi. Bir başkasıysa, biri kafasında bir diğeri penisinin üzerinde iki şapkayla sokakta çırılçıplak dolaşan bir marabut hakkındaydı. Fıkraya göre, adam işemek için şapkasını çıkardığında kısır kadınlar onun altına çömelir ve dertlerine derman bulmak için idrarıyla ıslanmak isterlerdi.

Flaubert'in genelevlere özel bir düşkünlüğü vardı. Mısır'ın güneyindeki Esneh köyünde, Ruchiouk-Hanem adında bir fahişenin evini birkaç kez ziyaret etmişti. Kadın, koyu mor, tül bir peçe takıyordu ve bir tür striptiz olan geleneksel Mısır "arı dansı" ile soyunuyordu. Flaubert anılarında ondan şöyle bahsediyordu: "Olağanüstü fırtınalı bir seksin ardından uykuya daldı. Karnını testislerimde hissettim, vulvasınınn içiyse sıcacıktı ve beni kor bir demir gibi ısıttı."

Eşcinsel maceralar da Flaubert'in turistik programının bir parçasıydı. Dans eden oğlanların görüntüsüne hayran kalmıştı. Hamamda bir masörle erotik anlar yaşamıştı. Penisiyle yakınlık kurmaya başlayan masör durup bahşiş isteyince Flaubert para vermek istemeyip çıkmıştı.

Flaubert, tuttuğu günlüklerde Mısır halkının ne kadar tutkulu ve açık fikirli olduğundan etkilendiğini dile getiriyordu. Ve muhtemelen bu gezi, edebi eserini de şekillendiren etkenlerden biriydi. Gustave Flaubert, seyahatinden yedi yıl sonra Madam Bovary'i yayımlattı. Arzularını özgürce yaşamak isteyen Emma Bovary isimli kadın kahramanıyla kitap, büyük sansasyon yarattı ve dünyada en çok satanlar arasına girdi.



MS 1855

CHARLES GOODYEAR'IN KONDOMU İCAT ETMESİ

Philadelphialı bir hırdavatçı olan Charles Goodyear'in, doğal kauçuğu yalnızca yeni ve ilginç bir yatırım fırsatı olarak gördüğünü iddia etmek biraz yetersiz kalır. 19. yüzyılın başlarında insanlar, bir Güney Amerika ağacı olan Hevea brasiliensis'in özünden basit yağmurluklar yapıyordu. Ancak malzemeyle ilgili bir sorun vardı. Kauçuk, kışın soğuktan taş gibi sertleşiyor, yazınsa yapışkan bir hâl alıyordu. Esnekliğinden ödün vermeden dayanıklılığının nasıl artırılacağı sorusuysa Goodyear'ı neredeyse çıldırtmıştı. Hatta mucit, bu sebeple hüküm bile giydi.

Goodyear, 1830'da doğal kauçuğun var olduğunu öğrendi ve malzemenin nerelerde kullanılabileceğiyle ilgili takıntılı bir araştırma sürecine girdi. Gazetede çıkan her makaleyi okuyor, kendi kendine temel kimya bilgileri öğreniyordu. Çalıştığı işyerindeki görevlerini bile aksatır olmuştu. Komşuları, ailesinin karnını doyuruyordu. Başarısızlıklar ve kazalarla dolu uzun seneler geçirdikten sonra ailesine artık vazgeçeceğine dair söz verdi, ama devam etti. Karısının eve beklediğinden daha erken geldiği bir gün, üzerinde çalıştığı kükürt ve kauçuk macunu sıcak fırına koyup sakladı. Ve bu sayede, kauçuğun zamana, sıcaklığa ve basınca dayanıklı hâle getirildiği süreç olan vulkanizasyonu keşfetmiş oldu. Sonunda hayallerini süsleyen malzemeyi nasıl ortaya çıkaracağını bulmuştu.

Goodyear'ın kauçuk fetişi öyle bir noktadaydı ki kauçuktan galoşlar, kartvizitler, perdeler yapıyordu. İlk kauçuk prezervatifiyse 1855 yılında sundu. İki milimetre kalınlığında, yan hattındaki yoğun ve uzunlamasına dikişle bu ürün, medeniyette muazzam bir ilerlemeydi.

Prezervatif, insanların zaten uzun zamandır aşina olduğu bir şeydi. Mesela, efsaneye göre Zeus ve Europa'nın oğlu, Girit kralı Minos, balık mesanesinden yapılmış bir prezervatif kullanıyordu; çünkü partnerlerini korumak istediği bir dertten muzdaripti. Boşaldığında sperm yerine akrepler saçıyordu. Prezervatifin yazılı olarak bahsedildiği bir diğer yerse kilisenin doğum kontrol hapı kullanımını yasakladığı zamanlardan tıbbi bir makaleydi. İtalyan doktor Gabriele Falloppio 1564'de, *De morbo Gallico* (Fransız Hastalığı Hakkında) adlı kitabında frengi ve diğer cinsel yolla bulaşan hastalıklarla mücadele için sıvı geçirmez keten torbacıkların kullanımını öneriyordu (Berlinli Doktorun HIV Zaferi, s. 160). Fransız soylularından Marie Marquise de Sevigné, kızına yazdığı mektuplardan birinde şöyle diyordu: "Prezervatif şehvet karşısında bir kale, tehlikeye karşı bir örümcek ağı." Ürün pazarı yavaş yavaş gelişti. Efsanevi âşık Casanova (Casanova ve Rahibe, s. 100), prezervatiflerini Londra'da iki kadın tarafından

kurulan bir dükkândan alıyordu. İsminin kondom olmasının sebebiyse hâlâ bilinmiyor. Bir iddiaya göre, İngiltere kralı II. Charles'ın (1630-1685) kişisel doktoru Dr. Contom/Dr. Kondom, krala koyun bağırsağından bir kondom sunmuştu, ancak bu isimde bir tıp doktorunun varlığı da tespit edilemedi.

İcadı Charles Goodyear'a pek de şans getirmedi. Kauçuk patentiyle çok para da kazanamadı (belli ki kauçuk kartvizitlere pek ihtiyaç olmadı). Soy ismiyle ünlü lastik şirketiyse 1898'de kuruldu ve adı da malzemeyi bulan kişi olması itibarıyla kendisinden alıntı yapılarak "Goodyear" oldu. Kondomun seri üretimine 1870'te başlandı. Charles Goodyear bunların hiçbirini göremedi. Hayatı boyunca yaptığı kimyasal deneyler sebebiyle sağlığı kötü etkilenmişti. Kondom üretimi başlamadan on yıl önce, insanlığa büyük bir hizmet sunmuş fakir bir adam olarak öldü.

MS 1870

ACI ÇEKME ARZUSU

"Yine o tuhaf sarhoşluğun esiri olmuştum. 'Kırbaçla beni,' dedim. 'Acımadan kırbaçla.' Wanda, kırbacı salladı ve bana iki kere vurdu. 'Ayaklarının altında ez beni!' diye haykırdım ve kendimi yüzükoyun yere attım."

Leopold von Sacher-Masoch'un 1870'te yayımlanan *Kürklü Venüs* adlı romanından bir alıntı olan bu bölüm, acı çekme ve acı çektirme arzusunun pornografik öğeler şeklinde sunulduğu ilk kitaplardan biriydi. Acı çekmekten zevk alan (Acıların Kraliçesi, s. 107) ancak seçkin bir çevrenin parçası olmayan kişiler de, Antonio Gallonio'nun *On the Torture of the Holy Martyrs* adlı eserinden, konuyla ilgili biraz bilgi sahibi oluyordu. Bu kitapta da, kanlı olmasına rağmen tuhaf bir şekilde şehvetli işkence sahneleri vardı. *Kürklü Venüs* ise, bu erotik çeşitliliği temalaştıran ilk romandı. Böylece, bugün hâlâ var olan SM (sadomazo) altkültürüne de zemin hazırlamış oldu (Otto Kataloğu'nda Sadizm, s. 169).

Zengin dul Wanda von Dunajew ile oldukça karmaşık bir ilişki içinde olan itaatkâr kiracısı Severin hakkındaki hikâyede, yaşlı kadın genç adamı kırbaçla dövüyor ve ikisi de buna doyamıyorlar. Kitapta neredeyse hiç çıplak sahne yok ve kahramanlar seks yapmıyor. Ancak can acıtmaların ardındaki cinsel niyet açıkça hissedilebiliyor. Hem SM porno, hem de yüksek edebiyat ürünü sayılan kitap, zamanının en çok satanları arasına girdi. *Kürklü Venüs*, aynı zamanda yararlı bir rehberdi. Birçok okuyucunun tutkularını gerçekte de yaşamasını sağlamıştı. Roman yayımlandıktan sonraki aylarda, gazetelerde "Sacher-Masoch okuma üyeleri" arayan çok sayıda grup ilânı çıktı.

Bu başarı öyküsü maalesef trajik bir şekilde sonlandı. Yazar, kariyerinin zirvesinde ilk karısından boşandı. Ardından, memleketi Graz'da, hakkında pek çok söylenti çıktı. Sevgilisi Angelika Aurora şöhret uğruna, yazarla olan ilişkisinin detaylarını, romandaki Wanda ve Severin gibi erotik kölelik sözleşmeleri yaptıklarını anlattı. Çok satan yazarın cinsel hayatı, yine Graz'da yaşayan seksolog doktor Richard von Krafft-Ebing'in 1886'da yayımladığı *Psychopathia Sexualis* adlı incelemesine de konu oldu. Doktor SM'i, içinde pasif olarak katlanılan zulüm, şiddet ve şehvet öğelerini barındırması sebebiyle meşru bir uygulama olarak değil, ciddi bir ruhsal bozukluk olarak tanımlıyordu. Krafft-Ebing, Marquis de Sade'i (Marquis de Sade'nin Tımarhaneye Gidişi, s. 105) sadistlerin isim babası olarak seçmişti; Sacher-Masoch gibi acıdan zevk alanlara ise kısaca "mazoşist" demişti. Karl Kraus ve Theodor Lessing gibi meslektaşları, yazar için başlatılan bu karalama kampanyasını önlemeye çalıştı; ancak başarılı olamadı. Sacher-Masoch bu olayların vuku bulmasından dokuz yıl sonra, kalbi kırık bir adam olarak öldü.

MS 1875

AFRİKA USÜLÜ HAZ

Kral, tüm hükümdarlar gibi, zaman zaman sefere çıkardı. Karısıysa o zamanlarda geceyi birlikte geçirmek için Kamagere adında bir saray muhafızını odasına çağırırdı. Bu kraliyet buyruğuna karşı çıkamayan Kamagere emre itaat ederdi. Ancak, kralın olası intikamının çekincesinden midir, kraliyetin mahremine duyduğu korkudan mıdır bilinmez, gece çöktüğünde adam tir tir titremeye başlardı. Kraliçeyi geleneksel yöntemlerle değil, penisinin defalarca hedefi kaçırdığı, garip görünebilecek, vahşi, kontrolsüz hareketlerle orgazma ulaştırıyordu.

Efsaneye göre, işte böyle gecelerden birinde, Afrika aşk sanatı *Kunyaza* icat edilmiş oldu. Ülkeyi 1853'ten 1895'e kadar yöneten 3. Ruanda kraliyet hanedanının hükümdarlarından biri olan IV. Kieri, savaşçı bir kraldı. Alman sömürgecilerden gelen silah yardımlarıyla imparatorluğunu önemli ölçüde genişletmişti, ama karısını geceleri sık sık yalnız bırakıyordu.

Saray muhafızı Kamagere, kralın yokluğundaki gecelerden birinde, istemeden de olsa insanlık için önemli bir sorunu çözmüş oldu. Kadınların orgazm olabilmesi için genellikle klitorislerinin uyarılması gerekir, ancak bu da cinsel ilişki esnasında nadiren olur (Operasyonlu Orgazm, s. 127). Kunyaza tekniğindeyse erkek, kadının içine bir kere girip geri çekildikten sonra klitoris, labia ve vulvayı penisiyle ovalar. Kunyaza aslında "işemek" anlamına gelir. Erkek, ancak kadın boşaldıktan sonra durabilir. Tüm Afrika'da yaygın olan tekniğin Avrupa'da da pek çok hayranı var. Saf öğretisinden biraz farklılaşarak günümüzde bilinen hâlini alan Kunyaza'ya göre, kadının birden fazla yolla tatmin edilebileceği kabul ediliyor. Her durumda boşalma şart koşulmuyor. Hele de orijinal metinlerinde yazan muazzam miktar, yani 3 litre boşalma, artık hiç, ama hiç şart değil.

MS 1883

BİR JİNEKOLOG VİBRATÖRÜ İCAT EDİYOR

Joseph Mortimer Granville, kariyeri boyunca muhtemelen yüzlerce kadını orgazma ulaştırdı. Konuyla ilgili hiçbir demeç vermemesi sebebiyle kadınların sayısı kesin olarak bilinmiyor. 1833'te doğan İngiliz doktor ve mucit, Londra'da pratisyenlik yaptığı sırada hamile kadınları muayene ediyor, cinsellik yoluyla bulaşan hastalıkları tedavi ediyor ve hastalarına yaptığı vajinal masajlarla orgazm terapisi veriyordu.

Granville, bu terapileri kendi zevk aldığı için değil, tıbbi gereklilikler sebebiyle uyguluyordu. MÖ 3. yüzyılda Hipokrat, "histeri" hastalığını tanımlamıştı. İddiasına göre sadece kadınların muzdarip olduğu bu hastalığın melankoli, uykusuzluk, sinir atakları, nemfomani ve erotik fantaziler kurma gibi yan etkileri vardı. "Histeri"nin kökü, Yunanca rahim anlamına gelen "hystera" kelimesine dayanıyordu (Hipokrat'a göre rahatsızlığın sebebi olan semptomların kaynağı rahim ve rahimde biriken vücut sıvılarıydı; ancak bu inanışını destekleyecek gerçek bir argümanı yoktu).

Bilim insanları, antik çağlardan Rönesans'a kadar, yaygın psikolojik rahatsızlıklarla başa çıkmanın en iyi yolunun bir orgazm reçetesi yazmak olduğu konusunda hemfikirlerdi. Hollandalı doktor Petrus Forestus, 1653'te, yağlı bir parmakla yapılan cesur bir masajın hastalığı sona erdirebileceğini yazmıştı. Hastalar "histerik paroksizm", yani orgazm terapilerinden sonra iyileşiyorlardı. Ama tedavi süreci doktorlar için hiç kolay değildi. İngiliz anatomist Nathaniel Highmore, 1660'ta, orgazm terapisinin her hasta için farklı teknikler gerektirdiğini ortaya koydu. Terapinin ne kadar zor olduğu konusunda hayıflanmaktaydı.

İngiliz doktor Thomas Sydenham, histeri için "ateşten sonra en yaygın hastalık" diyordu. Bu sözde rahatsızlık, 19. yüzyılda, bir pandemi olarak dünyaya yayıldı. Giderek daha

fazla hasta kadın, jinekologlara akın etti. Hasta ziyaretleri, çoğu zaman bir kereyle sınırlı kalmıyordu. Bu nedenle tıp endüstrisi, daha fazla kadını daha kısa sürede tedavi edebilmek için teknik çözümler aramaya koyuldu.

18. yüzyılın başlarında doktorlar hidroterapi ve duş sandalyeleri ile deneyler yapmışlardı. Ancak bunlar yalnızca, akan suyu olan muayenehanelere ve hastanelere kurulabiliyordu, lüks sayılabilecek ürünlerdi. Amerikalı bir doktor 1869'da yeni bir alet tasarladı. Bir tedavi masası olan bu aletin üzerine uzanan hastalara, buhar motoru ve pedalla çalışan bir çubuk aracılığıyla masaj yapılıyordu. Fakat bu cihaz da çok büyük ve pahalıydı.

Joseph Mortimer Granville, çok sayıda vajinal masaj yapmaktan tenisçi dirseği (lateral epikondilit) hastalığına yakalanmıştı. Adam sadece iyi bir doktor değil, aynı zamanda yetenekli bir mucitti ve boş zamanlarında hastaları için geliştirebileceği yeni tedavi yöntemlerine kafa yorup duruyordu. Ve nihayet, 1883'te yeni bir alet geliştirdi. Bu, düğmesine basıldığında sarsılmaya başlayan, ucunda bir top bulunan ve yaklaşık 15 santimetre uzunluğunda olan bir tür matkaptı. Cihaz, enerjisini birkaç çinko-karbon pil ihtiva eden bir kasadan alıyordu: yani bu alet dünyanın ilk elektrikli vibratörüydü. Granville, ortalama tedavi süresini bir saatten yaklaşık on dakikaya düşürmeyi başarmıştı. Cihazına percuteur (ateşleme pimi) adını verdiyse de ateşleme pimi, halk tarafından "Granville'nin Çekici" ismiyle tanındı. Buluş bir sansasyon yarattı. Bütün doktorlar ve hastalar aletin peşindeydi.

Buluşu, Joseph Mortimer Granville'e bir servet kazandırdı. Granville, aleti sadece kadınlar için değil, erkek hastaların gergin iskelet kaslarını tedavi etmek için de geliştirdiğini söylüyordu.

Fikir hızla kopyalandı. 1900'de Paris Dünya Fuarı'nda bir düzineden fazla vibratör modeli ortaya çıktı. Amerikan dergilerine birçok vibratör ilanı verildi. 1918'de, Sears, Roebuck

& Company "Elektrikli Ürünler" kataloğunda, aletin mikser, öğütücü ve vantilatör olarak da kullanılabilmesini ön plana çıkararak vibratörü "Kadınların Favorisi" sloganıyla sundu. Vibratör, cinsellikle değil, psikolojik sağlıkla ilişkili olduğu için rahatsız edici bir nesne olarak görülmedi. 1920'lerin sonlarına kadar, *Bir Dulun Zevkleri* gibi erotik filmlerde, kadınların vibratörlerle birbirlerini uyardığı sahneler yer aldı ve erkekler, penisin yerine geçen bu yöntemi şüpheli bulmaya başladı. Vibratörler, kısa süre içinde mağazalardaki yerlerini kaybettiler.

MS 1890

PRENS EDWARD'IN AŞK KOLTUĞU



Herkesin kendisine "Bertie" dediği Galler Prensi Albert Edward, ava çıkmayı çok severdi ve günde yirmi sigara ile on iki puro içerdi. Aynı zamanda bir moda hayranıydı ve günde yaklaşık altı defa kıyafet değiştirirdi. Efsanevi iştahıyla uyumlu, oldukça kalın bir beli vardı. Biraz da doyumsuzdu. Danimarkalı Alexandra ile mutlu bir evliliği olmasına rağmen, sayısız metrese sahipti. Genelevleri de sıkça ziyaret ederdi.

En sevdiği genelev, Hindu tapınağı, Versailles Sarayı, Moritanya vahası gibi temalarla tasarlanmış odalara sahip olan Paris'teki Le Chabanais'ti. Burası, rol fantezisi olanlar için bir cennet gibiydi. Prens için ayrılan süitte, devasa bir

yatak ve genellikle şampanyayla dolu bakır bir küvet vardı. Prensin odasının en önemli unsuruysa Parisli sandalye yapımcısı Louis Soubrier tarafından yapılan "aşk koltuğu"ydu. Altın aksesuarlar ve işlemelerle süslenmiş bu asil seks mobilyasının iki seviyesi bulunuyordu: Birinci seviyede koltuk, alçak bir şezlongdu. Ve birkaç santimetre yukarıda da, bir taht ve bir jinekolog sandalyesi karışımı gibi görünen ikinci bir katı vardı. Her katta, genelevin yetenekli bir işçisi oturuyor, bacaklarını altın kaplama raylara uzatıyordu. Cihaz ayrıca, Prens Edward'ın koltuğu, görev yerine getirilirken tutunabilecek iki dikey ve uzun kabzaya sahipti. Tek bir akıcı hareketle ve zaman kaybetmeden, alt şiltede yatan fahişeden ikinci kattakine geçebiliyordu. Çok etkili bir tasarımdı. Böylece fahişelerin, şişman prensin altında ezilmekten korkmasına gerek kalmıyordu.

Edward'ın ailesi, onun ölçüsüz yaşam tarzından hiç hoşlanmazdı. Bertie olarak bilinen VII. Edward, Kraliçe Victoria'nın ölümünden sonra, 1901'de İngiliz tahtına çıktığında 59 yaşındaydı. Ve tacını beklediği sürede hiç sıkılmamış olduğu kesindi.

MS 1910

SEKSİ DENİZCİLER



Frances Smith ve May Burke, 12 Ocak 1910'da, San Francisco'da bir caddede yürüyorlardı. Sabahın çok erken saatleriydi. Hanımlar ya geceden kalmaydı ya da sabah erkenden

kalkıp fırının yolunu tutmuşlardı. Aslında nereden geldikleri ya da nereye gittikleri çok da önemli değildi. Görülmeye değer şey, ertesi gün *The Evening News* gazetesine de konu olan Frances'in üzerindeki denizci giysisiydi.

Polisler, *The Evening News*'da "kadınlar çetesi" olarak betimlenen bu iki kişiyi tutukladı. İkisi de reşit değildi. Frances, erkek gibi görünmek suçundan ceza aldı, May ise aylaklık yapmakla suçlandı. Sevgili olup olmadıkları bilinmemekle beraber, Frances Smith, denizci forması giyerek erkeksiliğini vurgulayan ilk kadınlardan biriydi. Denizci forması giymek, eşcinseller için özgürleştirici güce sahip olan bir moda akımıydı.

Denizciler, hem fiziksel güç ve cesaret isteyen işlerine hem de küpeler, dövmeler gibi süslere düşkünlerdi. Erkeğe ve kadına atfedilmiş özellikleri birleştiriyorlar ve kıtalar arasında seyahat ederek yaşıyorlardı. Özgürlerdi, köksüzlerdi. Hayatlarını, kara hayatında uyulması gereken normlara göre düzenleyerek yaşamak zorunda değillerdi. Karayipler'de veya Şanghay açıklarında denizcilerin neler yaptığını kim bilebilirdi ki?

Lezbiyenliğiyle de tanınan Fransız şair ve şarkıcı Suzy Solidor, La Vie Parisienne adlı gece kulübünde, mavi-beyaz denizci kıyafetleriyle vahşi denizci şarkıları söylerdi. Büyük sanatçı Jean Cocteau, sevgililerinden biri olan denizci Jean Desbordes'un üniformalı hâlini resimlemişti. Ve Thomas Mann'ın *Venedik'te Ölüm* adlı kitabında, baş karakter Gustav von Aschenbach'ın kibar ve yakışıklı sevgilisi Tadzio, çizgili denizci kıyafetiyle sahilde gezinirdi. Denizci kıyafeti, 20. yüzyılın başlarında farklı cinsel kimliklere sahip olanların üniforması gibiydi.

MS 1919

OSKAR KOKOSCHKA'NIN SEKS BEBEĞİ

"Ne kadar güzeldi, yas peçesinin ardında ne kadar da baştan çıkarıcıydı! Ondan büyülenmiştim!" Oskar Kokoschka, büyük besteci Gustav Mahler'in genç, dul eşi Alma Mahler'e 1912'de ilk görüşte âşık oldu. Alma'nın üvey babası Avusturyalı sanatçı Carl Moll, o zamanlar 26 yaşında olan ekspresyonist Kokoschka'ya çok değer veriyordu ve onu, Alma'nın resmini yapması için görevlendirmişti. Bu portre seansı, çalkantılı bir ilişkinin de başlangıcı olacaktı. Genç kadın, Oskar ile geçirdiği üç yılı bir "aşk savaşı" olarak nitelendirecekti. Kokoschka patolojik derecede kıskançtı ve "Viyana'nın en güzel kızı" lakaplı kadına takıntılı bir biçimde âşıktı. "Benden bir an bile uzaklaşmamalısın, gözlerin her zaman bende olmalı. Yanımda ol ya da olma, nerede olursan ol bana odaklan." Sevişmedikleri bütün zamanlarda Oskar, Alma'nın resmini yapıyordu. Alma Mahler Temmuz 1912'de hamile kaldığında, Oskar Kokoschka'dan gizli bir şekilde çocuğu aldırdı. Ressamın gerçeği öğrenmesinin ardından, aralarında büyük bir tartışma çıktı ve ayrıldılar. Alma, iki çocuğunun babası olacak mimar Walter Gropius ile 1915 ağustosunda evlenirken Kokoschka hâlâ ayrılık acısı çekiyordu. 1914 yazında Birinci Dünya Savaşı patlak verdi ve Kokoschka, asker olmak için gönüllü oldu. Ukrayna'da savaştı, başından vuruldu. Zar zor hayatta kaldı. 1918'de, savaş nihayet sona erdiğinde, Münihli oyuncak bebek üreticisi Hermine Moos'a tuhaf bir sipariş verdi. Bu, "Viyana'nın en güzel kızı" gibi görünmesi gereken gerçek boyutlu bir kumaş figürdü. Kokoschka önce Alma'nın yüzünü kahverengi ambalaj kağıdına çizdi. Moos'a, on iki mektupta yazdığı ayrıntılı talimatların bir kısmı şöyleydi: "Lütfen dokunma duyusunun gerçekmiş gibi olmasını mümkün kılın. Deriyi, var olan en ince malzemeden, ya kabarık ipekten ya da en ince kanvastan modelleyin. Ağzının içine dişler ve dil de koyarsanız çok mutlu olurum! Göz kapaklarının açılıp kapanması da harika olur. Kıllı bölgelere nakış yapmayın lütfen, hakiki tüyler kullanın."

Kokoschka, gerçeğe çok yakın bir oyuncak istemişti. Hermine Moos'a yazdığı mektupta, dış deride kesinlikle dikiş olmaması gerektiğinin önemini vurguluyordu. Anatomik olarak doğru bir Alma kopyası olması, onun için çok önemliydi. Bu kadar ayrıntıyı yazarken utandığını da dile getiriyordu. Ancak yazmadığı takdirde bir kadın yerine bir canavara sahip olmaktan korkuyordu.

Kokoschka 22 Şubat 1919'da, bebeğine Dresden'de kavuştu. Paketi açtığındaysa büyük hayal kırıklığına uğradı. Kolları ve bacakları unla doldurulmuş çoraplar gibi orantısızdı. Derisi, tel uçları, iğneler ve dikişlerle doluydu. Kokoschka'nın savaşsız aşk hayali yıkılmıştı. Yine de bebeğe bir şans verdi. Ona pahalı kostümler ve iç çamaşırları giydirdi. Söylenenlere bakılırsa onunla birlikte dışarı çıkıyor, onu tiyatroya götürüyordu. Yazar arkadaşı Kurt Pinthus, Kokoschka'nın stüdyosunu ziyaret ettiği bir günden kalan notunda şöyle yazmıştı: "Koltukta, yuvarlak masanın arkasında, gerçek boyutta, parıldayan beyaz tenli, kumral saçlarla taçlandırılmış, omzunun etrafında mavi bir ceket olan oyuncak bebek, ilk yapay kadın, ideal bir sevgiliydi."

Kokoschka nihayet bu hayalle ve bebekle yaşamaktan vazgeçmeye karar vermişti. "Sonunda, yüzlerce kez çizip boyadıktan sonra, onu yok etmeye karar verdim. Oyuncak bebek, Alma'ya olan tutkumu tamamen ortadan kaldırdı. Bu yüzden, büyük bir veda partisi verdim. Yardımcım Hulda, bebeği tüm güzel kıyafetleriyle son kez takdim etti. Sabaha karşı, bahçede bebeğin kafasını kestim ve üzerine bir şişe kırmızı şarap döktüm. Ertesi gün, çıplak bir kadının kanlı cesedi olduğunu düşündükleri oyuncağı görenler, bunun bir aşk cinayeti olduğu şüphesiyle polise haber verdiler. Polisler kapıma dayandı. Aslında haklıydılar, çünkü o gece Alma'yı öldürmüştüm."

MS 1920

ANİTA BERBER VE BERLİN'DEKİ ÇIPLAK DANSLARI

Gerçek bir diva, güne kahve veya çay gibi sıkıcı içeceklerle başlayamazdı. Ve tabii ki sandviç de yemezdi. Berlinli aktris ve dansçı Anita Berber'in kahvaltısı biraz farklıydı. 1920'lerde gençliğinin baharında olan kadın, güne bir bardakta karıştırdığı eter ve kloroformdan oluşan narkotik kokteyle daldırdığı beyaz bir gülün yapraklarını yiyerek başlıyordu. İksir son derece canlandırıcıydı, insanı kendine dair şüphelerinden uzaklaştırıyordu. Anita Berber bir keresinde şöyle demişti: "Herkesin benim gibi bir vücudu olsaydı, eminim çıplak dolaşırlardı."

Çoğu zaman, güpegündüz, bir barda ya da restoranda üzerinden düşürmeyi sevdiği samur kürkünden bir manto giyerdi. Akşamları şehrin gece kulüplerinde çılgın danslar ederdi. Berber, Berlin'deki en ünlü ve deli dolu kadınlardan biriydi. Erkeklerin ve kadınların yüzlerini beyaz ve siyah maskelerin arkasına sakladıkları "Beyaz Fare" kabaresinde rol alıyordu. O zamanlardan bir izleyicinin anlattığına göre, temsil esnasında şöyle şeyler oluyordu: "İnsanlar ona kötü sözler söylerdi. O da öyle edepsiz ifadelerle karşılık verirdi ki karşısındakinin yüzünün kızarıklığı beyaz maskeye rağmen belli olurdu. Berber, insanların üzerine tırmanır, şeffaf peçesinin ardında ileri geri hareket eder, bağırır, kükrer, kahkahalar atardı. Aklını kaçırmış gibi sahneden aşağı atlar, şampanya kovasına uzanır ve şişeyi kafasına dikerdi."

Berber, Stefan Zweig'ın "Dünya'nın Babili" olarak nitelendirdiği Berlin'in, ahlâksız, sadakatsiz, kendinden geçmiş ve deliryumun eşiğindeki en ünlü kızıydı. Berber'in hayranları da muhtemelen diva kadar sarhoşlardı. Kokain, morfin ve afyon o zamanlar çok popülerdi ve eczanelerde satılıyordu. Alman kimya şirketleri, dünya çapında tüketilen kokainin yüzde seksenini ve eroinin büyük bir bölümünü üretiyordu. Erkekler, güçlerini artırmak için radyum fitilleri kullanıyor,

dillerine yohimbe kabuğu özü damlatıyordu.

Hayatı boyunca uçurumun kıyısında dans eden Anita Berber, 1928'de 29 yaşındayken tüberkülozdan öldü. Weimar Cumhuriyeti'nin erotik coşkusu da çok geçmeden popüleritesini kaybetti. Dans edilen sokaklar, yerini askeri nizamda yürüyüşlere bırakmıştı.

MS 1921

BAĞLAMA OYUNU

Japonya'da bir kış günüydü. Kise Sahara, karlı bir bahçede, çıplak ve bağlıydı. İp, genç kadının ellerini arkasına sabitlemekle kalmamış, aynı zamanda karnını ve bacaklarını öyle bir sarmıştı ki, Sahara öne eğilmek zorunda kalmıştı. Tamamen savunmasız bir görüntüsü vardı ve soğuk, muhtemelen tenini, vücuduna binlerce iğne batıyormuşçasına acıtıyordu. Fakat poz, aynı zamanda garip bir şekilde zarif görünüyordu. Kocası, Japon ressam Seiu Ito, sadece birkaç metre ötede durmuş, kamerasının deklanşörüne çılgınca basıyordu. Ito, "Karda İşkence" fotoğrafını 1919'da bir kış günü çekti. Bu fotoğraf, onu kariyerinin zirvesine taşıdı.

O zamanlar 39 yaşındaki sanatçı, bu manzarayı yıllardır hayal ediyordu. Çocukken annesi ona, prenseslerin kötü adamlar tarafından kaçırılıp karanlık zindanlara kapatıldığı peri masalları anlatırdı. Kızların çaresizliği bir şekilde küçük Seiu'yu etkiliyordu. Büyüdükçe geleneksel resim ve fildişi oymacılığı sanatını öğrendi. Japon tarihinin işkence dolu sahneleri, çalışmayı en sevdiği temalardandı.

Hayatında ilk kez fantezilerini gerçeğe dönüştürmeye fırsat bulmuştu. Çünkü şansına, yanında acıdan ve savunmasızlıktan hoşlanan bir kadın vardı (Acı Çekme Arzusu, s. 114). Mükemmel bir çift olmuşlardı. Kise Sahara bağlanmaktan, Seiu Itu da bağlamaktan zevk alıyordu. Görünüşü estetik olacak şekilde bağlamaksa bir sanatçı olarak en büyük zevkiydi.

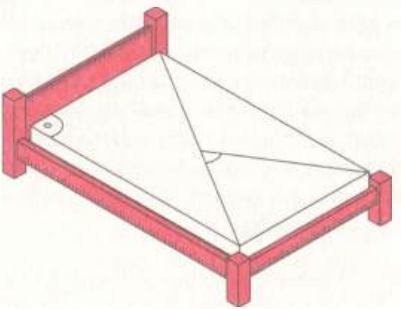
Önce kendisi için modellik yapan ve daha sonra evlendiği kadını samuray tarzında bağlamak onun için eşi bulunmaz bir deneyimdi.

16. yüzyılın başlarında, Japon samurayları, esirlerini etkisiz hale getirmek için özel bağlama teknikleri kullanırlardı. Bunu yaparken ipin mahkûmun derisini rahatsız edici bir şekilde kesmemesine ve hatta onu yaralamamasına dikkat ederlerdi. Vücutlarına kenevir ipi sardıkları esirlerine sanatsal bir şekilde verdikleri mesaj da açıktı: Artık benimsin!

Japon Edo döneminde (1603-1868) var olan sayısız dövüş sanatları okulunda, 17. yüzyıl boyunca pek çok esaret tekniği geliştirildi. Bu teknikler, polisler tarafından da suçluları bağlamakta sıklıkla kullanılıyordu. Kenevir ipinden atılan düğümlerin bazı özellikleri vardı. İpteki yazı, ipin rengi ve geçiş yönü gibi unsurlar, suçlunun sosyal statüsünü ve işlediği kabahati gösteriyordu. Kesin bir zaman ayrımı olmamakla birlikte, muhtemelen 18. yüzyılda, birileri bu tekniği hapishanelerden özel hayatlara aktarmayı başardı. Zira üzerine konuşulmamasına rağmen Japonya'da bağlama oyunu oldukça yaygındı. Seiu Ito'ysa oyunun varlığını rahatsız olmadan gün yüzüne çıkaran ilk kişiydi. Bağlanmış karısının bahçedeki fotoğrafı, Japonya'da çekilen ve Ito'yu ünlü yapan ilk sadomazoşist fotoğraf oldu. Sonraki yıllarda çift, fotoğraflarıyla esaret sanatının estetiğini de şekillendirdi. Ito'nun en ünlü resminde, o sırada sekiz aylık hamile olan Kise Sahara, kelepçeli ve tavandan baş aşağı sarkıtılarak bağlanmış hâldeydi. 1921'de çektikleri fotoğrafın adı da "Başaşağı asılı, doğum yapan anne" idi.

MS 1927

OPERASYONLU ORGAZM



Yatakta her şeyi deneyen yine de asla vajinal orgazm yaşayamayan Marie Bonaparte şöyle isyan ediyordu: "Sevişmekten vazgeçmek zorunda mı kalacağım?" Pek çok ilişki yaşamış Bonaparte, bir türlü tatmin olamıyordu. Mastürbasyon tekniğiyle doktorlara taş çıkardığını iddia eden Amerikalı bir arkadaşı, Bonaparte'a birkaç ipucu verdi, ancak kadın için sonuç yine hüsrandı. Kişisel olarak doruğa giden yolun önüne geçen içsel engelleri yıkmak istemesi sebebiyle Sigmund Freud'la devam ettiği birkaç yıllık psikanaliz de başarısız olmuştu. Böylece, Napolyon'un zengin yeğeni ve Yunanistan Prensi George'un karısı Bonaparte, 1927'de radikal bir adım atıp ameliyat olmaya karar verdi. Ünlü Viyanalı cerrah Josef von Halban, Marie Bonaparte üzerinde ilk modern genital cerrahi uygulamasını gerçekleştirerek kadının klitorisini vajina girişine yaklaştıracaktı.

Sigmund Freud, vajinal orgazmın kadın varlığının en önemli özelliği olduğunu ilan etmişti. 1905'te yayımlanan "Seks Terapisi Üzerine Üç Deneme" adlı çalışmasında, erkek penetrasyonu ile değil, sadece klitorisi okşayarak orgazm olan kadınların frijit olduğunu savunmuştu. Freud'a göre bunun temelleri de çocuklukta atılıyordu. Erkek çocuklar penis-

leriyle, kız çocuklarsa klitorisleri yani "küçük fallusları" ile oynuyordu. Ancak ergenliğe girmiş sağlıklı kızlar, kökünü erkeklikten alan böyle bir organla oynamaktan vazgeçiyordu. Freud'a göre yetişkin bir kadın, yalnızca bir erkekle beraber olduğunda zevk alabilirdi. Cinsel ilişki sırasında vajinal orgazm olmayan biri, gelişiminde önemli bir adımı atamamış sayılır ve ancak psikanaliz yoluyla bu durumun üstesinden gelebilirdi. Marie Bonaparte, Freud'un tavsiyesine uyarak günde iki saat süren zorlu seanslarla psikanalize başladı. Ancak psikanalizlerin sonucunda zevkin doruklarına ulaşan bir seks tanrıçası olmak yerine Paris Psikanaliz Enstitüsü'nün kurucusu bir analist oldu.

Bonaparte'ın son çözümüyse, "uymuyorsa uydur" mottosuyla karar verdiği klitoris operasyonuydu. Orgazmı optimize etmesi gereken ameliyat, temelini bilimsel, ama çok karmaşık bir incelemeden almıştı. Bonaparte, "A. E. Narjani" takma adıyla ilk kez klitoris-vajina arasındaki mesafe ile cinsel ilişki sırasında vajinal orgazm olasılığı arasındaki bağlantıyı ortaya koyan bir çalışma yayınlamıştı. Çalışma kapsamında iki yüz kadının mahrem bölgesini oldukça zahmet çekerek ölçen Bonaparte, bu kadınlara cinsel yaşamlarına dair sorular sordu. Ulaştığı sonuçlara göre, klitorisi ile vajina girişi arasındaki mesafeleri 2,5 cm veya daha az olan kadınlar, vajinal orgazm yaşayabiliyordu. Bonaparte, bu bilgiler doğrultusunda ameliyat olmaya karar verdi. Ancak, "Halban Narcani prosedürü" ismiyle bilinen operasyon da, maalesef istediği sonucu vermedi. 1931'de girdiği üçüncü bir ameliyatta, cerrah Halban istemeden hastanın klitoral sinirlerine geri dönüşü olmayan şekilde zarar verdi. Böylece, Marie Bonaparte'ın doğru orgazm arayışı, orgazm olma ihtimalinin tamamen ortadan kalkmasıyla sonuçlandı.

MS 1932

EŞCİNSELLER ÇETESİ

Fransız gazeteci Daniel Guérin, Weimar Cumhuriyeti'nin son zamanlarında Almanya'yı sıkça ziyaret ederdi. Popüler festivallere katılır, barları, parti merkezlerini gezer, komünist akıncılarla görüşürdü. Askerlerin şarap içip duygusal şarkılar eşliğinde nasıl sarhoş olduğunu izlerdi. Yani Guérin hem ülkeyi hem de insanlarını yakından tanıyordu. Ancak 1932'de, Berlin'de daha önce hiç rastlamadığı bir grup adamla tanıştığında hayrete düşmüştü. Şortlar, uzun yelekler ve eski yürüyüş botları giyip sırt çantası takıyor gibi görünen bu adamlar, uzaktan bakılınca palyaçoları anımsatıyorlardı. Ancak Guérin, adamlara yaklaştıkça onların, kadın şapkaları, parlak renkli eşarplar ve büyük küpeler taktığını ve egzotik dövmeleri olduğunu fark etti. Giysileri gökkuşağı renklerindeydi ve üstlerine mistik sayı kombinasyonları ile "Vahşi ve Özgür", "Soyguncu" gibi yazılar işlenmişti. Liderleri, şehvetli dudakları ve siyah makyajla çevrili gözleri olan uzun boylu bir gençti. Kendini Guérin'e Winnetou olarak tanıtmıştı.

1920'lerde dünyanın her yerinden Berlin'e gelen on binlerce eşcinselin 1932'de burada yaşadığı söyleniyordu. O zamanlar, dünyada bu kadar özgür yaşanabilecek başka bir yer yoktu. "Vahşi ve Özgür" çeteler eşcinselliklerini Berlin'de kutsuyordu. Kanunlara uymamalarıyla övünüyorlardı. Kendilerine "Kızılderililerin Kanı", "Kızıl Apaçiler", "Orman Korsanları" veya "Kanlı İskelet" gibi isimler vererek Karl May romanlarından alıntılar yapıyorlardı. Onlar için Vahşi Batı, küçük suçlar işledikleri bodrumlar ve depolardı. Buralarda birbirleriyle seks yapıyorlardı.

Çeteye dahil olma ritüeli oldukça sert ve acımasızdı. Yeni üyeler, Berlin çevresindeki ormanlarda, çete lideri kronometresine basıp "Yeter," diyene kadar birbirlerine bıçakla saldırıyor ve sonra seks yapıyorlardı. Kıdemli çıplak üyeler, toprakta fallik semboller sallarken yeniler çıplak şekilde ağaç tepelerine bağlanıyordu. Ritüeller genellikle aşırı içki içilme-

si ve grup sekslerle sona eriyordu. Gözlemci Daniel Guéri'e göre, bu gey çeteler, yalnızca erkeklik unsurlarını güçlü görmeleri sebebiyle faşist özellikler taşıyordu (Barbarlarla Bağ Kurmak, s.40).

Ve Guérin kısmen haklı çıkmıştı. 1932'de tanıştığı Winnetou, iki yıl sonra zaten güçlü bir Nazi askeri olmuştu.

MS 1936

III. KRALLIK'TA ÖZGÜR BEDEN KÜLTÜRÜ

I. Dünya Savaşı'nda binbaşı olarak görev yapmış, 1885 doğumlu Hans Suren, düşünceli bir insandı. Haftada birkaç kez çıplak şekilde koşuya gitmekten hoşlanmasına rağmen bu aktivitesini geceleri gerçekleştiriyordu. Başkalarını çıplak bir vücuda bakmaya zorlamamak gerektiği kanaatindeydi. Suren, 1936'da, revize edilmiş bir versiyonuyla yayımladığı ve 250000 kopyayla Nazi Almanya'sının en çok satan kitabı olan *İnsan ve Güneş* adlı eserinde şöyle yazmıştı: "Ancak, gözden uzak bölgelerde, tek başına çıplak yürüyüş yapılabilir." Kitapta, pek çok çıplak kadın ve erkek fotoğrafı yer alıyordu ve bunlar genellikle homoerotik pozlarla tasvir edilmişti (Eşcinseller Çetesi, s.145). Sayfaların çoğunda, soğuktan korunmak ya da bronzlaşmak için vücudunu bitkisel yağlarla ovan Suren'in kendi fotoğrafları vardı. Jimnastik, kayak gibi sportif aktiviteleri çıplak şekilde yapıyor; erkek vücudunu, güneşten bronzlaşmış penisini ve iki küçük yumurta şeklindeki testislerini kutsuyordu.

Nazi sansürünün, eserdeki eşcinsel beden özgürlüğü ideolojisiyle hiçbir sorunu yoktu. Aksine Suren, krallığın "beden eğitimi için özel tam yetkili temsilcisi" olarak atandı. Alman çiftçilerin fiziksel uygunluğundan sorumluydu. Kitabının önsözünde şöyle yazmıştı: "Kitap, İşçi Partisi'nin Irk Politikası Ofisi başkanı tarafından uygun bulundu ve Nazi Partisi

resim inceleme komisyonuna sunulduktan sonra onaylandı." SS dergisi *Kara Tabur*, Suren'in çıplaklar kitabının tam sayfa reklamını bile yaptı: "Beden farkındalığının onaylanmasını istiyoruz, çünkü ancak bu sayede, güçlü ve kendine güvenen nesiller inşa edebiliriz." Ayrıca Adolf Hitler'in de ilgili bir okuyucu olduğu söyleniyordu (Führer'e Aşk Mektupları, s. 131).

1933'te, iktidarda genç adamlar vardı. Hitler 44, Goebbels 36 ve Himmler ise sadece 33 yaşındaydı. Elbette Naziler eşcinsellere acımasızca zulmettiler. Bununla beraber, erkekler ve kadınlar arasındaki seksi, dini ve sivil kısıtlamalardan azad etmek de istediler. Belki de daha önceleri hareket özgürlüğünü abartmış olan Almanlar, artık çok daha ihtiyatlıydı. Suren, *İnsan ve Güneş*'in bir bölümünde şöyle yazmıştı: "Aşk hayatı asla ve asla sadece evliliğe bağlı olmamalıdır. Özgür cinsel hayatlara sahip olarak Germen atalarımız gibi yaşamalıyız."

MS 1939

FÜHRER'E AŞK MEKTUPLARI

Her Alman kadının Führer için bir çocuk yapması gerektiği sloganının yayıldığı zamanlardı. Dört çocuk yapanlara ise özel bir nişan verilecekti. Friedel S. isimli kadın, Hitler'in çocuk isteği talebini biraz yanlış anlamış ve 23 Nisan 1939'da Führer'e bir mektup yazmak üzere masasına oturmuştu. "Sevgili Führer, Saksonya'dan bir kadınım ve senin çocuğunu doğurmak istiyorum. Bu, kesinlikle olağanüstü bir arzu, çocuk sahibi olamama düşüncesi içimi kemiriyorken son dileğim olan bu mektubu size gönderiyorum."

Hitler, buna benzer yüzlerce hatta binlerce mektup alıyordu. Siyah saçları, dar omuzları, 1,75'lik boyuyla savaşçı kriterlerinin dışındaki vücut ölçüleri bile kadınlara çekici geliyor gibiydi. Hatta nahif görüntüsünü övenler bile vardı. Bazıları kıyafetlerine hayranlığını dile getiriyordu: "Şık pantolonları-

nız gözlerimiz için birer şölen." Hitap şekilleriyse genellikle "sevgili küçük sevgilim," "Adilie" ve "tatlı bebeğim" oluyordu.



Büyük bir güce sahip bu ufak tefek Avusturyalı, cinsel arzuları tetikliyordu. Kadınlar evlerinin anahtarlarını gönderiyor, hangi odada sevişebileceklerine kadar yazıyordu. "Yalvarırım biraz acıyın ve beni biraz rahatlatın. – Sevgilim, biliyor musun? Bugün sana yeterince ilân-ı aşk etmedim. – Seni yemek istiyorum."

Mektuplardan hiçbiri cevaplanmadı. Ancak, duygusal dünyalarını Führer'e sıklıkla yazarak dile getiren kadınların bir kısmı, sorumlu makamlara bildirilerek sanatoryumlara yatırıldı. Friedel S. muhtemelen sanatoryuma yatmaktan kurtuldu. 1939 tarihli mektubunda olası bir reddi zaten kabul etmiş olduğundan bahsediyordu. Ama aklındaki sorular onu rahat bırakmıyordu. Führer'in çocuk için hiç vakti yok mu, diye merak ediyordu. Yoksa baba olmak için yaşlı mı hissediyordu? Tarihin diğer canavarca davranışlar sergileyen hükümdarlarının (Cunnilingus İmparatoru, s. 44) aksine, Hitler'in hiçbir cinsel mirası kalmadı. Belki de tüm enerjisini, beş ay sonra patlayacak dünya savaşını planlamaya, V2 roketiyle neler yapabileceğini düşünmeye harcıyordu. Hitler, 1934'te Reichstag'da yaptığı bir açıklamada, bekâr olmasını şöyle gerekçelendirmişti: "Tek aşkım Almanya!"

MS 1941

WONDER WOMAN VE SADOMAZO ÖĞRETİLİ ANAOKULLARI

Aralık 1941'de, All Star Comics'in dünyaya sunduğu *Wonder Woman*, Amerikan bayrağının renklerinde sihirli bir kementi olan ve kartal şekilli büstiyerle mayo giyen bir kadındı. Elde ettiği büyük başarı sayesinde, figürün kendine ait bir çizgi roman serisi olmasına karar verildi. O vakte kadar hikâyesi en uzun olan kahramanlarsa Superman ve Batman'di. Peki bu Beyoncé kalçalı ve bağlanma oyunundan haz alan amazonun, *Wonder Woman*'ın öyküsü neydi? Hikâyeyi yazan kişi, aynı zamanda yalan dedektörünün de mucidi olarak bilinen Harvardlı psikolog William Moulton Marston'dı.

Marston, sadece yalana karşı bir mücadele vermiyordu. Düşüncesine göre, iyi bir toplumun temeli daha iyi sekse bağlıydı. İlk çizgi romanın önsözünde şöyle yazmıştı: "Açık olmak gerekirse *Wonder Woman*, dünyayı yönetmesi gerektiğine inandığım yeni bir kadın tipinin psikolojik propagandasıdır." Ünlü psikolog, erkeklerin, sevgi dolu bir güce, barışçıl bir şekilde boyun eğmesinin, savaş ve eşitsizlik gibi büyük insanlık sorunlarını çözebileceğine inanıyordu. Yani, nihai hedef, anaerkillikti (Marco Polo ve Hafifmeşreplik, s. 71). Bir cümlesinde şöyle yazmıştı: "Erkeklere onlardan daha güçlü, boyun eğilmeye layık bir kadın verin, onlar da ona gönüllü köleler olarak hizmet etmekten gurur duysunlar."

Ancak Marston, toplumun çoğunun buna zihnen hazır olmadığını biliyordu ve bu nedenle küçük yaşlardan itibaren baskınlık ve boyun eğme oyunlarını içeren bir cinsellik eğitim programının geliştirilmesi üzerine çalışmalar yapmaya başladı. Çizgi romanları, öğretilerini anaokullarında yaymak ve çocukları mümkün olduğunca erken şekillendirebilmek için uygun araçlardı. Hem güçlü hem şefkatli hem itaatkâr hem de barışçıl özellikleriyle bu feminist kadını kızlara bir rol model olarak sunma niyetindeydi. İlk baskıdan Marston'ın 1947'deki ölümüne kadar çıkan tüm *Wonder Woman* resimleri-

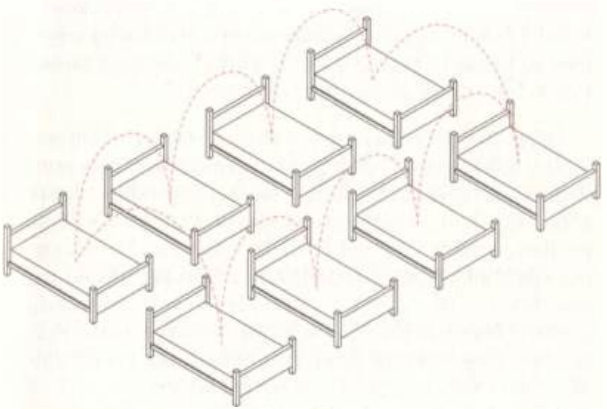
nin %27'sinde, *Wonder Woman*'ın iyilik için savaşmak uğruna kendini veya başkalarını bağlaması ve hizaya getirmek istediği düşmanlarını dizine yatırıp popolarına şaplak atması tasvir edilmişti. Marston, bu devrimci teorisini pratikte de test etme şansına sahipti. Her birinden birer çocuğunun olduğu iki kadınla BDSM (Bağlama/Disiplin(Dominantlık)/Sadizm/Mazoşizm) hakkında konuşabiliyordu. Kadınlardan biri, Man Adası'nda büyüyen ve bir süfrajet olan karısı Elizabeth Holloway'di. Marston, sadomazo süper kahramanını karısından esinlenerek ortaya çıkarmıştı. Sevdiği diğer kadınsa *Wonder Woman*'ın taktığı gibi saç bantlarıyla kendini süslemeyi seven eski öğrencisi Olive Byrne'dı. İki kadın, Marston'ın ölümünden sonraki 40 yıl boyunca çift olarak birlikte yaşamaya devam ettiler.

Çizgi romanlardaki BDSM öğeleri uzun bir süre fark edilmedi. İnsanların "gerçeğin kementi" olarak bildiği şey, Marston'ın yalan dedektörünün bir simgesiydi. Ancak 1950'lerin başında, ahlak muhafızları, artık şüphelenmeye başlamıştı. Psikolog Fredric Wertham, 1954'te *Wonder Woman*'ı "eşcinsel ve pedofil Batman" olarak tanımlamış ve "Masumların Baştan Çıkarılması" isimli çalışmasını yayımlamıştı. Çalışmasında, çizgi romandaki unsurlardan "lezbiyen", "son derece sadist", "erkek düşmanı" betimlemeleriyle bahsediyordu. Amerikan çizgi roman endüstrisi de, Wertham'ın çok satanlar arasına girmiş çalışmasına karşılık, *Wonder Woman*'a gönüllü otosansür uygulamaya karar verdi.

Wonder Woman, sansürden sonra artık alışverişe ilgi duymaya ve düşmanı Steve Trevor ile evlilik hayalleri kurmaya başlamıştı.

MS 1942

AMERİKAN ASKERLERİNDEN SWİNGER KULÜP



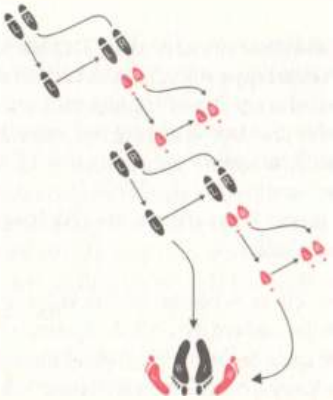
1940'larda bir ev partisinde, içecekler servis ediliyor, pikapta bir caz plağı çalıyordu. Aslına bakılırsa kimsenin müzik dinlediği yoktu. Herkesin gözü, masanın üzerinde duran şapkadaydı. Nihayet, masaya bir kadın yaklaştı. Şapkaya elini daldırdı ve hiç bakmadan seçtiği anahtarı çıkarıp gruba gösterdi. Konuklar arasında, evinin anahtarını tanıyan adam kalkıp kadının yanına gitti. Kadın adamın koluna girdi ve birlikte partiden ayrıldılar. Partideki diğer kadınlar da ardı sıra şapkadan anahtar çekmeye devam etti. Bu anahtar ruleti, o geceki partnerlerini belirliyordu.

Hikâyenin çıkış noktası, hippi California ya da 1970'lerin ultra-liberal-entelektüel Paris'i değil, 2. Dünya Savaşı sırasında ABD ordusundaki askerlerin 1941'de icat ettiği eş değiştirme kulübüydü. Aslında hiçbir pilot, swinger yaşam tarzını açıkça kabul etmiyordu, çünkü bu muhtemelen ordu

tarafından hoş karşılanmayacaktı. Durum ortaya çıkarsa disiplin önlemleri alınacaktı. Ancak askerler bu kulüplerden bahsedip duruyordu. ABD Hava Kuvvetleri temsilcisi olarak görev yapan savaş gazisi Bay Leidy, savaş esnasında dolaştığı şehirlerde eş değiştirme partilerine katılanların bir listesini yapmıştı. Sonraları reklamlarla dolu dergilere verilen ilanlar ve daha da sonraları internet forumlarıyla aranılan bu insanların ilk listesi de bu şekilde ortaya çıkmıştı. Soru her zaman şuydu: "Benim gibi hisseden insanlar var mı?"

İkinci Dünya Savaşı sırasında Hava Kuvvetleri elit insanlardan oluşuyordu. Güçlü, erkeksi, cüretkâr birer seks sembolü sayılan pilotların, eşlerine kıskançlıkla sahip çıkmak yerine eş takası partileri düzenlemesi şaşırtıcıydı. Belki de pilotların oyuncu savaş taktikleri, bu iş için bir altlık oluşturuyordu. Belki de savaş sırasında Pasifik'te geçirdikleri zaman boyunca temas ettikleri kültürden de etkilenmişlerdi, çünkü o bölgelerde daha liberal bir cinsel ahlak hakimdi (Güney Denizi'nde Seks Eğitimi, s. 103). Öte yandan, pilotlar ciddi bir ölüm riskiyle yaşamak zorundaydılar. Savaştan sadece üçte ikisi sağ çıktı. ABD Silahlı Kuvvetleri'nin başka hiçbir birliğinde bu kadar yüksek kayıp verilmemişti. Bu durum, askerlere ölüm korkusu da aşılamıştı. Ve askerler, ömürlerini muhtemelen olabildiğince iyi kullanmak niyetindeydiler.

Hatta durum belki de sadece, gökyüzünde saatte 700 kilometre hız yapan birinin yeryüzünde sınırlandırılmış kurallarla dolu bir yaşam tarzına uymak istememesinden ibaretti.



MS 1948

ALMANLARIN SEVİŞMEYİ KEŞFETMESİ

Kasım 1948'de *Der Spiegel* dergisinde çıkan bir haberde şöyle yazıyordu: "Amerikalı bir öğrenci, bir genç kızı evine bırakırken ona kapıda veda ediyor. Üstelik, tanıştıkları ilk gün olsa da vedayı bir öpücükle taçlandırıyorlar!" İkinci Dünya Savaşı'ndaki zaferden sonra Alman toplumunu Nazilerden arındıran Birleşik Devletler yönetimi, toplumu Almanları şok eden gevşek ahlâk kurallarıyla yeniden yapılandırmaya çalışıyordu.

"Öpücük kültürü" *Spiegel* yazarı için zaten yeterince kötü iken evli olmayan insanların hiçbir kısıtlama olmaksızın birlikte olmalarıysa korkunç bir durumdu. Yazara göre, son üç yılda yirmi beş binden fazla ABD askerinin Alman, Fransız ve İsviçreli kadınlarla evlenmesinin sebebi, kendi vatanlarında bulamadıkları namuslu kızlarla hayatlarını birleştirmek istemeleriydi.

Alman gazeteciler, sevişme olgusunu korku ve ahlaki üstünlük öğeleriyle karıştırarak halka sunmaktaydı. Sözcüğün dildeki karşılığından bile emin olunamıyordu. *Psyche* dergisi, sevişmeyi "maksimum uyarılmaya kadar birleşme olmaksızın bir yabancıyla cinsel münasebbette bulunma" olarak ta-

nımladı. *Pro Medico* ise sevişme için, "herhangi bir nihai sonucu olmayan cinsel uyarma oyunu" betimlemesini kullandı. Ünlü kitap serisi *Kinsey-Report*'un Almanca tercümanı, sevişmenin "bilinçli ve kasıtlı olarak cinsel uyarılma yaratmayı amaçlayan erotik bir eylem" olduğunu belirtti, kitabın içinde geçen bir diğer tanım da şöyleydi: "Teknik olarak henüz var olmayan bir uyarılma yaratmaya yönelik karşılıklı niyetten kaynaklanan çekicilik."

Yorumcular için sevişme, serbestlik ve yüzeysellikten ibaretti. Sevişmenin, sadece evli çiftler arasında mümkün olabilecek gerçek aşkla hiçbir ilgisi yoktu. *Mercury* küçümseyici bir tavırla sevişmeyi "bir tür karşılıklı mastürbasyon" olarak nitelendirmişti. *Wochenend* dergisinde de, "idolleştirilmiş cinselliğin zehirli bir tomurcuğu" denen sevişme hakkında yazılar çıkmıştı. Özgürlükçü bir tavrı olan Güney Alman Gazetesi bile sevişmekten, "Amerikan gençliğinin can sıkıntısını giderdiği mekanik oyunlar" şeklinde bahsediyordu. Ne tarihi ne de kültürü olan Amerika Birleşik Devletleri'nde böyle bir olgunun yayılmasına şaşmamalıydı. *Güney Alman Gazetesi*, Almanya gibi son derece uygar bir ülkede sevişme gibi korkunç bir şeyin asla kabul edilir olmayacağından emindi.

MS 1951

HAPLARIN ANASI

Eril içgüdüler genellikle oldukça yorucu olmakla beraber, bazen dünyayı daha iyi bir yer hâline getirebilir. Bunun canlı bir örneği, kimyager Carl Djerassi'nin verdiği bir röportajda, araştırmacı kariyerine dair motivasyonundan bahsederken kullandığı şu cümleleri olabilir: "Hep onaylanmak istedim. Bardağın hep boş yarısını gördüm. Diğer insanların hakkımda ne düşündüklerini aşırı önemsiyordum." Djerassi'nin laboratuvarda sabahladığı pek çok gecenin amacı, yeni icatlar peşinde olmanın yanı sıra övgüler almak, insanların hayranlığını ve minnettarlığını kazanmaktı.

15 Ekim 1951'de 27 yaşında olan Djerassi, Mexico City'deki küçücük kimya laboratuvarında, Gregory Pincus ve John Rock ile birlikte, steroid hormonu noretisteronunu yapay olarak üretmeyi başarmıştı. Syntex adlı şirket, ürünü regl krampları için bir ilaç olarak satışa sunmuştu. Ancak ilerleyen yıllarda, doğru dozda noretisteron kullanımı sonucu bir mucizenin gerçekleştiği keşfedildi. Hormon, kadın vücudunda sistemi hamile olduğuna inandırıyor ve yumurtlamayı engelliyordu. Böylece, dünyanın ilk doğum kontrol hapı 1960 yılında *Enovid* adıyla piyasaya çıktı.

Carl Djerassi, bu keşif ile aynı sene üç kez ödüllendirildi. Muhtemelen zamanının en ünlü kimyacısıydı. Nobel Ödülü'nün reddedilmesi ve sadece 27 fahri doktora şapkası alması onu rahatsız etse de şöyle demişti: "27 ya da 30 olması önemli değil. Soru şu: Kim bu buluşa şapka çıkarmadı?" Hap sayesinde artık bir multimilyonerdi. Syntex Group'un hisselerini aldı ve haptan devasa kârlar elde etti. Bu buluşun elbette erotik kazancı da olacaktı: "İtiraf etmeliyim ki, hap olmadan düşünülemeyecek cinsel devrim, kişisel olarak benim için çok önemliydi. Bu devrime karşı belki de en saldırgan yerlerden biri olan San Francisco'da yaşadım. (...) Hayatım boyunca cinselliğe düşkün biri olmakla birlikte aynı zamanda bir feministim."

Djerassi hapını, ataerkil bakış açısına sahip insanların, kadın bedenine bir manipülasyon olarak göstermeye çalıştığı eleştirilere karşı hep savundu: "Haplar, ilk kez güç dengesini değiştirdi. Kadınlar, artık cinsel ilişkinin sonuçlarını kontrol edebiliyor."

Djerassi'nin laboratuvarda kadın hakları için savaşmasının başka nedenleri de vardı. 1923'te Viyana'da, Yahudi bir anne babanın çocuğu olarak dünyaya gelmişti. Çok küçük yaştayken annesi ve babası boşanmıştı. Küçük Carl annesiyle büyüdü. Erkekler okulunda yer kalmadığı için bir kız okuluna gitti. 1938'de annesiyle birlikte Nazilerden kaçıp ABD'ye sığındı. Kendisine "hapın anası" denmesini tercih eden Djerassi,

bu sayede her zaman kadınların yanında olmayı tercih ettiğini hatırlıyordu. Korunmak için sadece karısının bir şeyler yapması gerektiğinden rahatsızlık duyan kimyager, ikinci çocuğunun doğumundan kısa bir süre sonra kendisini kısırlaştırttı.

MS 1954

EKMEK VE SEKS OYUNLARI

17 Haziran 1953'te, Doğu Almanya'da yüz binlerce insan, çalışma standartlarının düşüklüğünü ve baskıcı devlet anlayışını protesto etmek için bir araya geldi. Bu ayaklanma, yirmi bin Sovyet askeri ile kontrol altına alınabildi. En az ellibeşkişi öldü. Komünist parti, gergin durumu yatıştırmak ve günlük yaşamı daha çekici hâle getirmek için bir dizi yenilik tasarladı. Bu yenilikleri, medyayı kullanarak halkın her kesimine ulaştırmayı amaçladılar. *Yeni Almanya* gazetesinde hükümetin kararlarını okuyan insanların, daha fazla eğlence, mizah ve erotizme ihtiyacı vardı. Doğu Almanya'daki en yüksek rütbeli Sovyet askeri Wladimir Semjonowitsch Semjonow'un onayı alındıktan sonra bir karara varıldı: İnsanlar artık yalnızca Christa Wolf ve Arnold Zweig'in yazılarını okumayacaktı. Erotik hikâyeler ve açık seçik resimlerin olduğu *Das Magazin* isimli bir kültür dergisi eki ortaya çıkarıldı. Dergideki "Aşk, Hayal Gücü ve Yemek Sanatı" adlı bölümde, afrodizyak tarifleri sunuluyordu. Bild-Girl'den yıllar önce çıplak fotoğraflar için ayrılmış bir bölümü bile vardı.

Ocak 1954'teki ilk baskıda, kapaktaki model, cam bir bölmenin arkasına gizlenmişti. Ancak zamanla pozlar daha belirgin ve cesur bir hâl almıştı. 1959'da ilk kez, bacakları açık şekilde, çırılçıplak poz vermiş bir modelin fotoğrafıyla satışa çıkan dergi için komşu ülkelerde acil durum freni çekildi. Batı için bir skandal olan bu poz, doğu için yeni bir şey değildi. Hatta Soğuk Savaş'ın ortasındaki küçük, sıcak bir detaydı.

Avusturya İçişleri Bakanlığı, kapaktaki bacakların kışkırtıcı konumunu rahatsız edici şekilde şehvet dolu bularak derginin satışını yasakladı.

MS 1955

JACQUES LACAN'IN SATIN ALDIĞI RESİM

Psikanalist Jacques Lacan ile yazar ve sosyolog Georges Bataille, 1955'te, Paris'te bir sanat müzayedesinin seyircileri arasındaki yerlerini almışlardı. İki adam birbirini iyi tanıyordu, Lacan'ın karısı Sylvia daha önce Bataille ile evliydi. İki büyük entelektüelin bir diğer ortak tutkusu da cinsellikle ilgili araştırmalar yapmaktı. Bataille, günlük hayat ve sağduyulu olma gibi konular yerine, şiddet, küfür ve kendini çözümleme üzerine yazmayı severdi. Savaş sonrası Fransa'da bir süperstar olarak kabul edilen psikanalist Lacan, o günkü müzayede Gustave Courbet'nin *L'Origine du Monde* adlı eserinden gözünü alamamıştı.

Fransız realist akım sanatçısı, bu resmi 1866'da Türk diplomat Halil Bey'in siparişi üzerine yapmıştı. Eser, 19. yüzyılın en büyük sanat skandalını tetikledi. Resimde yatakta yatan çıplak bir kadın vardı. Bacakları hafif ayrıktı, kalın kasıklarının altındaki kırmızı vulvası belirgindi. Karın ve göğüs kısmı resmedilmiş kadının yüzü ve vücudunun geri kalanı görünmüyordu. Sahne, vücudun yarısını kaplayan beyaz çarşafla hem bir diseksiyon masasını hem de bir yatağın seks sonrası durumunu andırıyordu. Courbet'nin eserini görenler genelde dehşete kapılıyordu. Eser hakkında alaycı bir şiir bile dilden dile dolaşmaya başlamıştı: "Sizi vaktinden önce büken / Saçınızı beyazlatan bir şey / Dişlerinizi döken bir şey (...) Çevredeki herkes ona saygı duyuyor / Herkes elinden geldiğince eğiliyor / Maalesef bu derin utancımız / Bu, dünyayı ayakta tutan bir şey"

Arzu, utanç ve korku ile profesyonel anlamda ilgilenen Lacan, tabloyu 1,5 milyon franka satın aldı ve Guitrancourt'taki kır evinin bir duvarına astı.

Neredeyse bir asırlık olan bu eser, âdeta Lacan'ın psikanalitik teorisinin bir resmiydi. Lacan'ın sık sık vurguladığı gibi, insanın kendi dürtülerini ve arzularını gerçekten anlayamamasının tasviriydi. Courbet'nin resmine baktığında çeşitli sebeplerle yüzü kızaran birinin, kendisiyle yüzleşmesinin ne kadar harika ve zor olduğunu hissetmesi işten bile değildi. Çıplak kadının hafifçe şişkin bir göbeği var ve muhtemelen bir anne adayıydı. Kimse kendi doğumunu hatırlamaz ve psikanalizde öne sürüldüğüne göre, insanın kendi annesine yönelik cinsel arzusu bastırılır. Öznel dünyanın kökeni, her insanın kör noktasıdır.

Lacan ve Sylvia; bu eseri ziyaretçilerin tamamının ya da evdeki yardımcıların anlamalarını beklemiyorlardı elbette...

Lacan, bu nedenle kayınbiraderi olan sürrealist ressam André Masson'dan *L'Origine du Monde*'un üzerine bir kapak resmi yapmasını rica etti. Masson, kadının formlarını modelleyerek ormanlık bir tepeden oluşan bir manzara resmi çizdi. Lacan, konuklarını bu tablonun önünde şaşırtmayı çok severdi. "Şimdi size olağanüstü bir şey göstereceğim!" der, katlama mekanizmasını kullanarak manzara resmini yataktaki kadın resmine çevirirdi. Psikanaliste göre, kapaklar ve perdeler, aşkın temel hâlini hayal etmemizi sağlayacak araçlardı.

MS 1957

BİR UZAYLI İLE BİR İLK

Erkeklerin yatak hikâyeleri uydurmayı, kendi cinsel başarılarından veya eşlerinin sıra dışı görünümünlerinden gururlanmayı sevdikleri bilinir. Ancak bu konuda kimse, henüz Antônio Vilas Boas'ın eline su dökemedi. Boas'ın iddialarına göre, 1957'de 23 yaşında olan adam, uzaylılar tarafından kaçırılmış ve seks yapmaya zorlanmıştı. Daha önce kimsenin aklına gelmemiş böyle bir yatak hikâyesi, doğrusu dinlemeye değerdi.

Boas, Minas Gerais eyaletinde yaşıyor ve günün sıcağından kaçmak için tarlalarda geceleri çalışmayı tercih ediyordu. 16 Ekim 1957, işte o gecelerden biriydi. Adam tarlayı sürerken gökyüzünden inen kırmızı bir yıldız fark etti. Cismin, sonradan bir UFO olduğunu anlayan Boas'ın söylediklerine göre, gri tulumlu 1,5 metre boyunda üç uzaylı dışarı fırladı ve onu UFO'nun içine sürükledi. Uzaylılar adamı soydu ve uyarıcı etkisi olan bir macunla vücudunu ovdu. Boas, bir süre sonra kendini uzaylı bir kadınla yakınlaşırken bulmuştu. Kadının sapsarı saçları, belirgin, sivri bir çenesi, mavi kedi gözleri ve parlak kırmızı kasık tüyleri vardı. Vilas Boas, kadını bir süre sonra çok çekici bulduğunu söylüyordu. İkilinin sevişmesi bittikten sonra kadın, önce karnını sonra yukarıyı işaret etmişti. Vilas Boas kadının bu hareketlerini, ondan bir bebek beklediğini ve çocuğu uzayda büyüteceğini anlatmaya çalışması şeklinde yorumlamıştı. Ardından havalanan UFO, gecenin simsiyah gökyüzünde gözden kaybolmuştu.

1957'de yıldızlar, insanlığa artık daha ulaşılabilir gelmeye başlamıştı. SSCB, köpek Laika'yı uzaya gönderdi ve hayvan, kendi isteği dışında da olsa yörüngeye giren ilk memeli oldu. ABD'de pek çok eyalette UFO söylentileri çıkıyordu (CIA bu görüntülerin, orduların test uçuşlarından ibaret olduğunu 2014'te açıkladı). İnsanlar uzayla oldukça yakından ilgileniyordu. Dergilerde, Ay'da ve Mars'ta yaşayan kolonilerin taslakları çıkıyordu. Hollywood beyazperde endüstrisi, *Flying Saucers At-*

tack (1956), *The Beast from Space* (1957) ve *Blob - Horror Without a Name* (1958) gibi filmler üretiyordu. Vilas Boas gibi öncüler de, cinsel ufuklarını güneş sistemi sınırlarının ötesine kadar genişlermişti: Yıldızlarla Savaşmayın Sevişin...

Antônio Vilas Boas, uzaylılar tarafından serbest bırakıldıktan sonra kendini biraz kullanılmış hissetmişti. Hikâyesini anlattığı yerel bir muhabire şöyle dedi: "Öfkeliydim. Kadının çıkardığı bazı sesler sanki bir hayvanla çiftleşiyormuşum hissi veriyordu." Boas, ömrünün sonuna kadar bu kozmik yatak öyküsünü anlattı. Mavi kedi gözlü ve kırmızı kasık tüylü kadın asla geri dönmediği için de dünyalı bir kadınla evlendi. Dört çocuk sahibi oldu.

MS 1962

FLENSBURG'DA SEKS DEVRİMİ

17 Aralık 1962 Pazartesi günü, Flensburg'da, 58. Cadde'de çok özel bir mağaza açılışı gerçekleşti. Mağazanın camında "Evlilik Hijyeni Uzmanı" yazan bir tabela vardı. Noel alışverişi heyecanıyla caddeyi dolduran Flensburglular, bu yazıdan ne anlamaları gerektiğini tam olarak kestirememişti. Merak edip içeri giren herkes, aslında dünyanın ilk seks dükkânını keşfediyordu. Mağaza, üç bölümlüydü. İki yüz kitaplık eğitim literatürüne sahip bir kitap bölümü, "hijyen makaleleri" bölümü ve çalışanların size kişisel ve gizli tavsiyelerde bulunabileceği bir de odası vardı. Ürün yelpazesi; porno dergiler, seks rehberleri, çeşitli doğum kontrol hapları, vibratör ve dildo gibi uyarıcı ürünlerden oluşuyordu.

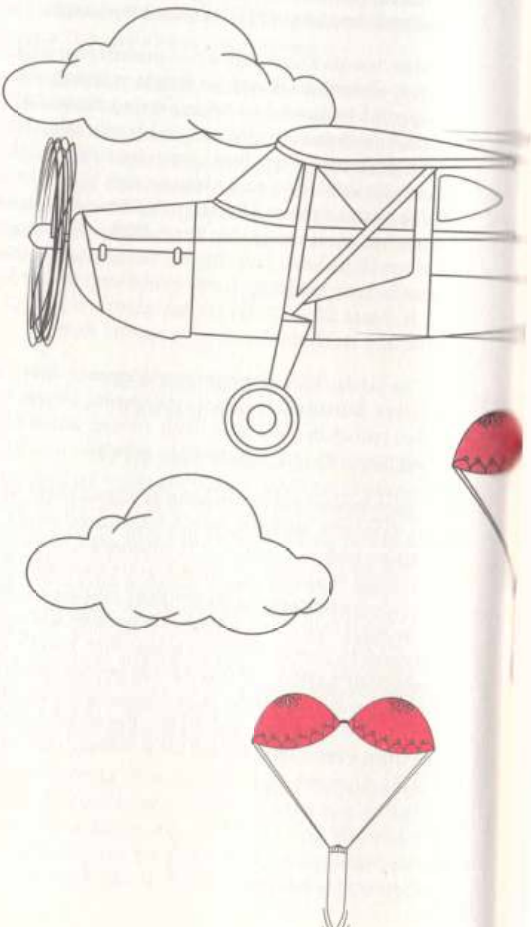
Mağaza sahibi Beate Uhse, 1919'da, Doğu Prusya'da soylu bir ailenin kızı olarak dünyaya gelmişti. Zamanının en ünlü okulu Odenwald'da eğitim aldı. 1930'larda pilotluk lisansını tamamladıktan sonra, bir film prodüksiyon şirketi olan UFA'da dublör olarak çalıştı. İkinci Dünya Savaşı sırasında

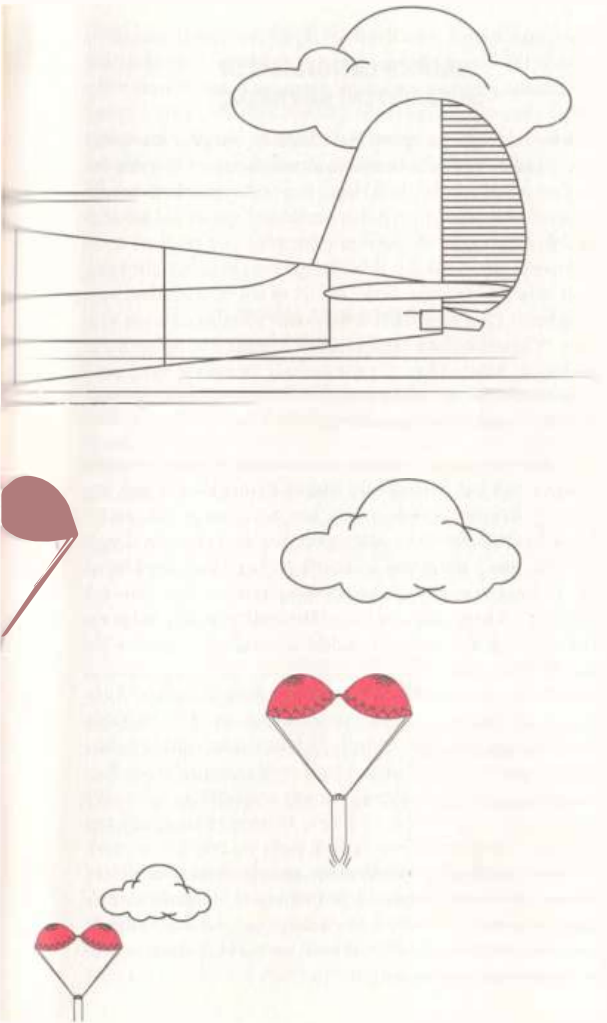
savaş uçaklarını Berlin'den Batı Cephesi'ne transfer etti ve kaptan rütbesi aldı. 1945'te İngilizler tarafından ele geçirildi ve Müttefiklere karşı değil, Nazilere karşı savaştı.

Uhse, 1946'da Knaus-Ogino'nun metodu olan doğal doğum kontrol yöntemi hakkında bir broşür yayınladı. Amaç, âdet döngüsünü kaydetmek ve böylece kişinin cinsel ilişkiden kaçınması gereken doğurgan günleri hesaplamaktı. Her biri 50 pfennigden tam 30000 broşür sattı. 1951'de erotik bir posta sipariş ağı kurdu ve o kadar başarılı oldu ki on yıl sonra tam olarak ticarete girmeye karar verdi. Tüm çalışanları ve hem kocası hem de iş ortağı olan Ernst-Walter Rotermund, Beate'yi temkinli olması gerektiği konusunda uyarıyordu. Öfkeli vatandaşların mağazayı harap edebileceğine dair korkuları vardı. Beate Uhse, "Dükkânı insanların en barışçıl olduğu dönemde, Noel'den hemen önce açarım" diyordu.

Öte yandan korkulan isyan gerçekleşmedi. Uhse, tüm komşularını, belediyedeki inşaat yetkililerini, Ticaret ve Sanayi Odası temsilcilerini açılışa davet etmişti; ancak hiçbiri gelmedi. Basın da açılışı görmezden gelmişti.

Tüm bunlara rağmen dükkân ilk yılında büyük bir kâr elde etti. 1970'lerin sonunda, erotik bir imparatorluğa dönüşen oluşum, artık 36 mağaza ve 13 sinemadan oluşuyordu. Toplam satışı 70 milyon Alman markının üzerindeydi. Kırmızı neon harflerle yazılmış "Beate Uhse" tabelaları, tıpkı Karstadt şubeleri ve ilk fast-food restoranları gibi, Almanya'daki sokakların bir parçası hâline gelmişti. Uhse, 1989'da Federal Liyakat Haçı'na lâyık görüldü. Aslında kendisi, insanların onun ve mağazalarının hakkında ne düşündüğünü hiç umursamamıştı. Flensburg tenis kulübü onu üye olarak kabul etmeyince Uhse, evinin önüne kendi tenis kortunu inşa ettirdi.





MS 1965

RAİNER LANGHANS'IN BEKÂRETİNİ KAYBEDİŞİ

Rainer Langhans, genç bir adamken aşağılık kompleksi ve megalomani gibi dertlerden muzdaripti. Bâkir olması da işleri onun için hiç kolaylaştırmıyordu. 1960'ların sonlarındaysa neredeyse tüm Alman erkekleri, güzel kız arkadaşı Uschi Obermaier ile yatakta çırılçıplak poz vermeyi ve ot tüttürmeyi seven vahşi bukleli Langhans'ı kıskanır olmuştu. Uzun bir süre boyunca, zevk ilkeleri ve sosyal içgüdüsel yapı ile ilgilendi. Otobiyografisi *Ben Buyum - 68 Yılım*'da şöyle yazmıştı: "Cinsellikle dikkatli ve ciddi bir şekilde ilgilenmem gerektiğini düşündüm. (...) Bir kadınla, öncelikle uzun süre konuşmalıydım. Zorluklarımdan, beni anlayıp anlayamayacağından emin olmak istiyordum."

Langhans, kısa saçlı güzel bir kadın olan Birgit ile tanıştığında yirmi beş yaşındaydı. Birgit, Rainer ile her şeyi konuşmaya hazırdı. Ancak Birgit, her duyguyu ve düşünceyi sadece kelimelerle ifade edemeyeceğini de biliyordu. Langhans 1965'teki o günü çok iyi hatırlıyordu. "Hadi, dedi bana. Şimdi olmak zorunda. Sana göstereceğim." Birgit, Rainer'ı evinin en üst katındaki, çatı kirişlerinin altında küçük bir yatak bulunan küçük odasına götürdü. Langhans o günü şöyle anlatıyordu: "Orada oldu. Sayesinde ilk seferimi çok güzel, çok şefkatli ve çok dikkatli bir şekilde deneyimledim." Langhans daha sonra Birgit'in yanına taşındı ve ikili, İtalya'da bir aşk seyahatine çıktı. Ancak ilişkileri, adamın hiç beklemediği bir şekilde son buldu. Birgit eşyalarını toplarken Rainer dizlerinin üstüne çökmüş, onunla son bir defa daha seks yapmak için yalvarıyordu. Ve Birgit, adamın bu isteğine karşı koyamadı. Langhans konuyla ilgili şöyle yazmıştı: "İsteyerek mi, yoksa acıyarak mı bilmiyorum, ama benimle son bir kez daha sevişti. Hayatımdaki tek gerçek orgazmı yaşadım. Artık konuşamıyordum, sadece laf kalabalığı yapıyordum. Burada kal, bile diyemedim. Çünkü bilincim resmen kapalıydı ve onu fark edemiyordum. Sonra gitti."

Rainer Langhans, Birgit'in tüm hayatı boyunca geride bıraktığı boşluğu doldurmak istiyor olabilir miydi? İki yıl sonra, geleneksel topluma ait olmak istemeyen herkesin, istediği herhangi biriyle seks yapabileceği veya yapmak zorunda kaldığı 1. Komün'ü kurdu. Rainer Langhans bugün Münih-Schwabing'de aynı yaştaki dört kadınla birlikte kendi adını verdiği bir haremde yaşıyor.

MS 1969

DOĞU ALMANYA'DA YENİ DÜZENLEMELER

1969'da Doğu Almanya'da, sosyalizmin kurallarının yeniden düzenlenmesine destek olacak bir kitap yayımlandı: Kadın ve Erkeğin Mahremi. Kitapta sağlıklı veya rahatsızlık sayılabilecek cinsel yaşam unsurları tartışılıyordu. Oldukça akademik bir dille yazılmıştı. Karl-Marx-Stadt'taki evlilik ve cinsellik danışmanlık merkezinin başkanı olan klinik psikolog Siegfried Schnabl, Batı'da ancak 1. Komün'de konuşulabilecek şeyleri 300 sayfalık kitabında gündeme getirmişti (Rainer Langhans'ın Bekâretini Kaybedişi, s. 148). Mastürbasyon, eşcinsellik, aşksız seks gibi kavramların hiçbirinin herhangi bir probleme işaret etmediğini anlatıyordu. Metinlerin yanı sıra resimlerle de en iyi cinsel ilişki pozisyonları özetlenmişti (ancak ilk baskıdaki resimler yalnızca çöp adamlardı). Schnabl'in el yazması daha önce birkaç yayıncı tarafından reddedilmişti. Kitap nihayet çıktığındaysa, bir gecede en çok satanlar arasına girdi. 18 adet baskısıyla bir milyondan fazla kopya satıldı. Beyaz takım elbiseleriyle ünlü Schnabl, artık bir yıldızdı.

Sistemlerin savaşı dışarıda şiddetlenirken Schnabl en azından yatak odalarını biraz barış içinde tutma niyetindeydi. Önsöze şöyle yazmıştı: "Sosyalist devletimiz, kadın ve erkeğin tam eşitliği yoluyla mutlu bir evliliğin temelini oluşturduktan sonra, her birimiz, davranışlarımızı geliştirmeliyiz. Cinsel

yaşamımızı zenginleştiren yollar aramalıyız." İlk sayfalarda cinsel yaşamın temellerini açıklıyor ve sonra konulara derinlemesine giriyordu.

Schnabl'in en sağlam dayanakları, cinsel danışmanlık pratiğindeki uzun yıllara dayanan deneyimi ve 3500 Doğu Almanya vatandaşına gönderdiği anketlerle elde ettiği çalışmanın bulgularıydı. Hükümet bir süre sonra araştırmanın devam etmesini yasaklasa da, Schnabl, Doğu Almanya'nın ilk seks araştırmasını emredildiği şekilde yok etmedi. Sonuçlarını, sansürcüler tarafından fark edilmeden halka samimi bir şekilde aktardı. Bulgulardan biri, birçok yatak odasında yatakların köşelere yerleştirilmiş olmasıydı, bu da çiftlerin birbirini okşamasını zorlaştırıyordu. Schnabl, bu tür küçük yapılarda karyola dışında alternatifler aranması gerektiğini tavsiye ediyordu.

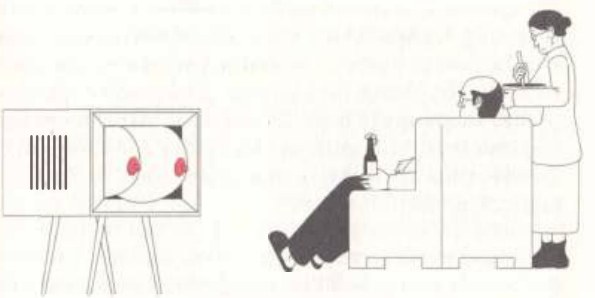
Schnabl, hem erkeklerin hem de o zamanlar toplumda konuşulması pek de sıradan olmayan kadınların cinsel hayatlarına dair püf noktaları veriyordu. Kitapta; "Hangi dış koşullar kadınların orgazm kabiliyetini engeller ve destekler?; Memnuniyetsizlikten erkek mi sorumludur, kadın mı?; Bir kadın bir erkekten ne bekler?" gibi bölümler vardı. "Bir kadının orgazmı için koital pozisyonunun önemi" hakkında yazdığı yazı, gerçek bir devrim niteliğindeydi. Erkeklere de iktidarsız kişinin psikolojik durumu, yetersiz uzuv sertliği ve erken boşalmayla ilgili konularda tavsiyeler veriyordu.

Doğu Almanya'nın cinsiyet ideolojisi, standart referans çalışmasında da kendini göstermişti. Gergin ve burjuva kardeş devletinden farklı olarak burada, vatandaşlar birbirini doğal ve özgür bir şekilde seviyor olmalıydı. Kitabın çok satanlar arasına girmesinden kısa bir süre sonra, hükümet geniş çaplı bir seks kampanyası başlattı. Ücretsiz doğum kontrol hapları dağıtıldı. Hamileliğin üçüncü ayına kadar kürtaja izin verildi. Eşcinselliği yasalar nezdinde suç sayan paragraf 1968'de zaten kaldırılmıştı (Batı Almanya'da bu, 1994'te gerçekleşti). Duvar'ın yıkılmasından sonra Siegfried Schnabl bir röportajda

şunları söyledi: "Devletin ileri gelenleri belki de şöyle düşünmüştür: 'İnsanlar birbirlerinden ve yatak hayatlarından mutlu olduğu sürece, aptal siyasi düşüncelere kafa yormazlar.'"

MS 1970

İKİNCİ ALMAN TELEVİZYONU'NDA MEME UCU SANSÜRÜ



ZDF (İkinci Alman Televizyonu) isimli kanal, bombalanacağına dair tehditler alıyordu. Gazeteler kanaldaki programı bir rezalet olarak lanse ediyordu. Çaresiz ebeveynler, çocuklarının gözlerini kapatmak zorunda kaldıklarından şikayet ediyor, Federal Meclis üyelerine protesto mektupları yazıyordu. Ve bunların hepsi, 7 Kasım 1970'te *primetime*'da canlı yayınlanan "Bir Dilek Tut" adlı yarışma sebebiyle yaşanıyordu. Programa Almanya, Avusturya ve İsviçre'den katılan aile üyeleri, birbirlerini ne kadar iyi tanıdıklarını yarışma içinde kanıtlamak zorundaydılar.

O günkü yayına Almanya'dan katılanlar; anne, baba, oğul ve kızdan oluşan tipik bir Batı Alman ailesi, Stöhrler'di. Sunucular Dietmar Schönherr ve Vivi Bach, ilk olarak 17 yaşındaki Leonie'yi sahne arkasına göndermişti. Leonie içerdeyken

annesi, babası ve erkek kardeşine beş farklı kıyafet gösterildi ve kızın hangisini seçeceğini tahmin etmeleri istendi. Erkek kardeşi Robert, muhtemelen pantolonu seçeceğini söyledi. Baba ve anne de aynı fikirdeydi. Schönherr'in, aileye bu seçimin nedenini sordu. Baba, kızının pantolon giymeyi sevdiğini söyledi. Seyirciler uğuldayarak gülüyordu. Schönherr, "Pantolon bana bu kostümün en dikkat çekici yanı gibi görünmüyor," diye devam etti.

Sahne arkasındaki, Leonie gerçekten de o parlak pantolon kombinini seçmişti. Ancak kombinin üstü bir bluzdü. Kıyafeti giyip kendinden emin bir şekilde sahneye adım attı. Parıldayan yüzüyle kameraların önünde yürüyordu. O da ailesi gibi, bluzun üst kısmının oldukça şeffaf olduğunu gözden kaçırmıştı ve o gün sütyen de giymemişti. Moderatör Schönherr, "Muazzam bir sonuç olduğunu söylemeliyim, aile üyelerinin üçü de doğru tahminde bulundu ve altı puanın sahibi oldu," dedi.

Programdan sonra bomba tehditleri ve protesto mektupları başladı. Leonie Stöhr'se, yaptığından hiçbir zaman pişmanlık duymadı. Tam doksan tane yazılı evlilik teklifi aldığını dile getirirken gayet mutluydu.

MS 1970

ALMANYA SEKS OKULUNDA

12 *Öfkeli Adam* ya da *Bülbül'ü Öldürmek* filmlerindeki ünlü Amerikan mahkeme salonu sahnelerinden biri gibiydi. 12 adam ve kadın bir masanın etrafında oturmuş kimin yalan söylediğine, kimin masum olduğuna ve kimin ceza alacağına karar verme aşamasındaydı. Alman erotik filmi *Okul Kızları Raporu*'ndaki bu sahnede bir cinayet sorgulaması ve jüri heyeti yoktu, yalnızca bir lisenin veli konseyi vardı. 18 yaşındaki Renate W., elektrik santraline gidilen bir gezi sırasında otobüs şoförünü baştan çıkardığı için okuldan atılma tehdidiyle

karşı karşıyaydı. Aslında nispeten kimsenin zarar görmediği, hatta tarafların eğlendiği bir olaydı. Ancak esas soru şuydu: Almanya'da aslında neler yasaktı ve nelere izin vardı?

Filmin başında işler Renate W. için pek de iyi gitmez. Genç kadın, öfkeli bir ebeveyn konseyiyle karşı karşıyadır. Sonra müdür Dr. Bernauer, konseye bir soru sorar. Ebeveynler, müdürün aynı zamanda bir psikolog olduğunu öğrenince adamın sorusuna karşılık alaycı şekilde gülerler. Bernauer'se istifini bozmadan bir sigara yakar ve şöyle der: "Günümüz gençliği cinsel konularda sandığınızdan çok daha bağımsız düşünüyor. Hepimiz hâlâ, çoktan modası geçmiş bir cinsel ahlak anlayışı içinde yaşıyoruz."

"Okul Kızları Raporu – Ebeveynlerce Kabul Görmeyen Şeyler", Almanya'nın ürettiği en tuhaf, en kalitesiz ancak bir şekilde en büyüleyici filmlerden biri oldu. Film, Dr. Bernauer'in bilimsel çalışmalarından derlediği ve herkesin, başından geçen olayları ayrıntılı şekilde anlattığı erotik hikâyelerden oluşuyordu (Kara Veba Erotizmi, s. 73). Filmde, beden eğitimi öğretmenine âşık olan ve bacaklarını bir arada tutmakta zorlanan 17 yaşındaki Marlene'in, üvey kardeşine karşı duyguları izin verilenin ötesine geçen yetim Anne'nin ve bir butikte hırsızlık yaparken yakalanıp ihbar edilmemek için dedektifle ilişkiye giren 16 yaşındaki güzel İrina'nın öyküleri anlatılıyordu.

Film, Günther Hunold'un 1970 yılında çıkan aynı isimli kitabından uyarlanmıştı. O zamanlar Musikhochschule Halle'de öğretim görevlisi olan 44 yaşındaki Hunold, 14-20 yaş arasındaki kızlara cinsel hayatlarıyla ilgili sorular sormuş ve çalışmasının sonuçlarını on iki bilimsel yayın hâlinde sunmuştu. 51 yaşındaki Münihli yapımcı Wolf C. Hartwig ise yayınları o kadar beğenmişti ki otuz bin mark karşılığında haklarını satın alarak bunlardan bir film serisi ortaya çıkardı. Hartwig, bir süpermarkette çalışan kadınlara günde altıyüz mark ödeyerek genç kadınların oyunculuk yapmalarını sağladı ve böylece, filmin ilk amatör kadrosu kurulmuş oldu.

Sonraları ekibe Konstantin Wecker, Ingrid Steeger, Sascha Hehn, Heiner Lauterbach ve Jutta Speidel gibi bazı profesyonel oyuncular da katıldı. Hâlâ en başarılı on Alman filmi arasında yer alan *Okul Kızları Raporu – Ebeveynlerce Kabul Görmeyen Şeyler* gösterime girdiği sene Almanya'da yaklaşık altı milyon izleyiciye ulaştı. Serinin dünya çapında 100 milyondan fazla izleyicisi oldu.

Filmler çok da açık seçik sahnelerden oluşmuyordu. Seks sahnelerinde yakın çekimlerden kaçınılmış, erkek oyuncuların organlarının hiçbir şekilde görülmemesi için penisleri karınlarına yapıştırılmıştı. 1970'lerin başında milyonlarca insan erotik film izlemek için sinemaya gidiyordu. Salonlarda patronlarıyla, komşularıyla veya öğretmenleriyle karşılaşmak kimseyi rahatsız etmiyor gibiydi, zira kimse film izlemeye gitmekten vazgeçmiyordu. *Summer of Love* (1967) ve 1968 hareketinin etkileri devam ediyordu (Rainer Langhans'ın Bekâretini Kaybedişi, s. 148). Alman vatandaşları büyük ekonomik buhranı arkalarında bırakmaya kararlıydılar. *Okul Kızları Raporu* da tüm bu etkenlerin bir sonucu olarak büyük başarı elde etmişti.

Filmin sonunda Dr. Bernauer, veli konseyini ikna eder. Modern bilim, geleneksel bakış açısını yener. Yepyeni şehvet algısı, eski moda gerginliğe karşı bir zafer kazanır. Okulda başarılı bir öğrenci olan Renate W. okuldan atılmaz ve mezun olur. Son sahnede veliler okuldan çıkarken aralarından biri "Hâlâ tam ikna olmuş değilim," der. Başka bir veliyse, adamın, bunu niçin toplantı sırasında dile getirmediğini sorar. Cevap şöyledir: "Eski kafalı görülmek istemedim."

MS 1978

BİR ALMAN'DAN "TANTRA MASAJ" BULUŞU

Orijinal Tantrik masaj rehberine göre uygulama, ılık bir ortamda, çıplak bir masör tarafından vücudun tüm bölgelerine ve genital organlara yapılıyor. 1 - 3 saat kadar sürüyor. Masaj esnasında deneyimlenen, otuz iki dakika süren efsanevi orgazmlardan bahsediliyor. Su ve rüzgâr sesi ile çeşitli koku ve tatların eşlik ettiği ortamlarda yapılan tantrik masaj, eski Hindistan'ın spiritüel topraklarında değil, 1970'lerin sonunda Berlin'de keşfediliyor.

Dünyaya tantrik masajı armağan eden adam, 1941 doğumlu Andro Rothe'ydi. Çocukluğu, dedesinin Kara Orman'daki doğal şifa sanatoryumunda, özgür ruhlu sanatçıların arasında geçmişti. Babası Pforzheim'daki sanat akademisinde resim dersi veriyordu. Andro, gençlik yıllarında katıldığı bu derslerde çıplak modellik yapıyordu. Yaşama dair soruların yanıtlarının illa Batı Avrupa'da veya geleneksel tıp kitaplarında olmadığına inanıyordu.

Rothe, 1975'te, Hindistan'ın Poona kentine gitti. Sonraları adı "Osho" olan Guru Bhagwan'ın aşramını ziyaret etti. O yıllarda aşramda aktif role sahip bir başka filozof da Peter Sloterdijk (Swami D. Peter)'di. Sloterdijk, seneler sonra, aşramda ruhsal cinsellik adı altında dönen şeyin sıkıcı çiftleşmelerden başka bir şey olmadığını söylemişti.

Belli ki aşramda vuku bulanlar Andro Rothe için daha az sıkıcıydı. Türkiye'den, Afganistan'a, Pakistan'a, Hindistan, Seylan, Nepal ve Tibet'e kadar yaptığı gezilerden döndükten sonra, 1978'de Berlin'de "Manevi Tantra Merkezi"ni açtı. "Tantrik masaj" teriminin patentini aldı. O sıralar, Heinrich Mann'in torunu Saranam Ludvik Mann ile hem iş hem de hayat partneri olmuştu. Alman entelektüellerinden başka bir ailenin oğlu da onlarla birlikte, Hint erotik ezoterizminin yayılmasına yardımcı oluyordu.

Hintliler, Tantra'nın bütünsel bakış açısının sadece seks tekniklerine indirgenmesine karşıydılar. Ancak Andro Rothe, tüm çalışmalarında "Yüzyılın Dönüşünün Teosofik Felsefesi", "Hindistan'ın Geleneksel Vajrayana Tantrası" ve "Zen Budizmi" kaynaklarına atıfta bulunuyordu. Bunların yanında, "Modern Amerikan İnsan Psikolojisi Öğretileri, Orgon Teorisi, Yeni Çağ Terapileri, İlkel Çığlıklar ve Aile Terapisi" ile Kübler-Ross'un *Ölümle Yüzleşme* adlı eseri de Rothe'nin kaynakları arasındaydı. Andro Rothe'nin ortaya koyduğu öğreti, tüm bu kaynakların ışığında küresel maneviyatın en iyi karışımıydı ve orgazm garantiliydi. 2004 yılında kurulan Alman "Tantra Masaj Derneği"nin çalışmalarıysa henüz yasal sağlık sigortası kapsamına girmiş değil.

MS 1980

SEKS PARTİSİ SONA ERDİ

Kulübün son akşamında Steve Rubell DJ kabinine girmişti, bir mikrofon aldı ve cemaatine baktı. Oldukça sarhoş olduğu belliydi. Ayakta durmakta güçlük çekiyordu. Mikrofonu dudaklarına götüren Rubbel, Frank Sinatra'dan "I Did It My Way"i söylemeye başladı.

Dünyanın en ünlü kulüpleri arasında başı çeken Studio 54, 1977'de Steve Rubbel ve üniversiteden arkadaşı Ian Schrager tarafından New York'ta kurulmuştu ve 4 Şubat 1980'de "Modern Zaman Gomore'sinin Sonu" temalı bir partiyle de kapandı. 3 yıl boyunca son derece çılgın partilere ev sahipliği yapan kulübe, insanlar sadece dans etmek, içki içmek ve flört etmek için gelmiyordu. Günlük hayatın sıkıntılarından uzaklaşıp kendilerini kaybediyorlardı. Moda tasarımcısı Tom Ford'un dediğinde göre, her yer kokainden yapılmıştı. İçeride mutsuz kimse yoktu. Müzik, güzel vücutlar, alkol ve uyuşturucunun gerçeküstü sahneler ortaya çıkardığı bir yerdi. Kulübün her köşesinde, özellikle üst balkonda kokain çeken insanlar olurdu. Kanepeler, sandalyeler ve döşemeler, daha

iyi temizlenebilmeleri için kauçukla kaplanmıştı. Herkes Studio 54'e girebilmek için yarış hâlindeydi. Andy Warhol, Elizabeth Taylor, Bianca Jagger, Truman Capote ve Donald Trump müdavim ünlülerden yalnızca birkaçıydı. O sıralar aktif sporculuk kariyerine son veren Franz Beckenbauer için de New York'ta geçirdiği o vakitler, hayatının en güzel zamanlarıydı.

Studio 54'ün başarısının sırrı, son derece kozmopolit bir konuk kitlesi olmasıydı. Steve Rubell, bir röportajda içerideki ortamı anlatırken şu cümleleri kullanmıştı: "Misafir kitlesi fazla heteroseksüelse enerji eksikliği, fazla eşcinselse de cazibe eksikliği söz konudur. Bu yüzden biseksüel misafirler istiyoruz, çok ama çok biseksüel!"

Aralık 1979'da vergi dairesi binayı bastığında dolarlarla dolu çantalar bulundu. Kısa bir süre sonra, Rubell ve Schrager 2,5 milyon dolarlık vergi kaçakçılığından üç buçuk yıl hapis cezasına çarptırıldı. "Modern Zaman Gomoresi'nin Sonu" adlı parti de, özgür yaşamlarına bir vedaydı. İkili ertesi gün hapse girdi ve 13 ay içeride kaldılar. Bardaki son içkiyi içen kişi Sylvester Stallone oldu.

Studio 54, miadını zaten doldurmuştu. 1970'lerin sonunda New York iflas etmişti. AIDS salgını (Berlinli Doktorun HIV Zaferi, s. 160) insanların cinsel hayatını sonsuza dek değiştirmeden önce, rastgele sevişme özgürlüğünün tadına son kez Studio 54'te bakıldı. O zamanki Başkan Jimmy Carter'ın annesi Lillian Carter, Studio 54'ü ziyaret ettikten sonra, "Cennet miydi cehennemde miydi, bilmiyorum, ama her hâlükârda harikaydı," demişti.

MS 1998

CLİNTON SKANDALI

25 yaşındaki Monica Lewinsky, ABD Başkanı ile ilişkisi hakkında gün boyunca sorgulanmıştı. Ağustos 1998'de'ki davada, büyük jürinin sözcüsü, tüm oturum boyunca ağlayan genç kadına şöyle dedi: "Bugün o gün, evet. Bu dava son görüşmemiz ve ben de umuyorum ki bir daha böyle bir sorgulama yapmak zorunda kalmayız. Neler olduysa oldu, ancak biz sizi bol şans, başarı ve en iyi dileklerimizle görevinizden alıyoruz."

Oysa önceki saatlerde jüri üyelerinin Lewinsky'ye yaklaşımı bu kadar düşünceli değildi. Şöyle sorular sormuşlardı:

"Sizce bu bir aşk mı yoksa cinsel bir saplantı mıydı?"

"Sen ve başkan, hiç puro içeren cinsel bir eylemde bulundunuz mu?"

"Başkanın da sana âşık olduğunu mu düşündün? Gerçekten mi?"

Bill Clinton, siyasi hayatının sonlanmaması için mücadele ediyordu. ABD Kongresi, Birleşik Devletler tarihinde ikinci kez, hâlihazırda başkan olan birine karşı görevden alma işlemleri başlatmıştı. Clinton'un suçlandığı konular tecavüz veya pedofili değil, yalan yere yemin etme ve adaleti engellemekti. 52 yaşındaki başkanın, Arkansas valisi olarak görev yaptığı dönemde Paula Jones adlı bir kadınla ilişkisine yönelik açılmış bir dava daha mevcuttu. O mahkemede avukatların "Monica Lewinsky ile herhangi bir şekilde cinsel ilişkiye girdiniz mi?" sorusuna karşılık, Clinton yalan beyanda bulunmuştu.

Clinton'ın başkan kimliğine binaen tüm istifa çağrıları, manşetler ve yayınların arasında unutulan şuydu: Esas olay, orta yaş krizinde evli bir adamın, genç bir kadınla bir macera yaşamasıydı.

Clinton, çalkantılı bir seks hayatı olan ilk ABD başkanı değildi. *Bağımsızlık Bildirgesi*'nin yazarı Thomas Jefferson'ın, köle kızı Sally Hemings ile ilişkiye girdiği tarihi olarak bilinen gerçeklerdendi. Franklin D. Roosevelt de, karısının asistanı Lucy Mercer ile bir kaçamak yaşamıştı. John F. Kennedy, 1960'larda tüm diğer sevgililerinin yanı sıra seks tanrıçası Marilyn Monroe ile de ilişki yaşıyordu. Olaylar Washington'da bilinen sırlardandı, ancak gazeteciler ve siyasi muhalifler bunlar hakkında konuşmazdı. Hatta üç başkanın da, Washington'daki National Mall'da, Amerikan ulusal tapınağındaki devasa anıtları bugün bile ziyaret edilebilir.

"Monicagate" veya "Oval Ofis" olayı olarak da bilinen Clinton skandalı, siyasi kültürün nasıl değiştiğinin bir göstergesiydi. Olayların bu raddeye gelmesinin sebebi feminizm ve hristiyan sağcılığıydı. Bu iki toplum hareketinin esasında ortak bir noktası yoktu. Ancak bu konuda aynı yönde ilerliyorlardı. Feministler "Özel yaşam politiktir," sloganları atarken Evanjelikler de "Karakter önemlidir," diyordu. Yaygın inanışa göre, evlilik dışı ilişki yaşayan bir politikacı, devlet sırlarını ele alma konusunda da güvenilmezdi. Aile birliği ve yapısına uymayan her cinsel eylem, tek eşli ve heteroseksüel bir evlilikle güvence altına alınmıştı. Evlilik kurallarına aykırı davrananların karakter bozukluğu olduğu kabul ediliyordu. Böylece seks, politik bir silah hâline geldi.

Bill Clinton, siyasi kariyerinin başlangıcından beri bir çapkın, bir playboy olarak ün yapmıştı. Ancak, Clinton yönetimini her açıdan didik didik sorgulayan hukukçu Kenneth Starr'ın Lewinsky meselesini üstlenmesi, durumu başkan için içinden çıkılmaz bir hâle getirmişti. Starr, önceki yedi yıl boyunca Clinton'ı suçlamada başarılı olamamıştı (1660 dipnot, 18 kutuluk malzemeyle 452 sayfalık Starr Raporu). Bu soruşturma sırasında da halk, Monica'nın başkanı kaç kez (iki kez) orgazm ettiği ve başkanın penisinin tam olarak nasıl göründüğü (kıvrımlı ve doğum lekeli) gibi detaylardan haberdar olmuştu. Ayrıca ikili hiç penetrasyon yaşamamıştı, başkan genellikle oral seks sonucu tatmin oluyordu veya

çılgın bir sevişmeden sonra banyoya girip lavaboda boşalıyordu (Onan Mastürbasyon Yapmaz, s.27). Lewinsky'nin elbisesindeki ünlü sperm izleri, babalık davalarından ve DNA izlerinden kurtulmak için kendine profesyonel bir yol bulan Clinton'ı çileden çıkarmış olmalıydı.

Clinton, ilişkisine dair yasal tartışmalardan kısmen kurtulmaya çalışıyordu. Oral seksin cinsel temas teşkil etmediğini iddia etti ve yeminli bir soruyu şu cümleyle yanıtladı: "Suçlandığım "iş"in tam olarak ne olduğunu konuşabiliriz." Beyaz Saray'ın sert üslubu ve bilgilendirmelerinden halk da artık biraz bıkmış gibiydi. Böylece azil süreci, kamuoyunca sağcı bir siyasi kampanya olarak kabul edildi. Sonra aniden, özel dedektif Kenneth Starr'ın da evlilik dışı ilişki yaşadığına dair söylentiler dolaşmaya başladı. Starr çok kızmıştı. Washington'daki tek bir kişinin bile böyle bir şeyin mümkün olabileceğine inanmasından çok derin bir üzüntü duyacağını belirtti.

MS 2006

BERLİNLİ DOKTORUN HIV ZAFERİ

Gero Hütter ve Timothy Ray Brown, 2006 yılının güzel bir yaz gününde tanışmıştı. O gün, aynı zamanda Hütter ve Brown'ın hayatlarını ve hatta dünyanın gidişatını değiştirecek bir gündü. Hütter o sırada 28 yaşındaydı ve Berlin Charité'de, kanser polikliniğinde asistan doktor olarak çalışıyordu. Çevirmen ve proje yöneticisi Brown, Hütter'e, 1995 yılından beri HIV pozitif olduğunu söylemişti. İki aydır kendini daha kötü hissediyordu. Sık sık ateşleniyordu ve aile hekimi onu hastaneye göndermişti. Hütter, Brown'dan kan aldı ve numuneleri laboratuvara gönderdi. Üzücü sonuç çabuk geldi. Brown lösemiydi. Ancak bunun, onun en büyük şansı olduğunu kendisi de henüz bilmiyordu.

ABD Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezi, tam çeyrek yüzyıl önce, 1981 baharında, Los Angeles'ta beş gence, atipik ve ölümcül pnömoni teşhisi koymuştu. Oysa gençler, görünüşte son derece sağlıklı bireylerdi. Çalışma yayınlandıktan sonra, dünyanın dört bir yanındaki tıp uzmanları birbiriyle temasa geçti. Hepsi, benzer vakalardan bahsediyordu. Gizemli hastalığın diğer semptomları arasında kilo kaybı ve ağızda mantar enfeksiyonları vardı. Hastaların neredeyse tamamı eşcinseldi, bu yüzden cinsel yolla bulaşan bir hastalık olduğu varsayıldı. Hastalığın adı, "Edinilmiş Bağışıklık Yetersizliği Sendromu" (AIDS) konmuştu.

İnsan bağışıklık sistemini oluşturan hücrelere saldıran HIV virüsü, 1983 yılına kadar keşfedilmemişti. Çok hızlı şekilde kilo kaybeden insanların çoğunda AIDS patlak veriyordu. 1990'larda AIDS hastalarının yüzde 25'i bir yıl içinde öldü.

HIV'in nasıl, ne zaman ve nerede ortaya çıktığına dair bazı hipotezler vardı, ancak kesin olan tek şey, bu hastalığın birkaç yıl içinde tüm dünyaya yayıldığıydı. AIDS, modern dünyanın bir sorunu olan küresel bir hastalık hâline geldi. Virüsün anal seks yoluyla nispeten kolay bulaştığı ve bu sebeple hastalığın özellikle eşcinsel erkekleri vurduğu söyleniyordu. Panik ve paranoya virüsten daha hızlı yayıldı. Hastalık, Der Spiegel dergisine "Zevk Vebası" başlığıyla çıktı. Papa Joseph Ratzinger, hastalık hakkında şöyle söylüyordu: "Tanrı'nın cezalandırmasından bahsetmek yersizdir. Burada kendini savunan doğadır." Politikacı Peter Gauweiler, HIV pozitif insanların özel evlerde hapsedilmesini bile talep etmişti.

Hastaların bu şekilde damgalanması, araştırma sürecinin ilerlemesini de engelledi. Heteroseksüel ana akım, konunun herkesi ilgilendirdiğini anlamakta gecikti. Nihayet yardım ve önleme programları başlatıldı. Ancak bugüne kadar dünyada 36 milyon kişi AIDS sebebiyle hayatını kaybetti.

Timothy Ray Brown eşcinseldi ve hastalığı ne zaman kaptığını bilmiyordu. Belki 1966'da doğduğu şehir olan Seattle'da,

belki Avrupa seyahatlerinde, belki de 1990'ların başından beri yaşadığı Berlin'de enfekte olmuştu. HIV teşhisinin ardından Brown, o sırada piyasaya yeni çıkan "Yüksek Düzeyde Aktif Antiretroviral Tedavisi" olarak bilinen kürü tamamladı. Bu tedavi, vücuttaki virüs sayısını o kadar düşük tutuyordu ki, AIDS'in belirtilerinin başlaması uzun süre ertelenebiliyordu. Terapi, Brown'da da işe yaramıştı. Nispeten normal bir hayat sürdü. 2006'da konan lösemi teşhisi, onu AIDS'ten daha çok korkuttu. Charité'deki doktoru Gero Hütter onu kemoterapiye başlattı, ancak etkisi çok az oldu.

Hütter, Brown için uygun bir kemik iliği bağışçısı bulmak üzere veri tabanlarını araştırdı. Sonuç şaşırtıcıydı. 232 kişilik bağışçı listesi çıkmıştı ve bu, alışılmadık derecede yüksek bir sayıydı. Hütter, akademik çalışmaları sırasında okuduğu ve insanların yüzde birinin CCR5 geninde bir kusur olduğu için HIV'e karşı bağışık olduğunu anlatan makaleyi hatırladı. Bu mutasyon, hücreleri bu virüsten koruduğu için Hütter, CCR5 mutasyonuna uğramış bir kemik iliği donörü aramaya başladı. Bu sayede Brown'ı hem lösemiden hem de HIV enfeksiyonundan kurtarabileceğini düşünüyordu.

Hütter daha önce bir HIV hastası tedavi etmemişti. Konuyla ilgili uzmanlığı yoktu. Ama belki de bu bir avantajdı; çünkü bir konuyla ilgili uzman, genellikle sabit görüşlere sahip ve farklı yaklaşımlara kapalı olabilirdi. Asistan doktor olarak tıbbi hiyerarşinin en alt basamağında yer alan Hütter, planını sadece iki meslektaşına anlattı. Ve yöntem başarılı oldu. Brown, bu mucizeyi açıklarken şöyle dedi: "Dünyada milyonlarca HIV hastası var. Ve ilk iyileşen benim. Başlarda inanmakta zorlandım. Ancak birçok araştırmacı da ikna olduktan sonra, sonunda ben de inandım."

O zamandan beri ne Gero Hütter ne de diğer doktorlar, yöntemi uyguladıkları diğer hastalarda başarılı olamadı. Ancak tedavinin varlığı, araştırma süreci için çok önemli bir güç hâline geldi. Günümüzde bilim insanları HIV hastalarından kemik iliği almaya, genetik mühendisliği yoluyla yapay ola-

rak CCR5 kusuru oluşturmaya ve ardından kök hücreleri geri nakletmeye çalışıyorlar. Bu prosedürün yaklaşık on yıl içinde test edilmiş olacağı düşünülüyor. Diğer bir tedavi yöntemiyse, virüsün, hastanın vücudunda var olmasına rağmen insana zarar vermeyecek şekilde durduluduğu ilaçların kullanımı. Araştırmacılar, ilaçlar konusunda da önümüzdeki birkaç yıl içinde atılım bekliyor.

Brown örneği, büyük bir sembolik öneme sahipti. Milyonlarca enfekte insana cesaret verdi. Onlara virüsü yenebileceklerini gösterdi. Brown şu anda ABD'de yaşıyor ve AIDS Tedavi Vakfı'nı kurdu. Gero Hütter ile seminerler veriyor. Hütter, lösemi tedavisi konusunda uzmanlaşmış Dresden'deki *Cellex* adlı şirkette tıbbi direktör olarak çalışıyor. "Şans eseri doğru zamanda aklıma gelen bir bilgi sayesinde tıp tarihine geçtik. Umarım şans yüzümüze yine gülecek." diyor.



MS 2009

BİYO-VİBRATÖR

Kapağındaki akçaağaç yapraklı kırmızı logosu ve "Gerçekten İyi Yaşa" sloganıyla *Ökotest* dergisi, 1985 yılında kurulmuştu. O yıllar insanların, radyoaktiviteden, Kuzey Denizi'ni kaplayan petrol tabakasından ve asit yağmurlarından korktukları zamanlardı. Derginin editör ekibi ve laboratuvar teknisyenleri, modern ürün yelpazesini ekolojik doğruluk açısından inceliyor ve ilgili vatandaşlara güven verici mesajlar veriyordu: "Sadece doğru alışveriş yaparsanız, her şey yeniden güzel olacak."

21. yüzyılın başlarında tüketicilerin tek derdi, etik alışveriş yapmak ya da gluten ve laktozdan kaçınarak güvenli ve sürdürülebilir şekilde yaşamak değildi. İnsanlar kendi zevkleri için de bir şeyler yapmak istiyordu. Belki de bu yüzden *Ökotest*, Mayıs 2009'da seks oyuncaklarını test etme fikrini ortaya atmıştı. Belki de insanlık, ekolojik kortamı biraz da seksi hâle getirmeye çalışıyordu.

Derginin uzmanları, erotik pazardaki çeşitlilikten pek de etkilenmişe benzemiyordu (Flensburg'da Seks Devrimi, s.163). Bazı ürünlerin, paketinden çıktığında kokusuna bile tahammül edilemeyeceğinden şikayetçi olanlar vardı. İçeriğindeki malzemelerden dibütilkalay, tributiltin gibi polisiklik aromatik hidrokarbonlar sebebiyle yetersiz not verilen vibratörler olmuştu.

On iki tane vibratör, markaların almak için yarıştığı *Ökotest* mührünü aldı. Kullanım testine katılanlar, genellikle ahşap trenler ve diğer oyuncaklar için de kullanılan malzemeden yapılmış, sert, esnek olmayan vibratörlere tam puan verdi. Vibratörlerin test edildiği kir tutma, koku, motor gücü gibi pek çok parametre vardı. *Ökotest* sadece bir kategoriyi unutmuştu: Hangi vibratör en iyi orgazmı sağlıyordu?

MS 2013

KİM KARDASHİAN'IN SELFİESİ

Genç kadın, bir tür soyunma odasında gibiydi. Solundaki duvardan yumuşak, sıcak bir ışık hüzmesi yere düşüyordu. Kadın; beyaz, dar kesimli bir mayo giymişti ve kendini yarı arkadan yarı yandan göstermekteydi. Vücudunun üst kısmını karşıya doğru yöneltmişti. Sol elinde tuttuğu ve aynadaki yansımasını yakaladığı akıllı telefonuna bakıyordu, yani kendini fotoğraflarken kendini fotoğraflamıştı. İlk bakışta, yüzünün sadece sol kısmı ve birkaç tutam saçı göründüğünden, selfienin başarısız olduğu düşünülebilir. Ancak amaç yüzünü veya göğsünü ön plana çıkarmak değildi. Kadın, fotoğraftaki merkezi sol bacağını hafifçe bükerek göstermişti. Bakılması gereken yer, sanatçının oldukça geniş ve yuvarlak hatlı kalçasıydı.

Ekim 2013'te Kim Kardashian, İngilizce "popo" ve "selfie" kelimelerinden oluşan ve yeni bir konsept olan ilk *belfie*sini çekti. Kardashian aslında belfieyi icat etmemişti, ancak

popo portresini sosyal medya aracılığıyla sayısız takipçisine yayarak bir medya tsunamisini tetikledi. Kadınların güzellik idealini kökten değiştirdi. XXL göğüsler, upuzun bacaklar ve kaslı karınlar bir anda önemini yitirdi. *New York Times* heyecanla, "Amerika'nın Erojen Bölge Tercihi: Kalçalar" diye haber yaptı.

1991'de Amerikalı rapçi Sir Mix-a-Lot da, sahnede "Büyük popoları severim." dedi. Yeni bir vücut ideali olarak kalçalarını sallayarak erkekleri parmağında oynatacak kadınlar işaret ediliyordu. Hip-hop klipleri, âdeta bir fitness eğitimi ve striptiz şovun karışımı gibiydi. Rapçi Ice-T'nin karısı Coco Austin gibi ünlüler, XXL popolarıyla şöhret salmaktaydı.

Kadın kalçasının popülerliği, son derece dolambaçlı bir geçmişe sahipti. Ancak her zaman bu kadar moda da değildi. Örneğin, eski Mısırlılar kalçalara çok az ilgi duyuyordu; genellikle ince, erkeksi kadınları tercih ediyorlardı. Antik Yunan'daysa popolar çok değerli ve meşhurdu. MÖ 340'ta, heykeltıraş Praxiteles, bir tapınak duvarının önüne yerleştirilen ve güzelliği nedeniyle birçok antik turistin ilgisini çeken ünlü Knidos Afroditi'ni yarattı. Ziyaretçiler, aşk tanrıçasının arkasını da incelemek istedikleri için heykelin ardındaki duvara daha sonra bir kapı inşa edildi. Afrodit'in poposunun ortaya çıkmasıyla ziyaretçilerin tezahürat yaptığı da anlatılan hikâyeler arasında yerini almış oldu. Kadınların neredeyse iki boyutlu olarak temsil edildiği yüzyıllardan sonra, ressam prens Rubens (Rubens bir Rubens Kadınıyla Evleniyor, s. 85) büyük kalçanın güzelliğini keşfeden kişi sayılıyordu. Kadın modası, 17. yüzyılın başlarında ve 19. yüzyılın sonlarına doğru, kadınların kıyafetlerinin altına yerleştirdikleri cul de Paris adı verilen minderleri kullanmalarıyla dikkati bedenin alt kısmına yöneltmişti.

2013 ise kalçanın yeni rönesans yılıydı. Kim Kardashian'dan ilham alan Rihanna ve Beyoncé gibi yıldızlar, popo resimlerini yayınlıyorlardı. On binlerce kadın bu trendi takip etti. *Bubble Butt* gişe rekorları kıran bir film oldu. Eski Dis-

ney yıldızı Miley Cyrus, *prime time* kuşağında katıldığı bir tv programında hip-hop dansı Twerking performansı sergiledi. Nicki Minaj "koca kıçı" ile kendinden emin bir şekilde rap yaptı ve şarkılarıyla hem listelerin zirvesine hem de dergilerin mayo sayılarına kapak oldu. Modeller ilk kez arkadan fotoğraflanıyordu. Kalçaları dolgun gösteren pantolonlar moda oldu. Midedeki yağın emilerek popoya enjekte edildiği ve "Brezilya Poposu" denen estetik ameliyatlar popüler hâle geldi.

Kardashian'ın belfiesi, bir Cadillac büyüklüğündeki poponun (Nicki Minaj) statü sembolü olmasını sağladı. Artık, daha kaslı bir kadın vücudu, kadınların sosyal statüleri ve maaşları gibi şeyler için rekabet ettiği zamanları sembolize ediyor. Ancak günümüzde de güzel bir popoya sahip olmak isteyen kadınların sıkı çalışması gerekiyor. Güzel popo sadece bir seks sembolü değil, aynı zamanda bir performans göstergesi olarak kabul ediliyor. Kim Kardashian, poposunu daha belirgin göstermek için beline her zaman bir korse takıyor. Haftanın altı gününü de spor salonunda geçiriyor.

MS 2014

TİNDER DEVRİMİ

Şarkıcı Katy Perry, o zamanki erkek arkadaşı, rock yıldızı John Mayer'den 2014 baharında ayrılmıştı. 29 yaşındaki genç kadın, bu acıyla 29 yaşındaki biri gibi savaştı. Arkadaşlık uygulaması *Tinder*'ı akıllı telefonuna indirdi. Tinder, civarda birbiriyle ilişkiye girmek isteyebilecek kişileri buluşturan bir aşk radarıydı. Perry, verdiği röportajda uygulamanın ne kadar verimli olduğundan bahsetti: "Hiç zamanım yokken Tinder bana çok yardımcı oldu."

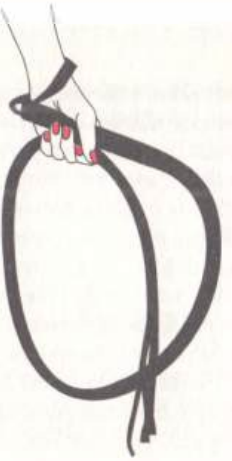
Tinder, Lovoo ve Badoo gibi diğer uygulamalar, birkaç ay içinde milyonlarca kullanıcı kazandı. İnsanların yaşama, sevme ve sevilme şeklini değiştirdiler. Kullanımı çok basit ve an-

laşılır olduğundan hemen popüler hâle gelmişlerdi. Uygulama, yakınlardaki bekârları buluyor; isim, bazı kişisel bilgiler ve küçük birer fotoğrafla karşı tarafın beğenisine sunuyor. Beğenilenler yeşil kalple ekranın sağına, beğenilmeyenlerse kırmızı haçla ekranın soluna kaydırılıyor. Her iki kullanıcı da birbirini beğenirse, sohbet işlevi şu mesajla aktifleşiyor: "Bu bir eşleşme!" Sonra neler yaşanacağıysa yalnızca tarafların seçimine kalıyor.

Katy Perry, Ashton Kutcher ve Hilary Duff gibi paparazzilerden kaçan süperstarların bile uygulamayı kullanması, programın başarısını belgeliyordu. 2015 yılında Tinder, "Doğrulanmış Profiller" uygulamasına geçti, böylece VIP hesapların sahte olmadığı kanıtlanıyordu. Yani fantezilerle aşk piyangosu birleşince eşleşme gerçekten de bir süperstarla gerçekleşebilirdi.

Tüm devrimler gibi Tinder hareketi de, konuyla ilgili bazı barikatlara takılmaya başladı. Uygulamanın çok hızlı yayıldığı, çok yüzeysel ve düşüncesizce tasarlanmış bir yapıya sahip olduğu düşünülür oldu. Aslında bu tip flört uygulamaları, sıkışmış duygusal sistemlerin acilen ihtiyaç duyduğu dozda serbestlik ve kaos getirmişti.

Almanya'da her üç ilişkiden biri işyerlerinde başlıyor. Alman çiftlerin yüzde sekseni benzer mesleklere ve benzer eğitim düzeylerinene sahip. Üyelerini mesleğe, gelir durumuna ve soy ağacına göre sıralayarak aralarında eşleştirme yapan parship.de gibi geleneksel arkadaşlık siteleri de postmodern kast sistemine hizmet ediyor. Tinder'daysa insanların duygusal yakınlaşmalarına diploma veya banka bakiyesi beklentileriyle engel olunmuyor. Hiçbir flört uygulaması, ilk temasta (eşleşmede) başarıyı garanti etmiyor. Eşleşme, sadece bir iletişim kanalının artık iki kişiye açık olduğu anlamına geliyor. Kişiler çekici, komik ve en azından kibar çıkınca, işin esas kısmı, bu kanalı aktif ve yetkin bir şekilde kullanmaya kalıyor. Aşk uygulaması Tinder, romantizmin rönesansını temsil ediyor.



MS 2015

OTTO KATALOĞU'NDA SADİZM

İdeal uzunluğa sahip, 60 santimetrelik kırbaç, deri, PVC ve naylondan yapılmış ve 39,95 avroya satışa çıkmıştı. Otto Versand, resmi lisanslı seks oyuncağının reklamını şöyle yapmıştı: "Kendinizi *Grinin Elli Tonu*'nun şehvet dünyasına bırakın. Kırbaçla yapılan sert ve yumuşak darbeler, keyifli bir deneyim sağlar. Kauçuk tutacak, partnerinizi zevk ile acı arasındaki ideal sınırda tutmanıza yardımcı olur."

Otto Kataloğu, fotoğrafları ve sipariş numaralarını içeren kalın bir fasikülden çok daha fazlasıydı. 1950'de, Alman ekonomik mucizesinin başlangıcında, ilk kez üç yüz nüsha olarak ortaya çıkmıştı. On dört sayfada yirmi sekiz çift ayakkabı vardı. Kısa süre sonra pantolonlar, tişörtler, mikserler, televizyonlar ve hatta kanepeler bile katalog üzerinden tanıtılıp satılır oldu. Katalog, Almanların toplu alışveriş listesi hâline gelmişti. Burada reklamı yapılan ürünler kitlesel pazara hazırlanıyordu. Ne yeni ne ilerici ne de herhangi bir şekilde cüretkârdı. Ürünler, niş ihtiyaçları karşılamıyordu, ancak her Alman'a hitap ediyordu. Günümüzde; platformda kelepçe, göz bağı ve kamçıların da satılmasının sebebiyse sadomazoşist bir toplum yapısının var olmasına dayanıyor.

Zevk ve acı arasındaki bağlantı, insanlığı her zaman büyüleyen faktörlerdendi (Etrüskler'de Sadomazoşizm, s. 31; Marquis de Sade'nin Tımarhaneye Girişi, s. 105). Ancak 21. yüzyılın başında bile, sıradan bir Otto müşterisi, sadomazoşist eğilimleri hakkında özgürce konuşamıyordu. Ve bu durum, insanlık tarihinin en güçlü eserleri arasında sayılması gereken bir kitapla değişti. E. L. James'in *Grinin Elli Tonu* üçlemesinin ilk cildi, 2011' de ABD'de yayımlandı. Üç kitap dünya çapında 100 milyondan fazla sattı. Sadece Almanya'da erkeklere ve hatta daha çok da kadınlara, yaklaşık altı milyon kitap satıldı. Eserin başarısı arttıkça sadomazoşistlerin kendi eğilimlerine hitap eden ürünlere ulaşması da kolaylaştı. Sonuçta, dünya çapında 100 milyon insanı ilgilendiren bir şey, anormal olamazdı. İnsanlar metroda, kimseden çekinmeden *Grinin Elli Tonu*'nu okuyordu. Ve muhtemelen hâlâ da okuyor. Yetişkinlere yönelik ticarette sadomazoşist ürünlerin satışı, 2013 ile 2015 arasında yüzde birkaç yüz arttı. Otto, konuyla ilgili herhangi bir rakam yayınlamadı; ancak kamçıya "en çok satan" etiketi koydu.

Sadomazoşist seks, âdeta zamanın ruhunu taşıyor. 68'liler seksi sadece özgürleştirmekle kalmamış, aynı zamanda siyasallaştırmıştı (Rainer Langhans'ın Bekâretini Kaybedişi, s. 148). Takip eden yıllarda, kadınlar ve erkeklerin yatakta nelere izinlerinin olduğu, neyi yapıp neyi yapamayacakları konusunda sonu gelmez bir savaş patlak verdi. "Haftada hangi sıklıkla seks yapılmalı? Partnerimin duygu ve isteklerini tanıyor ve bunlara saygı duyuyor muyum? Ne isteyebilirim? Ne vermem gerekiyor? Nasıldım tatlım?" konulu tartışmalar önem kazanmıştı. Ancak bunlar çoğu zaman gereksizdi, sinir bozucuydu ve seksi değildi. Sadomazoşist oyunlar, erotik ilişkilere çeşitli hazlar katmıştı. Artık, baskınlık rolü cinsiyetten bağımsız tanımlanıyor. Fanteziler, rollerin açıkça belirlendiği, birinin bağlanıp birinin kırbaçlandığı ve herkesin ne yapacağını bildiği oyunlarla yaşatılıyor. Kurallar açıkça belirlendiğinden, utanmaya veya partnerden şüphe duymaya da gerek kalmıyor.

2015'te Otto Kataloğu'ndaki sipariş formu kullanılarak vahşi, erotik bir maceraya eşlik edecek ürünler almak garip gelebilir; ancak bu gerçekten oluyor. Bazen seks, gerçekten tuhaf olabiliyor.

MS 2015

MAVİ MUCİZE

Doktorlar, 36 yaşındaki Daniel Medforth'a, bir kerede hangi akla hizmet otuz beş tane Viagra tableti birden yuttuğunu sorduğunda adam şöyle cevap verdi: "Eğlencesine." Olay 2015'in son aylarında yaşandı. İngiliz inşaat işçisi, bir arkadaşını ziyarete gitmişti. İçki içip geyik muhabbeti yapıyorlardı. Medforth'un iki paket cinsel güçlendirici yutması fikrinin nereden geldiğini ikisi de hatırlamıyor. Ancak amaçlarının birbirleriyle ilişkiye girmek olmadığını söylüyorlar. Hapları aldıktan kısa bir süre sonra Medforth, kendini kötü hissetmeye başlıyor. Beklenen ereksiyona ek olarak şiddetli baş ağrısı ve baş dönmesi şikayeti oluyor. Medforth'un teninin yemyeşil olması üzerine iki arkadaş deneyi durdurup ambulans çağrıyorlar.

Medforth, hastaneden çıktıktan sonra pek çok magazin gazetesine röportaj verdi. Söylediklerine göre, çok mutluydu; hayatında her şey yolunda gidiyordu. Karısı onu affetmişti. Tek şikayeti tam beş gün süren ereksiyondu.

Aslında Daniel Medforth, şanslı bir vakaydı. Aşırı dozda Viagra aldıktan sonra doku, geri dönüşü olmayan şekilde hasar gördüğü için penisi kesilen hastalar olmuştu.

ABDli kimyager Ian Osterlo, 1991'de ilacın aktif maddesinin patentini alırken muhtemelen aklındaki son şey bu tür eğlencelerdi. PDE-5 enziminin bir inhibitörü olan sildenafil adlı madde, başlangıçta kalp problemlerini tedavi etmek için ortaya çıkarılmıştı. Ancak denekler üzerindeki testler, araş-

tırmacılara çok az başarı umudu verdi. Bilim insanları, bazı erkek deneklerin çalışmalar bittikten sonra fazla tabletleri iade etme konusunda pek de istekli olmadıklarını hatta laboratuvara gelip ilaçtan tekrar istediklerini gözden kaçırmadılar. Bazı hastalardan, tabiri caizse, hoş bir yan etki olarak uzun süreli ereksiyon bildirimleri geliyordu.

Pfizer, 1998'de Viagra'yı piyasaya sürdüğünde portföyünde yalnızca farmakolojik gişe rekoru kıran bir ürüne sahip olmakla kalmadı, aynı zamanda sayısız erkeğin hayatını değiştirdi. Ürün piyasaya çıkana kadar prostat hastalığı sebepli erektil disfonksiyondan veya azalan genel güçten muzdarip hastalara yardımcı olacak pek fazla seçenek yoktu. Penise ya skrotumdaki küçük bir pompayla doldurulan hidrolik kavernöz cisimler yerleştiriliyor ya da penis pompası kullanılıyordu. Bu yöntemlerin ciddi dezavantajları vardır: Kanın, kauçuk bir halka vasıtasıyla peniste istiflenmesi sebebiyle organın rengi koyu mavi oluyor ve o bölge soğuyordu. Viagra'nın kalp çarpıntısı, kızaran baş bölgesi ve uyuşukluk gibi yan etkileriyse diğer yöntemlerin tesirlerinin yanında, bu rahatsızlığa karşı bir mucize gibiydi. Piyasaya çıktığında tek bir hap, 20 Amerikan dolarıydı. Viagra, Pfizer'e yılda 2 milyar dolar hasılat elde ettirdi.

Aktif bileşenin patent koruması 2013 yılında sona erdi. Ucuz muadiller ve diğer aktif maddeler, Pfizer'le rekabet etmeye başladı. Ürünün kullanımı dünya çapında daha da yaygınlaştı. Hap, artık sadece erektil disfonksiyondan muzdarip yaşlı erkekler tarafından değil aynı zamanda cinsel yaşamlarını optimize etmek isteyen sağlıklı erkekler ve Speed denen parti uyuşturucularını kullanmaları sebebiyle geçici iktidarsızlıktan muzdarip olan clubberlar tarafından da satın alınıyordu. 2015 yılında dünya çapında yaklaşık 40 milyon erkek Viagra kullandı.

Mavi hap, herhangi bir hastalıkla savaşmıyor, sadece bir yaşam tarzını mümkün kılıyordu. Kültürel karamsarların ortaya attığı korku senaryoları gerçekleşmedi. Ne azgın emekli

çeteleri şehirleri dolaşıp toplumsal barışı bozdu ne de kadınlar partnerlerinin kendileri tarafından mı yoksa "bu yolla" mı tahrik edildiğinden emin olmadıkları için başarısızlığa uğradıklarını düşündüler. Viagra'nın patlamasının olumlu bir yan etkisi daha oldu. Doğu Asya'nın "hokus-pokus ticareti" ciddi bir sekteye uğradı. Artık kimsenin pahalı, işe yaramaz gergedan tozlarına veya tadı son derece acı kaplan testislerine ihtiyacı kalmamış oldu.

MS 2015

PORNO KRALİÇESİNİN ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ

Mia Khalifa gayet sıradan, genç bir Amerikalıydı. *Washington Capitals* buz hokeyi takımını tutuyor ve köpeklerini gezdirmekten hoşlanıyordu. Ancak başörtüsüyle pornografik filmler çektiği için doğduğu topraklardan ölüm tehditleri alıyor ve Twitter'da türbanlılarca linç ediliyordu. İslam devletlerinin infaz videolarına yüzünün montajlandığı videolar bile üretildi.

2015'te 22 yaşında olan genç kadın, dünyanın en büyük porno yıldızlarından biri hâline gelmişti. İnternetin en önemli porno platformu pornhub.com'da Mia Khalifa aramaları bir önceki yıla göre yüzde 2129 arttı. İnternette özel bir seks kasedi dolaşan Khalfia, seks tanrıçası sıralamasında, Kim Kardashian'ı (Kim Kardashian'ın Selfiesi, s.184) bile geçti.

Her internet platformu gibi kullanıcı bilgilerine sınırsız erişime sahip olan Pornhub'da da, saniyede 75 gigabayt veri, şirketin sunucusu ve bağlı ortak siteler aracılığıyla işlenip titizlikle değerlendiriliyor. Verilere göre, kullanıcıların yüzde 73'ü erkek, ancak siteyi ziyaret eden kadın sayısı her geçen yıl artıyor. Önemli futbol maçlarının oynandığı günlerde, porno izleyenlerin sayısı çarpıcı bir şekilde düşüyor. Üç haftalık Dünya Kupası boyunca kullanıcılar daha milliyetçi tavırlar

sergileyip kendi ülkelerinin filmlerini üç kat daha fazla aratıyorlar.

Görünüşe göre Pornhub istatistikleri, insanların ve halkların hassasiyetlerini kamuoyu yoklamalarından ve bazı bilimsel araştırmalardan daha iyi ölçüyor. Sonuçta insanlar hangi sahnelerden hoşlandıkları konusunda kendilerine cevap verirken yalan söylemek zorunda kalmıyor.

Pornhub'ın tıklanma sayısının en kötü olduğu günse her yıl noel zamanına denk geliyor. Muhtemelen insanların, noel arifesinde ekran karşısında oturup kendileriyle oynamaktan daha iyi işleri oluyor. İtalya, Polonya ve Romanya'daki kullanıcıların en sık arattığı anahtar kelimeyse "ateşli anne." Bunun, Katolik Kilisesi'nin konumu ve bu ülkelerdeki geleneksel yakın aile bağlarıyla ilgili olduğu düşünülüyor. Ve Pornhub kullanıcılarının doruğa ulaşana kadar sayfada kaldığını varsayarsak şu sayılar ilginç: Nepal'den gelen ziyaretçiler en uzun süre kalanlar, sayfada ortalama 13 dakika 39 saniye harcıyor; Mısırlı kullanıcılarsa sitede sadece 6 dakika 48 saniye geçiriyorlar. Burada akıllara, "Farklı kültürlerden insanlar, farklı hızlarda orgazma ulaşır mı?" sorusu geliyor. Ya da siteye girişin yasak olduğu bölgelerdeki giriş sağlayıcı uygulamaların maliyetinin bu durumla bir ilgisi olabilir mi? Belki de biri gelip sizi mahkûm etmeden veya cehennemde yanmakla tehdit etmeden önce cinsel açıdan baskıcı toplumlarda olabildiğince çabuk orgazm olmanız gerekiyordur.

Porno eleştirmenleri, tüm web sitesi girişlerinin yüzde 12'sinin ve tüm bilgisayar kayıtlarının yüzde 35'inin porno platformlarından olduğunun altını çizmekten hoşlanıyor. Ancak aileler, bu verilerin çocuklarını nasıl etkilediği konusunda endişeleniyor. Şimdiye kadar gençler arasında cinsel istismara dair bir kanıt bulunmuş değil. Hatta Pornhub istatistiklerine göre, pornografinin medenileştirici bir gücü bile var olabilir. Tıpkı ABD'de olduğu gibi, İran'daki en popüler kategori de lezbiyen filmlerinden oluşuyor. Aslında ateşli, kız kıza aksiyona duyulan özlem, dini ve bölgesel sınırları aşarak

evrensel sayılabilir. Hatta bu durum, bu kategoriyi halkların birbirine bağlanmasında katkıda bulunur hâle getirmiş de olabilir.

Mia Khalifa, diğer tüm ülkelerin yanı sıra Arjantin, İngiltere, Lübnan, Suriye, Ürdün ve İsrail'de en popüler porno yıldızlarından biri olarak tanınıyor.

MS 2016

CİNSELLİĞİN ON BİN YILI'NIN ORTAYA ÇIKIŞI

Sümerler son derece tutkulu insanlardı. Bir adamın, karısının vulvasına yeterince uzun süre bakmasıyla zengin ve mutlu olacağına inanırlardı. Milattan 600, *Grinin Elli Tonu*'ndansa 2600 yıl önce, Etrüskler diyarındaki sanatçılar, coşkulu sadomamzoşist partilerle eğleniyorlardı. Antik Çin'de, doktorlar yorgun kadınlara anal seks öneriyordu. Kama Sutra'da, bir partnerin sırtını kaşımak için sekiz farklı teknik önerilmişti. Orta Çağ'da rahipler, şaşırtıcı bir şekilde dildoların kullanımına ilgi duyuyorlardı. Rönesans döneminde, kadınların bir gecede en az dört kez tatmin olmasının uygun olduğu anlatılıyordu.

On bin yıllık cinsellik tarihine baktığımızda yüzümüz kolayca kızarabilir. Aslında nasıl bir dünyada ve zamanda yaşadığımızı merak edebiliriz. Örneğin bizler sahiden de sandığımız kadar aydınlanmış ve cinsel açıdan yetkin miyiz? Veya popüler tezlerin öne sürdüğü gibi, aşırı cinsellik düşkünü, ama tatmin olamamış durumda mıyız? Belki de gerçekten, sürekli cinsellik bombardımanına tutuluyoruz; ama konuyla ilgili şeylerden pek haberimiz yok. Bu kitapla, tüm bu sorulara biraz ışık tutuyoruz. Memeler, penisler, bacaklar, seks klipleri, resimler ve ipuçlarıyla, bu uçsuz bucaksız mozaiğe birkaç pornografik piksel daha ekliyoruz. Bu kitapla, uygarlık tarihi boyunca yaşananların, zamanın ilerlemesine paralel olarak uygarlaşmadığını da görüyoruz.

21. yüzyılın başlarındaki batı dünyası, kendiyle derinden çelişiyor. Eski ahlak koruyucuları öldü. Artık hiçbir papaz kiminle, ne sıklıkta ve ne şekilde sevişilebileceği konusunda vaaz vermiyor. Tinder'da birkaç saniye içinde gecelik veya ömürlük partnerler bulunabiliyor. Otto Kataloğu'ndan sipariş edilen kırbaçlar ve kelepçeler, gece ekspresi ile teslim edilebiliyor. Berlin'deki bazı partilerde, donmuş dışkılardan yapılmış dildolarla farklı deneyimler yaşanabiliyor. Ancak

pek çok şeyin mümkün olması, hepsinin iyi olduğu anlamına gelmiyor.

Cinsellikle ilgili yapılan uluslararası pek çok araştırmaya göre, katılımcıların yarısından fazlasının cinsel hayatından memnun olmadığı belirtiliyor. Japonya'da seks, genç erkeklerin yüzde yirmisi ve genç kadınların neredeyse yarısı için hiçbir şey ifade etmiyor. 1960'ların sonlarında ana akım sinema, *Mezun* ve *Eis am Stiel* gibi filmlerde romantik erotizmi kutsarken günümüzde *Utanç* ve *İtiraf* (Nemfomani) gibi filmlerin müstehcen sahnelerinde ya bir seks bağımlısı veya travmatize olmuş karakterler işleniyor. Yani şu an seksin, mümkün dünyaların en zevkli olgusu olmaktan epey uzak bir anlamı var gibi gözüküyor.

Bu kitapla, insanlığın seks konusunda her dönem aşırıya kaçabildiğini görüyoruz. Mağara duvarlarına çizilen porno portreler, papirüsler üzerindeki seks sloganları, garip emirler, yasaklar ve pozisyonlar; bize, *Homo sapiens*'in on bin yıldır cinsellikle neredeyse manik bir şekilde ilgilendiğini gösteriyor.

Seksin, insanlık tarihi boyunca üreme amacıyla cinsel organları bir araya getirmekten çok daha fazlasını ifade ettiğini; günlük yaşamla, insanların kendi imajlarıyla ve hakim ahlaki kavramlarla ilişkili olmak zorunda olmadığını görüyoruz. Tam da aynı sebeple, insanların Mezopotamya'da, Antik Mısır'da, Venedik'te ve 1920'lerin Berlin'inde seks yapabilmek için defalarca kılık değiştirdiklerine ve maskeli balolarda, sıkıcı günlük benliklerini gizlemeye çalıştıklarına şahit oluyoruz. 1970'lerde, biraz kontrolden çıkmış bir akşam için özür dilenirken "Kendimi kaybettim," ifadesi kullanılıyordu. Öte yandan günümüz insanı artık kendini kaybetmek istemiyor. Aksine, kendini tamamıyla anlamak istiyor. Her zaman kontrollü ve mantıklı olmak istiyor; bir bilgisayarın, o gün attığı adımları (çok olduğunu umarak) ve aldığı kalorileri (az olduğunu umarak) kaydetmesine izin veriyor. Halbuki iyi seks, kontrolü kaybetmeden gerçekleşemez. Bugün şehvetimizin önünde duran en büyük engel, öğretmenler odasında veya ki-

lisede değil, ancak ve ancak kendi kafamızın içinde bizi bekliyor. Sekste memnuniyet garantisi yok, iade maddesi yok, Ctrl-z yok. Gılgamış, seks tanrıçası Inanna'yı küçümsemişti, fakat onun uğruna en iyi arkadaşını öldürdü. Casanova'nın bile işleri ara sıra yolunda gitmiyordu. Yatakta mutlu olan insanlar, tökezlemenin her daim mümkün olabileceğini bilen ve yine de devam edenlerdi. Aşk kahramanlarının hayattan tüm beklentisi seksti (Kimi zaman sevgili partnerleriyle bir saat geçirebilmek için hayatlarını tehlikeye attılar.) Hepsi birer cesaret örneğiydi.

Bu kitap 99 bölümden oluşuyor ve elbette eksiksiz olduğu iddia edilmiyor. Eksik kısımlar, henüz yaşanmamış olanlardır. Yani, bu kitap bir bakıma bir eylem çağrısıdır. Cinselliğin hikâyesi asla bitmez. Her insan, kendi tuhaf, çılgın, kafa karıştırıcı ve acayip hikâyesini kültür tarihinde bir iz olarak bırakabilecek potansiyel bir yazardır.

BİBLİYOGRAFYA

Adam, Christian: Lesen unter Hitler. Autoren, Bestseller, Leser im Dritten Reich. Frankfurt am Main 2013.

Alberto, Angela: Liebe und Sex im alten Rom. München 2014.

Aldrich, Robert: Gleich und anders. Eine globale Geschichte der Homosexualität. Hamburg 2007.

Alkiphron: Aus Glykeras Garten. Briefe von Fischern, Bauern, Parasiten, Hetären. Leipzig 1982.

Beecher, Jonathan: Charles Fourier. The Visionary and His World. Berkeley 1990.

Bering, Jesse: PERV. The Sexual Deviant in All of US. New York 2013.

Berlatsky, Noah: Wonder Woman. Bondage and Feminism in the Marston/Peter Comics, 1941–1948. New Brunswick 2015.

Boccacio, Giovanni: Das Dekameron. München 2008. (Boccacio, G. Dekameron Hikâyeleri. Çeviren: Timur, F. Varlık Yayınları, İstanbul: 1955.)

Boeheim, Wendelin: Handbuch der Waffenkunde. Das Waffenwesen in seiner historischen Entwickelung vom Beginn des Mittelalters bis zum Ende des 18. Jahrhunderts (= Seemanns kunstgewerbliche Handbücher. Bd. 7). Leipzig 1890 (Nachdruck, Wiesbaden 1985).

Bourget, Steve: Sex, Death, and Sacrifice in Moche Religion and Visual Culture. Austin 2006.

Both, Charlotte: In Bed with the Ancient Egyptians. Stroud 2015.

Buse, Gundhild: ...als hätte ich ein Schatzkistlein verloren. Hysterektomie aus der Perspektive einer feministisch-theologischen Medizinethik. Univ. Diss., Westfalen 2002.

Casanova, Giacomo Girolamo: Aus meinem Leben. Stuttgart 2010.

Classen, Albrecht: The Medieval Chastity Belt. A myth making process. New York 2007.

Dabhoiwala, Faramerz: Lust und Freiheit. Die Geschichte der ersten sexuellen Revolution. Stuttgart 2014.

Dillig, Annabel: Diesen Partner in den Warenkorb legen. München 2012.

Djerassi, Carl: Der Schattensammler. Die allerletzte Autobiografie. Innsbruck 2013.

Eder, Franz X.: Kultur der Begierde: Eine Geschichte der Sexualität. München 2001.

Ekaterina (Rossija, Imperatrica, II.): Memoiren der Kaiserin Katharina II. Von ihr selbst geschrieben. Hannover 1859.

Estupinya, Pere: Sex – die ganze Wahrheit. München 2014.

Feki, Shereen El: Sex und die Zitadelle. Liebesleben in der sich wandelnden arabischen Welt.

Aus dem Englischen von Thorsten Schmidt. München 2013.

Flaubert, Gustave: Reise in den Orient. Aus dem Französischen von Reinhold Werner und André Stoll. Frankfurt am Main/Leipzig 1996.

Fourier, Charles: Aus der neuen Liebeswelt. Berlin 1977. (Fourier, C. Geleceğin Aşk Dünyasından. Çeviren: Özügül, O. Pencere Yayınları, İstanbul: 1995.)

Fuchs, Eduard: Illustrierte Sittengeschichte. Band 6. Frankfurt am Main 1985.

Gebhardt, Manfred: Die Nackte unterm Ladentisch. Das Magazin in der DDR. Berlin 2002.

Gimbutas, Marija: The Goddesses and Gods of Old Europe. Myths and Cult Images. Berkeley 2007.

Gordon, Mel: Voluptuous Panic. Port Townsend 2006.

Gott: Die Bibel. Stuttgart 1991. ~ Gould, Terry: The Lifestyle. A Look at the Erotic Rites of Swingers. Toronto 2010.

Grimme, Matthias T. J.: Das SM-Handbuch. Hamburg 2014.

Grimmelshausen, Hans Jakob Christoffel von: Der Abentheuerliche Simplicissimus. Teutsch. Magdeburg 1810.

Guérin, Daniel: The Brown Plague. Travels in Late Weimar and Early Nazi Germany. Durham 1994.(Guérin, D. Kahverengi Veba. Çeviren: Yalçıntoklu, V. Habitus Yayınları, İstanbul: 2013.)

Gulik, Robert H. van: Sexual Life In Ancient China. New York 1996.

Haas, Volkert: Babylonischer Liebesgarten. Erotik und Sexualität im Alten Orient. München 1999.

Haden-Guest, Anthony: The Last Party: Studio 54. Disco, and the Culture of the Night.New York 2015.

Hanske Paul-Philipp/Sarreiter, Benedikt: Neues von der anderen Seite. Die Wiederentdeckungdes Psychedelischen. Berlin 2015

Henning, Jean-Luc: Der Hintern. Geschichte eines markanten Körperteils. Köln 1998.

Hermanni, Horst O.: Das Film ABC. Band 5. Von La Jana bis Robert Mulligan. Norderstedt 2011.

Herrmann, Ingo: Casanova. Der Mann hinter der Maske. Die Biographie. Berlin 2010.

Holt, Jim: Kennen Sie den schon? Geschichte und Philosophie des Witzes. Reinbeck 2015.

Hunink, Vincent: Glücklich ist dieser Ort. 1000 Graffiti aus Pompeji. Stuttgart 2013.

Illouz, Eva: Warum Liebe wehtut. Berlin 2013. (Illouz, E. Aşk Neden Acıtır? Çeviren: Çağlar Aksoy, Ö. Jaguar Kitap, İstanbul: 2013.)

Jampol, Justinian: Beyond the Wall. Art and Artifacts from the GDR. Köln 2014.

Jütte, Robert: Lust ohne Last. Geschichte der Empfängnisverhütung. München 2003.

Köllner, Erhard: Homosexualität als anthropologische Herausforderung. Konzeption einerhomosexuellen Anthropologie. Bad Heilbrunn 2001.

Langhans, Rainer: Ich bin's. Die ersten 68 Jahre. Berlin 2008.

Laqueur, Thomas W.: Die einsame Lust. Eine Geschichte der Selbstbefriedigung. Berlin 2008.(Laqueur, Thomas W. Tek Kişilik Seks – Mastürbasyonun Kültürel Tarihi. Çeviren: Yalçın, S. Literatür Yayıncılık, İstanbul: 2007.)

Lepore, Jill: The Secret History of Wonder Woman. New York 2014.

Maines, Rachel P.: The Technology of Orgasm. 'Hysteria', the Vibrator, and Women's Sexual Satisfaction. Baltimore 1999.

Manniche, Lise: Liebe und Sexualität im alten Ägypten. München, Zürich 1988.

Marino, Di Vincent/ Lepidi, Hubert: Anatomic Study of the Clitoris and the Bulbu-Clitoral Organ. Heidelberg/Dodrecht/London/New York 2014.

Mathieu, Paul: Sex Pots. Eroticism in Ceramics. New Brunswick/New Jersey 2003.

Meyer-Zwiffelhoffer, Eckhard: Im Zeichen des Phallus. Die Ordnung des Geschlechtslebens im antiken Rom. Frankfurt/New York 1995.

Meyhöfer, Annette: Eine Wissenschaft des Träumens. Sigmund Freud und seine Zeit. München 2006.

Morey, Midori und Craig: The Seductive Art of Japanese Bondage. Eugene 2001.

Muchembled, Robert: Die Verwandlung der Lust. Eine Geschichte der abendländischen Sexualität. München 2008. (Muchembled, R. Orgazmın Tarihi – 16. Yüzyıldan Günümüze Zevkin Öyküsü. Çeviren: Yerguz, İ. Sel Yayıncılık, İstanbul: 2011.)

Nefzaui, Scheik: Der duftende Garten oder die Liebeskunst im Orient. Wolfenbüttel 2008.

Nefzaui, Scheik: Der duftende Garten. Altenmünster 2012.

Neiske, Franz: Europa im frühen Mittelalter. Eine Kultur- und Mentalitätsgeschichte. Darmstadt 2006.

Nelson, Sarah Millege: Handbook of Gender in Archaeology. Lanham 2006.

Nomis, Anne O.: The History and Arts of the Dominatrix. Hampshire 2013.

Ovid: Ars amatoria. Stuttgart 1982. (Naso,Ovidius P. Aşk Sanatı. Çeviren: Celâ, M. Payel Yayınevi, İstanbul: 1994.)

Petron: Satyricon. Stuttgart 1968.

Quignard, Pascal: Sexualität und Schrecken. Zürich 2015.

Ranke-Rippchen, Roland: Das böse Bibel-Buch. Löhrbach 1991.

Rätsch, Christian: Urbock. Bier jenseits von Hopfen und Malz. München 2009.

Reinhardt, Volker: De Sade oder: die Vermessung des Bösen. München 2014.

Ryan, Christopher/Calcida, Jetha: Sex at Dawn. How We Mate, Why We Stray, and What It Means for Modern Relationships. New York 2011. (Ryan, Christopher/Calcida, Jetha: Cinselliğin Şafağı – Nasıl Eşleşir, Neden Yoldan Çıkarız ve Bu Modern İlişkilerde Ne Anlama Gelir. Çeviren: Erbaş, E. Okuyan Us Yayınları, İstanbul: 2015.)

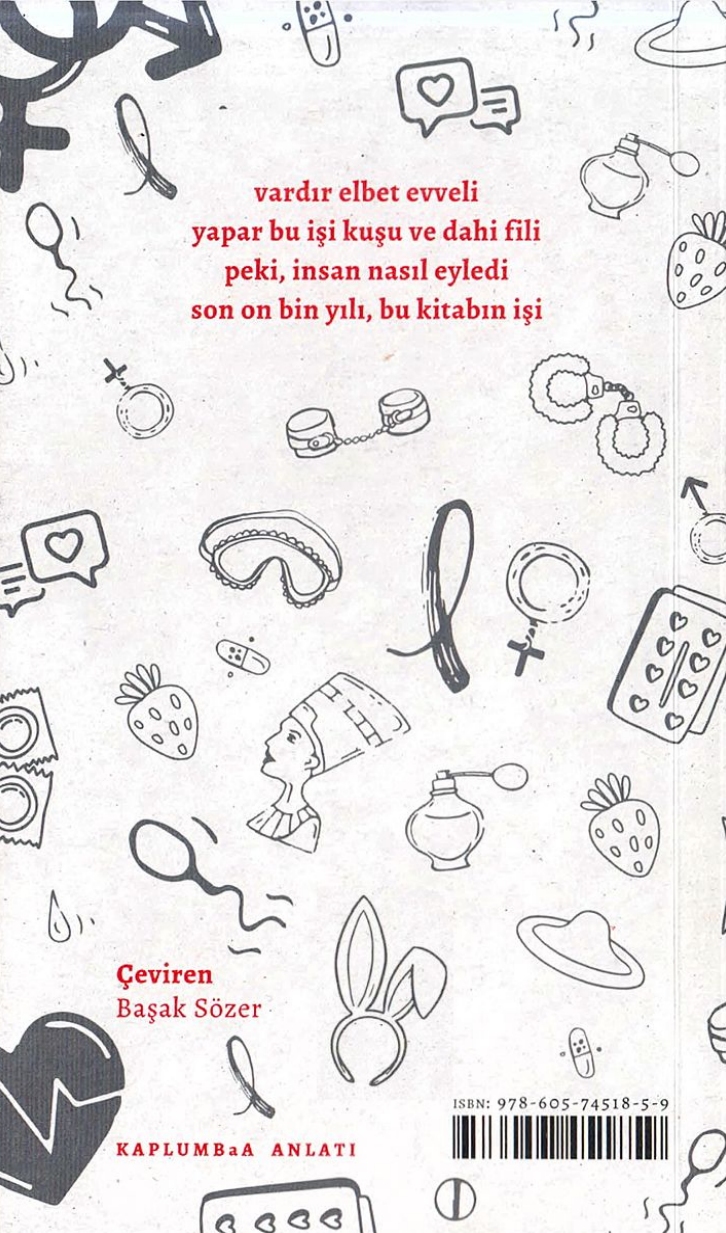
Sacher-Masoch, Leopold von: Venus im Pelz. Berlin 2015. (Sacher-Masoch, Leopold von: Kürklü Venüs. Çeviren: Yaşamak, T. Bilgi Yayınevi, Ankara: 1974.)

Sacher-Masoch, Wanda von: Meine Lebensbeichte. Memoiren. Berlin/Leipzig 1906.

Sade, Donatien Alphons François Marquis de: Die 120 Tage von Sodom. Köln 2003.(Marquis de Sade. Sodom'un, 120 Günü. Çeviren: Uzma, B. Çiviyazıları Yayınevi, İstanbul: 2000.)

Schaake, Erich: Die mit dem Führer tanzten. Wie Frauen Hitler zur Macht verhalfen. Lacanau-Océan 2013.





vardır elbet evveli
yapar bu işi kuşu ve dahi fili
peki, insan nasıl eyledi
son on bin yılı, bu kitabın işi

Çeviren
Başak Sözer

ISBN: 978-605-74518-5-9

KAPLUMBAA ANLATI